

نہ لیبر کامو

نامو

(رؤمان)

ترجمہ

جلال ٲال احمد - علی اصغر خیرہ زادہ

مؤسسہ انتشارات نگا

تہران - ۱۳۷۹

وہرگیرائی نہ فارسییہ وہ

حہمہ کہریم عارف

چا پی سییہ م

۲۰۰۷

بزارو دہسکاریکراو

به شی به که م

((۱))

دایکم نه مرو مرد. نه وه شه دوینی مردبی، نازانم. بروسکه به کم به م ناوه روکه له خانهی پیرانه وه پی گه بیوه! (دایه، مرد. ناشتنه که ی سبهینی یه. هاوخته تانین) هیچم له ته له گرافه که دست نه که وت. رهنگه نه م قه و ماوه دوینی رویدابی.

که تره خانه له مارنگوی هه شتا کیلومه تری جه زایر دایه. سه عات دوو سواری پاس ده بم و پاش نیوه رو ده گمه نه ویندر. به مجوره، ده توانم شه وی له که ناری ریگا که بیداریم و سبهی عه سر بگه ریمه وه. داوی دوو روژان مؤله تم له به ریوه به ره که م کرد که له بهر نه م هه نجه ته نه ییده توانی ره فزی بکات. له گه ل نه مه شا له دلا رازی نه بوو. ته نانه ت پیم گوت: (ته خسیری من نیبه) هیچ وه لایکی نه دامه وه. پاشان بیرم کرده وه که پیویست نه بوو نه مه ی پی بلیم که له راستیدا من نه ده بوو ته وازوی لی بخوازم. ده بوایه نه و دلم بداته وه. به لام گومانی تیا نیبه نه م کاره ی بو دوو سبهی داناه که من به جلی تازی به باریبه وه ده بیینی. چونکه نیستا وه کو نه مه یه که دایکم هیشتا نه مردبی.

به لام داوی ناشتنه که، کاره که ده بریتته وه و هه موو شتی که لایه نی فهرمی له خو ده گریت.

سه عات دوو سواری پاس بووم. دنیا زور گهرم بوو، وه کو هه میشه له له ریستوران دا، له لای (سلسه) نیوه روژم خوارد. هه مووان هاوخته می خویان بو درده بریم و سلسه پیی گوتم: (که س جیگه ی دایک ناگریته وه.) کاشی وه ری که وتم، هه مووان تا به درده که به رییان کردم. توژی که سر گهردان بووم. چونکه ده بوو بچم بو مائی نیمانوئیل و که راویته رهش و باسک به نده که ی به نه مانه ت لی وهر بگرم. چهند مانگی که له وه پیس مامی مرد بوو.

بو نه وه ی فریای پاس بکه وم، غارم دا، هه ئبه ته به هوی نه م په له په ل و غاردان و دهنگه دهنگی ئوتومبیلان و بونی به نرین و تیشکی هه تاو و عه کس بوونه وه ی له سر جاده که بوو که خه و گرتمی، ته قریبه ن به دریزی ریگا که خه وتم. کاتی که رابووم، که وت بووم به سر پیاویکی سوپایی دا. سوپایه که به رووما پیکه نی و پرسی که نایا له زیبه کی دووره وه دیم. وه لام دایه وه (به لی) بو نه وه ی هیچ شتیکی دی نه ئیم.

که تره خانه که له دوو کیلومه تری گونده که دایه. نه م ریگه یه م به پییان بری. ویستم به کسه دایکم بدینم. به لام ده رگاوانه که گووتی ده بی یه که مجار موراجه عه ی به ریوه بهر بکه م. چونکه به ریوه بهر مژوی کار بوو، که میک سه برم کرد. کابرای ده رگاوان به دریزی نه م ماوه یه هه ر قسانی کردو ناقیبه ت به ریوه بهر م بینی. و له نووسینگه که ی خویدا پیشوازی کردم. پیره میردیکی نه ندانم وردیله بوو که نیشانی (لژیون دونور) ی به به روکه وه بوو. به چاوانی گه ش نیگای کردم. پاشان دهستی گوشیم و نه وه نده له نیو دهستی خویدا رایگرت که نه مده زانی چون دهری بینم. ته مه شای فایلیکی کردو گووتی: (خات مه رسو بهر له سی سال ها تووه ته نیره و تو تاقه پشت و په نای نه و بوویت.) پیم وابوو سه رزه نشتم ده کات. بویه ویستم هه ندی روونکردنه وه بده م. لی قسه که ی بریم: (کوری نازیزم پیویست به پاکانه ناکات. من

دۇسسىبەكەي دايكتىم خۇيىندوۋوتەۋە. تۇنەتدەتوانى پىداۋىستىيەكانى دابىن بىكەيت. ئەۋ پىۋىستى بە پەرتارىك بوۋ. دەرامەتى تۆكەم بوۋ. ئە مانەش بترازى ئەۋ ئىرە بە ختەۋەرتىر بوۋ.)) گوتىم : ((بەئى جەنابى بەرئىۋەبەر.)) ئە سەرى رۇيى : ((دەزانى ئەۋ ئىرەدا كۆمەئىك دۇستى ھەبوون، خەئكانىك ئە سونجى خۇيدا و دەيتوانى خۇشىيەكانى زەمانى رابردوۋىيان ئە گەل دا باس بىكات. تۆگە نىجىت و ژيان ئە گەل تۇدا بى تاقەتى دەکرد.))

ئەمە دروست بوۋ، كە دايكەم ئە مانەۋە بوۋ، ھەمىشە كپو كپ نىگى دىگەردم. رۇژانى ھەۋەل كە تازە ھاتبوۋە پىر خانەكە بە زۆرى دەگىريا. چۈنكە ھىشتا بە شۈينە تازەكە رانەھاتبوۋ. دواى يەك دوو ھەيخان گەر بىانويستايە ئە كەترەخانەكە بىھىننە دەرى دەگىريا. چۈنكە بەۋىندەر راھاتبوۋ. ھەر بۇيە ئە دوا سالى ئاكنجى بوۋنبا بە دەگمەن دەچوۋمە دىدەنى. ئەمەش بترازى يەك شەمەكەي ئى تىكىدەدام. ئەمە جگە ئەۋەى دەبوايە زەحمەتى سەفەر بە پاس و بىرىنى بلىت و دوو سەعاتە رىگا بىكىشم.

بەرئىۋەبەرەكە ھەمدىس قەسى ئە گەل كىردم. ئى من گويم ئىنەدەگرت. ئەۋجا گوتى : ((پىم وايە دەخوۋى دايكت بىدىنى.)) من بى ۋەى ۋەلامىك بەدەمەۋە، ھەستام. و ئەۋ تا بەر دەرگاگە پىشۋازى كىردم. ئە سەر قاندرمەكە گوتى : ((ئە ژوۋرە بچكۆلەكەي مردوۋان دا دامانناۋە. بۇ ئەۋەى ئەۋانى دى نارەحتە نەبن. ئىرەدا ھەر گاقى كەسىك دەمرى ئەۋانى دى تا دوو سى رۇژ تورەن و ئەمەش بەرئىۋەبەردى كاروبارى پىرخانەكە زەحمەت دەكات.))

ئە ھەسارىكەۋە تى پەرىن كە ژمارەيەكى زۆرى پىرەمىرد، ئەۋى دا، دەستە دەستە پىكەۋە قسانىيان دەکرد. كاتى كە ئىمە بە بەر دەمىيانا رەت دەبوۋىن، بىدەنگ دەبوۋن. ئە دواى ئىمەۋە گىتوگۇ دەستى پىدەكردەۋە. ئە تۇ وايە چەنە چەنى توتىيانە. ئە بەر دەركەي بىنبايەكى چكۆلەدا، بەرئىۋەبەرەكە ئىم جىبا بوۋەۋە : ((جەنابى مەرسۇ من بە تەنبا بە جىت دىلم. ئە نووسىنگەكەي خۇما دە خزمەتو دام. بە پىى داب سەعات دەى بەيانى بۇ ناشتنەكەي دانراۋە. چۈنكە پىمان وابوۋ بەم شىۋەيە تۇ دەتوانىت شەۋى بە دىار رەحمەتى يەۋە دابنىشىت. گوتەيەكى دىكەش : دايكت زۆربەى كات بە دۇستەكانى گوتوۋە كە دەخوۋى بە رىۋرەسى ئاينى بە خاك بىسپىردىت. من ئەسەرمە پىداۋىستىيەكانى ئەم كارە فەراھەم بىكەم، بەلام وىستم تۇش ناگادار بى.)) سوپاسم كىرد. دايكەم ئەگەرچى ھىچ بىدنىيەكى دەرنەدەبىرى، ئى كە ئە ژيانا بوۋ ھەرگىز بىرى ئە دىن نەدەكردەۋە.

ژوۋرە چكۆلەكە زۆر روۋناك بوۋ، مېچەكەي شوۋشە بەند بوۋ. كۆمەئىك كورسى و سىپاي راست و چە پى تىدا بوۋ. ئە ناۋەراستاۋ ئەسەر جوۋتىك ئەۋسىپىيانە تابوۋتىك بە سەرپۇشىكى تايىبەتتەۋە دانرابوۋ. مېخى بىرىقەدارى تابوۋتەكە دەبىنران كە ھىشتا دانەكوترا بوۋن ۋەسەر تەختەى تابوۋتەكەۋە كە بەتۈيكلى گۈيز رەنگىيان كىردبوۋن زەق دەچوۋنەۋە.

ژنە ھەرەبىكى پەرتار كە كراسىكى سىپى و ئەچكىكى تۇخى ئەسەر كىردبوۋ ئە نىكى تابوۋتەكەۋە ۋەستابوۋ. دەرگاۋانەكە ئەم ساتەدا ئە دواى مەۋە ۋەژوۋرەكەۋت. دىاربوۋ كە غارى دابوۋ. بەدەمەلا ئىكپوۋ گوتى : ((سەرى تابوۋتەكەيان داخستوۋە، بۇ ئەۋەى تۇ جەنازەكە بىدىنى دەبى بىمارەكان دەركىشم.)) ئە تابوۋتەكە نىزىك بوۋ بوۋەۋە، كە رامگرت پىى گوتىم : ((ناتەۋى؟)) گوتىم : ((نە.)) راجلەكى. نارەحتە بوۋم. چۈنكە ھەستەم كىرد كە نەدەبوۋ ئەۋ قەسىيە بىكەم. دواى تۇزىك نىگايەكى كىردم ۋىى ھىچ

سهرزه نشتيك، وهك نه وهی بزانی بو، پرسی: ((له بهرچی؟)) گوتم: ((نازانم)) ههنگی به دهم بادانی سمیله چهرموه كه يه وه گوتی: ((تی دهگه م)) جووتی چاوی شینی گه شی هه بوو، به خویشی كه میك سووره بوو. كورسییه کی دایه من وبه خویشی كه میك له دواي منه وه دانیشته. په رستاره كه هه ستاو به ره وه ده رگا كه رویی و لهم ساته دا ده رگاوانه كه پیی گوتم: ((لهم ژنه قورحه یه تی.)) چونكه هیچ حائی نه بووم ناوریکی لای په رستاره كه م دایه وه و دیتم له ژیر چاوه كانییه وه نه واریکی بردوو وه به ده وری سه ریا پیچاوه. نه واره كه له ده ورو بهری كه پوویا ساف بوو. ته نیا سپیتی نه واره كه به ده موچاوییه وه دیار بوو.

دواي رویشتنی نه و ده رگاوانه كه گوتی: ((نهو به ته نیا جیت ده هیلم.))

نازانم چمكرد كه رویی و له دواي منه وه وهستا. بوونی نه و له پشتمه وه نازاری ده دام، تیشکی دنه نگیزی پاش نیوه روه هوو ژوره كه ی گرتبو وه وه. گیزه گیزی جوتیك زه رگه ته ی زه رد له پشت شوشه كانه وه ده گه ییه گوئ، هه ستم كرد خه و گرتوومی. بی نه وهی ناوړ له ده رگاوانه كه بده مه وه گوتم: ((چه ندنه كه لهم خانه ی پیرانه دای؟)) وهكو نه وهی ده میك بی چاوه نوړی لهم پرسیاره بووی، یه كسه ر وه لای دایه وه: ((پینج سانه)) پاش نه وه چه نه چه نیکی زوری كرد. نه گه ر بهر له مانه پییان گوتبا كه به كاری ده رگاوانی له ((مارنگو)) روژگاری خوئی ده باته سه ر، زوری پی سه ر ده بوو. ته مه نی شه ست و چوار سال و خهنگی پاریس بوو. لهم كاته دا قسه كه م پی بری: ((نا، واته خهنگی نیزه نیت؟ نه و جا بیرم كه و ته وه بهر له وهی كه من بو ژوره كه ی به ریوه بهر ببات، باسی دایکی له گه ل كرد بووم. گوتبووی كه ده بی زور زوو به خاك بسپیردی چونكه له بیاباندا، به تاییه تی لهم ناوچه یه، دنیا زور گه رمه. نه و ده مه پیی گوتبووم كه له پاریسدا ده ژیا. كه هه رگیز یاده وه ری نه وینده ری له بیر ناچیت. گوتبووی كه له پاریس دا ده شیت مردوو تا سی روژ و هه ندی جار تا چوار روژ به یلریته وه. به لام لیله دا كاتی لهم شتانه نییه. هه ر نابی بیریش له وه بكریته وه كه لیله دا ده بی به دووی جه نازه كیشه كه دا غار بده ی. لهم كاته دا ژنه كه ی پیی گوتبوو: ((وس به، نه مانه شتیك نین كه بشیت به م لاه بگوترین)) و كابرای پیره میرد سوور بووه وه و عوزرخوايي كرد. من گوتبووم: ((قهیدی نییه. قهیدی نییه؟)) نه وهی كه پیره میرده كه گوتبووی پیم دروست و باش بوو.

له ژوره كوئله كه ی مردوواندا كه وهك بنیاده میکی هه ژارو بیله وا هاتبووه نیروه چونكه له خوئی رابینیوه، لهم كاری ده رگاوانییه ی قبول كردوو. گوتم له هه مان كاتا نه ویش یه كیكه له خهنگانی ناو لهم خانه ی پیرانه. گووتی نه. له هه وه لیشه وه پیم سه ر بوو كو بوچی كاتی دیته سه ر باسی خهنگانی ناو خانه ی پیران زیاتر وشه ی ((نه وان)) و زور كه م وشه ی ((پیره كان)) به كار دینی. له كاتیكا كه زور به یان زور له و گه ورتنه بوون، ئی ناساییه كه نه و یه کی نه بوو له وان. نه و ده رگاوان بوو. و هه ندی جار به سه ر پرشتیاری وان ده ژمیردا.

لهم كاته دا په رستاره كه وه ژوره كه وت. شه و كوتوپر دا هاتبوو. هه ر زوو شه و چوکی به سه ر شوشه كاندا دادا. ده رگاوانه كه سوچی كاره باكه ی كرده وه تیشکی كوت و پر به شه واره ی خستم. بو شیو خوئی كردم به لام من برسیم نه بوو. خوئی كردم كه فینجانیک قاهو شیرم بو بینی. چونكه زورم هه ز ئی بوو قبولم كرد، و دواي توژیک به سینیییه كه وه گه رایه وه. شیرو قاهو كه م خواره وه. نه و جا هه زم چوه سه ر جگه ریه كه. به لام دوو دل بووم: چونكه نه مده زانی كه ناخو ده شیت لهم كاره له به رده م دایكما بكه م. بیرم كرده وه كه لهم كاره هیچی تیا به سه ر نییه. جگه ریه كم دایه ده رگاوانه كه و كه وتینه جگه ریه كیشان.

دوای توژیك دەرگاوانه كه گوتی: ((دهزانی دۆسته كانی دایكیشت دین تا نه مشه و لیږه بن. نه مه عاده تی ئیږه یه. من ده بی بچم كورسی و قاوه ی رهش ناماده بكم.)) لیم پرسی ناخو ده شیت یه کیك له گلو په كان بكوژیڼریتته وه؟ شوقی روناکییه كه له سهر دیواره سپیبه كه ماندووی ده كردم. پیی گوتم كاری واهی نابیت. ته له كان به جوړی راکیشراون یا هم موو گلو په كان پیکشه هه لده بن یا هیچیان هه ئنابن. ئیدی من گویم نه دای. نه و چوو ده ری و گه رایه وه. کورسیبه كانی دانا. فینجانه كانی له سهر کورسیبه ك، له دهوری جه زوه یه ك دانا. نه و جا به رانبر به من، له دیوه كه ی تری دایكه وه دانیشته. په رستاره كه هه ربه و ده قه وه له بنی ژوره كه دا، پشت له نیمه وه ستا بوو. من نه مده بیینی كه چی ده كرد. به لام به گویره ی جوته ی ده ستیا ده زانرا كه شتیك ده چنی. هه وا خوش بوو. قاوه كه گه رمی كرد بوو مه وه. له دهرگا كه وه كه كرابووه بوئی شه و گولان ده هاته ژووری. پیم وایه كه میك خه وتم. دهنگی خسه خشیک بیاداری كردمه وه. چونكه چاوم نوقابوون، روناکییه كه له جاران ناخو شتر بوو. تاقه سیبه ریكیش له به رده ماما نه ده بیینرا. هه موو شتیك، هه ر گۆشه یه ك، هه موو پیچه كان به لاساریبه کی تاقه تبه ره وه له بهر چاوم به رجه سته ده بوو. دۆسته كانی دایك له م كاته دا وه ژوور كه وتن. ده دوانزه كه سیك بوون. و به بیدهنگی وه ناو نه م روناکییه به شه واره خه ره كه وتن. بی نه وه ی تاقه دهنگیك له کورسیبه كانه وه به رزیته وه له سهریان دانیشتن. به جوړی تیم دهروانین وه كو نه وه ی تا نه و هیچ كه سیك نه دیی. بچوكترین پاژی سیمو جله كانیان له نیگام دهرپاز نه ده بوو. له گه ل نه مه شا هیچ دهنگیك لی نه ده بیستن و زور به زه حمه ت باوهرم به بوونیان ده كرد. زوربه ی ژنه كان به ركۆشه یان به ستبوو. به په تیك ناوقه دیان به ستبوو و نه مه سکی داکه و توویانی زیاتر به رجه سته ده كرد. تا نه و كاته هه رگیز نه مزانی بوو كه پیره ژنان چون ورگیان ده بی. پیاوكان هه موو لاواز و عاسا به ده دست بوون. نه وه ی مایه ی سهرنجم بوو نه مه بوو كه چاوم نه ده بیینن، ته نیا روناکییه کی لیل له ناوه ندی چالیکی پر له چرچ و لوچدا ده بیینرا. كه دانیشتن زوربه یان ته مه شای منیان كردو به نه سته م سهریكیان بو نه قاندم و چونكه لیویان چوو بووه ناو زاری بی ددانیانه وه من حالی نه بووم كه نایا سلاوم لیده كه ن یان ته نیا جوته یه ك سهری بزواندوون. لی پیم وایه سلاویان كرد. له م كاته دا زانیم هه موویان له به رانبر منا و به دهورا ودهوری دهرگاوانه كه دا دانیشتون. وسهرده جوئیڼن. له پریكا نه م بیروكه كاته جارپیه م لا دروست بوو كه هاتوون من دادگایی بكن.

دوای كه میك یه کیك له ژنه كان كه وته گریان، له ریزی دووم، له پشت یه کیك له هاورپكانییا په نهان بوو بوو. من به زه حمه ت ده بیینی، به دم كورته هه نسكه وه به رده وام ده گریاو وامه زانی كه ئیدی هه رگیز ناوه سستی وه. نه وانی دی وهك بللی گریانه كه ی نه و نه ژنه ون، هه موو خه من ومات و بیدهنگ بوون. ده یانروانییه تابووته كه یا دارعاسا كانی ده ستیان یا هه رشتیکی دیکه، به لام جگه له مه نه یانده روانییه هیچی دی. نه و ژنه هه رده گریا، زور حه یرما بووم. چونكه من نه مده ناسی. حه زم نه ده كرد گویم له دهنگی بی. لی زاتم نه بوو نه وه ی پی بلیم. دهرگاوانه كه به لای نه ودا دانه وییه وه، قسه یه کی كرد، لی نه و سهری دانه واند، له بن لیوانه وه شتیکی گووت و به هه مان شیوه دریزه ی به گریانه كه ی دا. نه و سا دهرگاوانه كه بو لای من هات. له نریكه وه دانیشته. پاش ساتیکی دوورو دریز، بی نه وه ی نیگام بكات پیی وتم: ((نه ژنه زور له دایكته وه نریك بوو. ده ئیت نه و لیږه دا تاقه دۆستی بووه نه و ئیدی چ كه سیکی نییه.))

ماوهیه کی زور به مجوره دانیشتین. نالهو هه نسکه کانی نهو ژنه که متر بوو بووهوه. ماوهیه ک پر خاندی وناقیبه ت بیدهنگ بوو. من هیشتا خهوم نهدههات. لی شه که ت بووم و گورچیه کانم دهیه شان. نیستا بیدهنگی هه موو نه م بنیاده مانه نازاریان ده دام. جار جاری تاقه دهنگی تاییه تی که بوم دیاری نهده کرا دهگه بیه گویم. دواي ماوهیه ک ناخری زانیم که چه ند دانه یه ک له پیره میرده کان له دیوی ناوهوه گوپی خویمان ده مژن ونه م ملچه ملچه سهیره دهر دینن. به جوړی غه رقی بیرو هزی خو بوو بوون که ناگیان له م کاره یان نه بوو و ته نانه ت نه م بیرم به میسکا هات که نه م مردووی که له ناو نه وانا که وتووه چ گرنگییه کی بو نه وان نییه. لی نیستا ده زانم که نه مه بیریکی هه نه بووه.

هه موومان نهو قواوه یه مان خواردهوه که دهرگاوانه که دروستی کردبوو. نیدی نازانم چی روویدا. شهو بوری بوو. نه وهنده م له بیره که جاریک چاوم هه ئینا و دیتم پیره میرده کان پالیان به یه که وه داوهو خه وتوون. جگه له یه کیکیان که چه ناگه ی نابووه سه ر نهو دهسته ی که گوچانه که ی پی گرتبوو. ونه بله قانه ده پروانییه من، وه که نه وه ی له میژ بی چاوه روانی بیدار بوونه وی من بی. دووباره خه و برده مییه وه. له نازاری بی نه ندازه ی گورچیه کانم خه به رم بووهوه. خو ر له سه ر میچه شوشه به نده که وه ده خزییه ژووره وه. دواي که میک یه کیک له پیره میرده کان رابوو وزور کوکی. تفه که ی ده کرده دهسته سړیکی خانه خانه ی گه وره وه، هه ر کوکه یه کی وه کوگیان کیشانیک بوو. نه وانی دیکه شی خه به ر کرده وهو دهرگاوانه که به گوئییدان که ده بی برن. هه ستان. نه م شهو نخونییه نار هه ته ده موچاوی که وه کردبوون. له وه سه رم سورما بوو که کاتی وه دهر که وتن، هه موو ته و قه یان له گه لکردم. له تو وایه نهو شه وه که تاقه قسه یه که مان تیا له گه ل یه کدی نه کردبوو، دوستایه تیمانی دوو چه نانه کردبوو.

ماندوو بووم. دهرگاوانه که بو ژوره که ی خو ی بردم که توانیم له وینده ر خو م ریگ بخه م. هه مدیس شیرو قواوه یه که مان خواردهوه که زور به له زه ت بوو. گاشی وه دهر که وتم خو ر ته و او به رز بوو بووهوه. ناسمان به سه ر نهو گردو لکانه وه که مارنگوی له دهریا جیا ده کرده وه، غه رقی سووری بوو ونه و شنه بایه ی که به سه ر گردو لکه کاندای تیده پهری بون و به رامه ی خو یی له گه ل خودا دینا. روژیکی زور جوان به ریوه بوو. له میژ بوو که نه چوو بوومه گوندی، پی م وابوو نه گه ر دایکم له نارادا نه بووایه له زه ت وخوشیییه کی فرم له گه شت و گهرانی نه مړو که ده بینی.

له حه ساره که دا، له ژیر دار چناریکدا، به دهم چاوه پروانییه وه وه ستا بووم. بوئی زه وی ته ر و شیدارم هه نده مژ و خهوم نهدههات. هاوکارانی دایه ره ی خو م بیر که وته وه که هه موویان له م کاته دا راده بوون تا بچن بو سه ر کار. بو من نه م ساته هه میسه، دژوارترین سات بوو. توژیکی دیکه ش بیرم له م شتانه کرده وه. به لام له نا کاو دهنگی زهنگیک له ناو بینا که وه داوی بیر کرده وه ی پچریم. له پشت په نجه ره که وه هه ندی جم و جول بینرا. نه و جا هه موو شوینه کان کپ و نارام بوون. هه تاو توژی به رزتر بوو بووهوه: قاچه کانم خه ریک بوو گهر م ده بوونه وه. دهرگاوانه که که به حه ساره که دا ره ت ده بوو پیی گووتم که به ریوه به ر ده یه وی م. چووم بو نووسینگه که ی. چه ند کاغه زیکی پی نیمرزا کردم. سه یرم کرد ره شی پوشیوو و پانتوئیکی خه ت خه تی له به ر بوو. ته له فونه که ی هه لگرت و پیی گووتم: ((کریکارانی جه نازه توژی که هاتوون. ده چم پییان ده نیم تابوته که دابکوتن، ده خوازی جاریکی دیکه ش دایکت بدینی؟)) گوتم نه. به دهم دهنگ نزم کرده وه به ته له فونه که ده ستووری دا: ((فیچاک به ماموره کان بلی که ده توانن ده ست به

کار بن.)) ئەوجا گوتی که ئەویش لە رۆژه سەمی ناستنە کەدا بە شدارى دەکات، سوپاسیم کرد. ئە پشت مێزە کە یەوێ دانیشت. لاقە بچوکه کانی نانە سەر یەك و پێی راگە یاندم که تەنیا من و ئەو و ئەگەل پەرستاری بە شە کەدا ئە رۆژه سمە کەدا دەبین، بە گوێزە رێسای خانەى پیران، کەسانی پیرخانە کە بۆیان نێبە بە شدارى رۆژه سەمی ناستن بکەن. تەنیا بۆیان هە یە شەو نە خوسى بکەن. و دوو پاتی کردووە کە: ((ئەمە مەسە ئە یەکی ئینسانی یە.)) بە لام بە شیوێ هە یە کی ریز پەر پێگە ی بە دۆستێکی دایکەم بە ناوی ((تۆماس پیریز)) دا بوو بە شدارى ئەم رۆژه سمە دا بکات. بە رۆژه بەرە کە پێکەنى و پێی گووتەم: ((بە خۆت دەزانی ئەمە هەستێکی هەرزە کارانە یە. ئەم پیرە مێردو دایکت قەت لێکدی دوور نە دە کە وتنە وە. ئە پیرخانە کەدا سوێبە تیان ئە گەل دە کردن و بە ((پیرز)) یان دە گوت: ((ئەمە دە زگیرانی تۆ یە)) ئەویش پێدە کەنى. ئەمە یان پێ خوش بوو. و بە راستی مەرگی خات ((مەرسۆ)) زۆری نارە حەت کردووە. وا زەندە کەم هەقی ئەوێم نە بوو رێگە ی نە دەم. بە لام ئە سەر راسپاردە ی دکتۆرى ئیشتکچی، رێگە م نە دا شە و نە خونی بە دیارە وە بکات.))

ماوێ هە کی زۆر بە بێ دەنگی ماینە وە. بە رۆژه بەرە کە هە ستاو ئە پە نە جەرە ی نووسین گە کە ی خۆ یە وە تە ماشای کرد. و پاش تۆزێک گووتی: ((ئەها ئەو قە شە ی مارنگۆ یە. زوو هاتوو.)) و گووتی لێرە وە تا کلێ ساکە کە ئە ناو گوندا یە بە لای کە مە وە سی چارە کە سە عات دە بی. هاتینە خوارى. کە شیشە کە و دوو مندالی سروود خوین ئە بەر بینا یە کە دا وە ستابوون. یە کی ئە ئە مندالە کان بخوردن لێکی بە دە ستە وە بوو و کە شیشە کە بەرە و لای ئەو دانە و ییو وە تا درێژى زنجیرە زیوێ کە ی چاک بکات. کە ئێمە گە یشتینە جى، کە شیشە کە سەری هە ئێرێ. بانگی کردم ((کورە کە)) و چە ند قسە یە کی دیکە شى کرد. ئەوجا وە ژوور کە وت، منیش وە دووی کە وتم.

تە مە شایە کەم کرد دیتەم کە بزمارە کانی تابووتە کە دا کو تراوون. و چوار پیاوی رە شپۆش ئە ژۆرە وە ستاون، ئەو دە مە دا گویم لى بوو کە بە رۆژه بەرە کە پێی گوتم گالیسکە کە ئە کە نار جادە کە یە و نامادە یە، کە شیشە کە کە و تە وێردو دوعا خویندن. ئەم ساتە بە دوو وە کاروبارە کان بە ئەز جى بە جى بوون. پیاوێ کان بە پە ر دە یە کە وە بەرە و تابووتە کە چوون. کە شیشە کە و هاوریکانی و بە رۆژه بەرە کە و من وە دەرکە وتین. ژنیك ئە بەر دەرگا وە ستابوو کە من نە مە ناسی. بە رۆژه بەرە کە گوتی: ((جە نابی مەرسۆ)) گویم ئە ناوی ژنە کە نە بوو و تە نیا ئە وە ندەم زانی کە پەرستارە. ئەویش بى هیچ بزە یە ک دە موو چاو و رە قە ئە و درێژ گۆلە کە ی خۆی دانە و اندە وە. ئەو سا ریزمان بە ست تا جە نازە کە تێ پە رى و ئە دووی جە نازە هە ئگرە کانە وە وەرێ کە وتین و ئە خانە ی پیرانە کە وە دەرکە وتین. گالیسکە یە ک ئە بەر دەرگا وە ستابوو. رەش، درێژو بریقە دار بوو و قە ئە مدانی وە بێر بنیادە مە دە هی نایە وە. ئە تە نیش تییە وە ریک خە رى رۆژه سمە کە کە پیاویکی کورتە بالابوو و جلیکی پێکە نیناوی ئە بەر دا بوو، ئە گەل پیاویکی رە قتار دە سکر دا وە ستابوون. زانیم پیرە مێردە کە ناغای ((پیریزه)) کلاویکی نرمی قە راخ پانی ناوێند خە رى ئە سەر بوو- کە ئە کاتی تێ پە رپوونی جە نازە کە دا دایگرت- بە جلیکە وە کە پانتۆلە کە ی کە و تە بوو سەر پیللا وە کانی و گریی بچووکى بۆینباخە رە شە کە ی کە ئە یە خە سپی کراسە دە ئبە کە ی هاتبوو. لێوێ کانی ئە ژێر کە پوویە کی پەر ئە پە ئە ی رەش دە ئە رزی. قژە نە رم و سپییە کە ی ئە پشت گوێچکە سە یرە کان ییە وە بە سەر قە راخە هە ئگرە وە کە ی دا رژابوو و رەنگى سوری. گوێچکە کانی، ئە سەر ئەم سیمما رەنگ پە ر یوێ سە رنجى راکیشام. ریک خە رى رۆرە سمە کە شوینی هەر

یەكەمانی دیاری كرد. كە شیشه كە لە پێشی پێشەوه دەرویی، و ئە دواى ئەووه عەرەبانەكە بوو، ئە دەوری عەرەبانەكەدا ئەو چوار پیاووه بوو، ئە دواى ئەوانەوه بەرێو بەرەكەو من. پەرستارەكەو ئاغای پیریز ئە ریزی دوواوه بوون.

نەو ئاسمان نقوومی خۆرەتاو بوو. هەتاو ورده ورده قورسایى دەخستە سەر زەوى- گەرما بە ئەز بەرز دەبووهوه، ئەمزانی بۆ ئەوونده دێر حەرەكە تمان كرد. ئە ژێر جله تۆخەكانەوه هەستم بەگەرما دەكرد. پیرەمێردە وردیلە كورته بالاكە كە كلاًو كەى لە سەر كردبوو داگیرتەوه. كاتی كە بەرێو بەرەكە باسی ئەوى بۆ دەكردم، ئاورێكم لێى دایهوهو تەمەشایەكم كرد، بەرێو بەرەكە پێى گووتم كە زۆر جار دایكم و مستەر پیریز عەسران ئە گەل پەرستاریك دا بۆ پیاووه بۆ گونەكە دەچوون. نۆریمە دەشتەكەى دەورو بەرم، ئە نێو ریزی ئەو دار سنۆبەرانی كە بە گردیكى زۆر بەرز كۆتایی دەهات و ئە نێو ئەم زەوییه سەوزو قاوهیی و ئەم مائە تاك تاك و دیارانەوه حائی دایكى خۆم دە خویندەوه. شەو، دەبى ئەم دەقەرەدا وەكو هە ئۆستەیهكى خەمئەنگیز وەهابى. بەلام ئەمڕۆكە هەتاوى تاقەتەر، دیمەنەكەى ئەبەر چاو دەسپێهوهو بى گیان و خەمین دەینواند.

كەوتبووینە رى. ئەم كاتەدا بوو كە زانیم ((پیریز)) كەمێك دە لەنگى. گالیسكەكە بەرەبەرە خیراتر دەبوو و پیرەمێرد دوا دەكەوت. یەكێك ئەو پیاوانەش كە ئە پال عەرەبانەكەوه دەرویشتن دواكەوت و نەو پى بە پى من دەرویی. پیم سەیر بوو كە هەتاو بەو خیراییه بەرەو تاقى ئاسمان هە ئێدەكشا. ئە پەر هەستم كرد كە دەشتەكە ماوێهكە ئە دەنگە دەنگى مێرووان و شنه شنى گیبایاندا نقووم بووه.

نارەقە بەگۆناكا نما هاتبووه خوارى. چونكە كلاًوم نەبوو، بە دەستەسەر خۆم باوەشبین دەكرد. مامورى ناشتنەكە هەندى شتى پى گووتم كە گویم لى نەبوو. ئەم كاتەدا نارەقەكەى سەرى خۆى بەو دەستەسەرى كە بە دەستی چە پیبهوه بوو دەسرى. بە دەستی راستى كاسكێتەكەى هە ئېرى بوو. پیم گووت: ((چى؟)) بە دەم نامازە كردنەوه بۆ خۆرەكە دووبارەى كردەوه كە: ((گەرمايهكى سەیره.)) گووتم: ((ئەرى?)) پیر بوو: ((گوتم:)) (تەقربەن)، چونكە تەمەنیم بەدروستی نە دەزانی. دواى ئەمە بێدەنگ بوو. ئاورێكى پاشەووم دایهوهو پیریز پە نجا مەتریک ئە دواترەوه دەهات و هەر وەها نیگایهكى بەرێو بەرەكەم كرد. زۆر بە سەنگ و ویتارەوه ریی دەكرد. چەند دۆپە نارەقەیهك بە سەر تەوێلییهوه دەبریقاییهوه، كە چى نەیدەسرى.

وام هاتە بەرچاو كە دەستەى بەریكەران خیرا دەرویی. دەورو بەرم هەمان دەشتایی گەرم و تەژى خۆر بوو. بۆ كەسیكى وەكو من ئە كیشا نەبوو. بۆ ساتیک بە سەر بە شیک ئە جادەكەدا كە تازە نۆژەن كرابوووه تیبەرین، خۆر قیری جادەكەى نەرم كردبووهوه. و پێى پێدا دەچوو و ناواخنە درەوشاوهكەى بە دیار دەكەوت. كلاًو چەرمیبهكەى عەرەبانچیبهكە ئە سەر عەرەبانەكەوه وا دەهاتە بەرچاو كە ئەم قورە رەشە هە ئكیشرابوو. من ئە نێوان ئاسمانى شین و سپی و هاوانا هەنگى ئەم رەنگانەدا: رەشى زەقى قیرەكە، رەشى تۆخى جلهكان و رەشى بریقەدارى عەرەبانەكەدا خۆم گۆم كردبوو. هەموو ئەمانە: هەتاو، بۆنى چەرم و بۆنى تەرس و شیاكەى عەرەبانەكە، بۆنى رەنگ و كندر، وماندوو یهتە یەك شەو بیدارى، نیگاو بیریان پەریشان كردبووم. جارێكى دى ئاورى پاشەووم دایهوه: پیریز زۆر دوور بوو. ئە نێو شە پۆلى گەرماكەدا ون بووبوو. بە نیگا كە و تەمە تاقیبی و بینیم ئە ناوەندى دەشتەكەوهو بە رێگەیهكى قەدېرا دیت. سەیرم كرد

جاده که له بهردم منا پيچ دهکاته وه. ئیدی بۆم دهکوت که پیریز شارهزای ئەم دهقههیه، وزور زووتر ریگه که تهی دهکات وئیمه دهگریته وه. له پیچی جاده که دا ئیمه گرتیه وه. دیسان لیمان گوم بووه وه. ئە مجارهش له ریگه یه کی قه دبره وه دهرویی و ئەم کاره چهنه جارێک دووباره بووه وه. به لام من هه زوو سه رنجم له سه ر جم و جوله کانی ئەو لاجوو. هه ستم دهکرد خوین له لاجانگه کانه دا پل ده دا.

هه موو ئەمانه به خیرایی و وهز و حائیکی ناسایی نه وتو تیپه رین که له مه پتر شیکی نه وتوم له بیر نه ماوه. نا شتیکی دیکه ش: که چووینه ناو گونده که وه په رستاره که قسه ی له گه ل کردم، دهنگی له گه ل سیمایدا نه ده گونجا. دهنگی که به ریتیم و نه رزان بوو. گوئی نه گه ر بنیاده م هیدی بروتا تاوه سووت ده بی، و نه گه ر له زی بکات ئاره قه دهکاته وه له ناو کلیسا که دا سه رمای ده بی)) راستی ده کردو هیچ چاریکی دیکه ش نه بوو، چهنه د بیره وه ریبه کی تری ئەو رۆژم له بیره. بۆ نمونه سه رو سیما پیریز، کاتی بۆ دوا جار له نزیکي گونده که دا پیمان گه ییه وه، دئوپه ئاره قه ی درشت، خه م و ماندوو یه تی نیشته بووه سه ر گۆناکانی که به هوی چرچ و ئوچه کانی ده موو چاوییه وه نه ده رژا به لکو په خش و بلاو ده بووه دووباره کۆده بووه وه تویره ئاویکی له سه ر ئەم ده موو چاوه داته پیوه پیک ده هینا، هه روه ها بیره وه ری کلیسا و گوندییانی سه ر شوسته کان، گۆندانه سوره کانی سه ر گۆره کانی ناو گۆرستانه که! له خوچوونی ((پیریز)) که وه کو بوو که ئه یه ک ده چوو که دا وه که ی پچرابی)) ئەو گله ی که له رهنگی خوین ده چوو و ده یان کرد به سه ر تابوته که ی دایکه م، ره گ وریشانی دارو دره ختان که تیکه ل به گله که بوو بوو، هه روه ها ئاپورا که، دهنگه دهنگ و هه راو زه نا، گونده که، چاوه روانی له به ر قاوه خانه یه کدا، دهنگی به رده وای مه کینه که و خوشحالی من کاتی که پاسه که گه ییه ناو روناکییه کانی جه زایر و بیر کردنه وه م له مه ی که دوانزه سه عاتی خشت ده نووم.

((٢))

که له خه و رابووم زانیم بۆچی به ریوه به ره که م کاتی که داوای دوو رۆژ مۆله تم لیکرد قه ئس بوو: ئە مرۆ شه ممه یه. هه ر له بیرم نه بوو، به لام که رابووم بیرم که وته وه. دیاره به ریوه به ره که م وای بیر کردوو ته وه که به مجۆره له گه ل یه ک شه ممه دا چوار رۆژ پشووم ده بیته و ئە مه ی به دل نه بووه. به لام خه تای من نییه که له بری ئە مرۆ دوینی دایکه یان به خاک سپارد، ئە و جا هه ر چۆنی بی شه ممه و یه ک شه ممه م پی ده برا. له گه ل ئە مه شا له به ریوه به ره که م ده گه م.

به زه حمه ت رابووم شه که ت و ماندووی دوینی بووم. به ده م ردین تاشینه وه له خۆم پرسی ده خوازم چ بکه م و لیبرام بچه مه له وانی. سواری تراموا بووم و چووم بۆ به نده ر. خۆم به ئە ستیله که دا کرد. یه ک دنیا لاو رژا بوونه ئە و ی. له ئاوه که دا ((ماری کاردونا)) م بینی که کات خۆی له دایه ره که مانا تایپیست بوو، و ئە وسا جه زم لی بی بوو. پیم وایه ئە ویش بی مه یل نه بوو. ئی زۆری نه برد که ئە و لی بی داو روویی و ده رفه تمان بۆ نه لوا که زیاتر یه کدی بدینین. یارمه تیم دا که سه ربکه ویته سه ر که ئە کیکی لاستیکی. و به ده م ئە م کاره وه ده ستم به ر مه کی که وت. من هیشتا له ئاوه که دا بووم که ئە و به گازی پشتا له سه ر که ئە که که راکشا. رووی کرده لای من. قه ژه که ی به سه ر چاویا رژا بوو و پیده که نی. خۆم گه یانده که ئە که که و خۆم

خزانده تەنیشتییهوه. ههواکهی خوش بوو، و به ناوی سوعبه تەوه سەرم بێرە دوواوهوه رێک ئەسر سکی ئەوم دانا. هیچی نەگوت، و من بهو حالهوه مامهوه، هەر هەموو ئاسمان ئەناو چاوهکانما بوو، ئاسمان شین وزیرین بوو. هەستم دەرکرد دئی ماری ئە ژێر سەرمدا به ئەسپایی لێدهدا. ماوهیهک به نیمچه بیداری ئەسەر که ئەکه که ماینهوه. که ههتاو تهواو گهرم بوو ئەو خۆی ههئدایه ئاوهکهوهوه منیش بهدوایا. خۆم گهیانندی، دەستم ئە قەدی هالاندو پیکهوه مه له مان کرد. ئەو هەر پێدهگهنی: کاتی که ئەسەر ئەسکه ئەکه خۆمان وشک دەرکروه پێی گووتم: ((من ئە تۆ ئەسهترم.)) داوام لیکرد که شهوی پیکشه بچینه سینهما. به پیکه نینهوه گووتی زۆر حەز دەرکات فیلمیکی ((فرناندل)) بدینی. وهختی جله کانم ئەبهرکرد زۆری پی سەیر بوو که بۆینباخی رەشم بهستوه. لێی پرسیم که نایا تازیه بارم؟ پیم گووت که دایکم مردوهوه. چونکه دهیویست بزانی کهی، وهلام دایهوه: ((دوینی)) کهمیک په شوکا. بهلام خۆی ئە گیلی داو هیچی نەگووت. دهویست پێی نیم که ته خسیری من نه بووه. لی جلهوی خۆم گرت. چونکه بیرم کهوتەوه که ئەم قسهیه به بهرپوه بهرکهه گوتبوو. ئەم دووباره کردنهوهیهه پی بی مانا بوو. بههەر حال بنیادهم هه میسه کهمیک خه تاکاره.

شهوی ماری هه موو شتیکی فهرامۆش کردبوو، هەندی شوینی فیلمه که کۆمیدی بوو، بهلام به شیوهیهکی گشتی و به راستی تورهات بوو. لنگی به لاقی منهوه چه سپاندبوو. منیش مه مکیم دهگوشی. ئە نزیکي کۆتایی فیلمه که دا راموسی. بهلام به دئی خۆم نه بوو. که چووینه دهری، ئە گهئ منا هات بۆ مائهوه.

که رابووم ماری رۆیی بوو. بۆی رونکردبوومهوه که دهبی بچی بۆ لای پوری. که بیرم کهوتەوه ئەمرو یهک شه مەیه بیتاقهت بووم. حەزم ئە یهک شه مەوان نییه. ئەناو جیگه که ما تلیکم دا. بۆ بۆنی ئەو خوییه گه رام که قژی ماری به سەر سهرینه کهوه به جیی هیشتبوو. تا سهعات ده لێی خهوتم. ئەوسا به دەم راکشانهوه تا نیوهرو هەر جگهرهه کیشا. تاقهت نه بوو وهکو چه ند رۆژه فراقین ئە نک سیلست بخۆم. چونکه پرسیارگووتیان دەرکردم و منیش حەزم ئەمه نه بوو. چه ند هیلکه یهکم کولاند و هەر ئەو قاپه داو به بی نان خواردم. چونکه نانم ئە مائهوه نه بوو و تاقهت نه بوو بۆ نانکرین بچمه خوارهوه.

پاش فراقین کهمیک بیتاقهت بووم و کهوتمه پیاسه به مائه که دا. کاتی که دایکم لێره بوو مائه که رێک و پیک بوو، بهلام نیستا بۆ من زۆر گه ورهیه ودهبی میزی ژووری نان خواردنه که بۆ ژووره کهی خۆم بگوازمهوه. من ئەم ژوورم بهس بوو، تهنیا ئەم ژووردا دهژیام ئە نیو کورسییه هه سیره چال بووهکان و ئەو کۆمه دییهی که ئاوینه کهی زهره بووه و میزی ته وائیته کهوه قهره ویله ئاسنه که مدا. ئەوهی دی هه مووی بی سوود ئەو گۆره کهوتبوو. دواي توژی که هەر بۆ ئەوهی کاریک بکه م، کۆنه رۆژنامه یهکم په ییدا کردو کهوتمه خویندنهوهی. ریکلامیکی خویی ((کرۆشن)) م لی بری وچه سپاندم بهو دهفته رهوه که بابتهی سه رنج راکیشی رۆژنامه م تیا هه ئده گرت. ئەوسا دەستم شتن و چووم ئە به ئە کۆنه که دانیشتم.

ژووره کهم دهروانیته شه قامه سه ره کییه کهی دهورو بهری شار. پاش نیوه رۆیه کی خوش بوو. شه قامه که رهش ده چوووه و تاک و تهرا خه لکی به په له تیده په رین. هه وه لێن گروپ، خیزانی که بوو که ده چوونه گهشت، دوو کورپێرگه به جلی ده ریاییه وه، و پانتۆله کانیان تا خوار ئە ژنویان هاتبوو، ئەناو جله زبرو رهقه کانیان کهمیک ناره حهت بوون. وکیژیکی چکۆله به قردیله یهکی سووو جوتی پیللوی بریقهداره وه ئە دوا یانه وه بوو. دایکیان قه ئەو بوو، کراسیکی هه ریری قه او یی له بهر بوو. بابیان پیایکی وردیله ی

یہ جگار لاواز بوو و دووراو دور دهناسی، کلاویکی حه سیری له سهر بوو. بوینباخی له مل کردبوو و دارعاسایه کی به دهسته وه بوو. که نهوم له گه ل ژنه کهیدا بینی، نیدی زانیم بوچی له گهره کا ده نین پیاوکی به نیحتوباره و ژنه کی له پیره نه و دانیه. دواي تۆزیک گه نجانی ده فهره که، به قرژی کریماوی و بوینباخی سوو چاکه تی ناوقه دته نگی گوندوزی و پیلاوی نووک پانه وه رت بوون. پیده چوو بو سینهمای ناوه ندی شار بچن. بویه زوو که وتبوونه ریگه و به دهم قاقای پیکه نینه وه ده نه زین که فریای تراموا بکه ون. دواي نه وان شه قامه که به ره به ره چول بوو. پیم وایه له هه موو شوینه کانا نمایش دهستی پیکردبوو. جگه له دوکانداران و پشیله چ شتیکی دی له شه قامه که دا نه ده بینرا. ناسمانی سهر ریزه دره خته کانی نه م بهر ونه و به ره شه قامه که ساف بوو به لام روناک نه بوو. له شوسته که ی نه و به ره وه کابرای جگهره فروش کورسییه کی هینایه ده ری. له بهر دوکانه که یا دایناو هه ردوو دهستی خستنه سهر پشتی کورسییه که و به به ره واژی له سهری دانیشته. نه و تراموایانه ی که تا تۆزی له مه پیش پرپوون له خه لکی نیستا ته قریبه ن چول بوون. له قاوه خانه بچوو و که که ی (شیه پیرو) ی ته نیشته جگهره فروشه که وه گارسونه که خه ریک بوو ناره داری نیو هوله چوله که ی ده مانی. به راستی یه ک شه ممه بوو.

منیش کورسییه که ی خوم وه رگیپرا و وه کو جگهره فروشه که له سهری دانیشتم. چونکه هه ستم کرد واهی خوشتره. دوو جگهره کیشا. چوممه ژوو ره وه و چکلیتیکم هیناو چوممه بهر په نجه ره که تا له وینده ر بیخوم. دواي تۆزیک ناسمان تاریک بوو و به دلما هات که هه ر نیستا بارانه هاوینه یه ک داده کات. که چی په نه هه وره کان به ره به ره ره وینه وه. لی تپیه رپوونی هه وره کان به سهر شه قامه که دا بونی بارانی لیده هات و زیاتر تاریکی کرد. ماوه یه ک روانیمه ناسمان.

سه عات پینج، تراموایه کان به هه راو زه ناوه په ییدا بوونه وه. له مه یدانی وه رژی ده وره به ری شاره وه ته ماشاقانانی فوتبولیان که وه کو هیشوو خویان به په یژه وه قه راخه کانیا نه وه هه نواسی بوو، ده هینایه وه. ترامواکانی دی وه رزشکاره کانیا ن پی بوو که من به جانتا چکوله کانیا نا نسیمنه وه. تا هیزیان تیا بوو ده سترین وهاوریان ده کرد که یانه ی نه وان نادوری. ژماره یه کی زوریان به سهر و به ده ست ناماژه یان بو کردم. یه کیکیان هاواری بو کردم: ((بردمانه وه)) و له وه لاما سهرم بو جولاندن و گووتم: ((نافه رین)). له مه به دووا وه هاتو چوی نوتوموبیلی تاییه تی سهری کرایه وه و رووی له زیادی کرد.

ناسمان هه مدیس که میک گورا. له سه ربانه کانه وه ناسمان سوور ده چوو وه، و له گه ل زه رده په ری نیواریدا که به ریوه بوو جم و جول که وته نیو کوچه و کولانه کان، گه شتیاران که م که م ده گه رانه وه، ناغای به نیحتوبارم له نیو قه ره بالغیبه که وه ناسیبه وه. مناله کان ده گریان و خویان به عاردی دا بکیش ده کرد. له و ده مانده ا سینهماکانی گه ره ک، شه پوله ته ماشاقانیکی زوریان هه لرشته سهر شه قامه که. هه ندی گه نجیان تیا بوو که نه تواریان جدیتر له ناسایی بوو، پیده چوو و فیلمیکی سهرکیشیان بینی بی. نه وان هی چوو بوونه سینهماکانی شار که می دره نگتر گه یشتنه وه. نه وانه جدیتر ده هاتنه بهرچاو وه یشتا هه ر پیده که نین. به لام جار جاری ماندوو و خه یالاوی ده یان نواند. به شوسته کانا ده هاتن و ده چوون. کیژولانی گه ره ک به سهری رووته وه دهستی یه کیان گرتبوو، کوره کان ریزیان به سته بوو تا ریزه که ی نه وان بشکینن. و تالیقیان لیده دان و کیژه کان سهریان وه رده گیپرا و پیده که نین. هه ندیکیان که ده مناسین به ده ست و سهر ناماژه یان بو کردم، سلاویان کرد.

له پر گلوپه کانی سهر شه قامه که هه لېوون و نه ستیره کانی سهره تاي شه ويان له جريوه خست. هه ستم کرد چاوه کانم له ته مه شاي شوسته پر له خه لکه که و روونا کيبه که ماندوو بوون. تيشکی گلوپه کان رڅا بووه سهر شوسته تهره که و لاي تي تراموايه کان له مه و دايه کی دياره وه دهيدا له قڙي دره خشان، له بزه يه ک، يا له بازنېکی زيو. دواي که ميک تراموايه کان که م بوونه وه، تاریکی شه و بائي به سهر دره خته کانا کيشاو گلوپه کان کوڅا نه وه، و گهره که به ره به ره چو لېوو، به راده يه که که يه که مين پشيله به هياوشی له و شه قامه وه که تازه چول بوو بوو تپه ری. هه نگی بیرم که و ته وه که ده بی شیو بخوم. گهر دنم، چونکه ماوه يه که بوو نابوومه سهر قه راخی کورسييه که که ميک ده يه شا. چوممه خواره وه و نان و پيخورم کړی. خوار دنم ليناو ههر به سهر پيوه شیوم خوار. ويستم له بهر په نجه ره که دا جگه ره يه که بکيشم. لي دنيا سارد بوو بوو و که ميک سهر مام بوو. په نجه ره که داخست و گهرامه وه، له ناوینه که دا سوو چيکی ميزه که م بينی که چرا سپر توپيه که وه ندي گويچکه نانی له سهر بوو. بیرم که و ته وه که نه م يه که شه ممه يه ش وه کويه که شه ممه کانی دی بوری و دايکم نهو له ژير خاکدا يه و سبه ينی سهر له نو ی ده چمه وه سهر سهر کارو وه له حاصل چ گورانیک رووی نه داوه.

((۳))

نه مړو له دايه ره زورم کار کرد. به ريوه به ره که م مير به بان بوو بوو. ليی پرسيم نایا زور ماندوو نييم؟ و ده يو يست ته مهنی دايکم بزانی. بو ووی به درو نه که و مه وه گوتم: ((شه ست سائيک ده بوو)) و نازانم بوچی وای ده نواند سهر خو شوی ليکردوم و شته که بر او ته وه.

کومه ليک بارنامه له سهر ميزه که م که نه که بوو بوو ده بوايه به هه موويانرا بگم. بهر له ووی بو فراقين له دايه ره درېچم، ده سته کانم شت. نيوه روان نه م کاتانم له لا خوشه. به لام نيواران که متر حه زی نيده که م چونکه نه و خاويلبيهي که ده بی به کاری بينم تهری تهره، چونکه به دريژايی روژه که به کار هاتوه. روژيک نه م م به به ريوه به ره که م گووت، وه لامي دامه وه که مايهي داخه، به لام له هه مان کاتا چ نييه. سه عات دوانزه و نيو له گه ل((عه مانوئيل)) دا که له به شی ناردنی نامه کانا کار ده کات و ده ره که وتين. دايه ره که مان ده رواني ته سهر دريا و نيمه ش بو چهند ساتی و ه ستاين و که وتينه ته مه شاي که شتييه باره نه نگره کانی به ندهر که نقومی هه تاو بوو. له م کاته دا کاميونیک به هاره هار هات. عه مانوئيل گووتی: ((به م برؤين؟)) و من ده ستم به غاردان کرد. کامينه که لي مان رت بوو و نييمه دووی که وتين. من له ناو هاره هارو ته پو توزا غه رق بووم. هيچم نه ده بينی و هه ستم به هيچ نه ده کرد جگه له ته کانی نارپکی غاردانی خوم به نيو نا پورای سيلينگ و ترومبيل، و نه و ريکانه ی له دووره وه دره قسين و بو دی نه و که شتيانهای که به لاياندا رت ده بووين. هه وه نچار من گه بييمه لورييه که و خوم هه ندييه ناوی. نه و جا کومه کی عه مانوئيل م کردو نه و يش سوار بوو. هانکه هانکمان پی که و تېوو. لورييه که به سهر شو سته ی ناهه مواری له نگره گاکه وه، به نيو ته پوتوزو هه تاوا هه لبه ز و دابه زی ده کرد. عه مانوئيل له کانگای دله وه پيده که نی.

گه بيينه خوار دنگه که ی ((سلست)) نازای به ده نمان له ناره قه دا هه نکشابوو. نه و وه کو هه ميشه، به ورگی زل ز به رکوشه له به رو به سمي له چه رموه که يه وه له وي ندهر بوو. ليی پرسيم که: ((به گشتی حاتم باشه

؟)) وەلامم دایهوه بە ئی، و گۆتم برسیمه. بە لەز نانم خواردو قتاوهیهکم بە سەرا کرد. ئەوسا بۆ ماڵ گەرامهوه. چونکە شەرابییکی رەم خواردبووهوه کهمیەک نووستم. که رابووم هەزم نە جگەرە بوو، دەرنگ بوو بوو. بۆ وە ی بە ترامادا بگەم، هەرام کرد. بە درێژایی دوا نیوهرۆ کارم کرد. ئە دایهره دنیا فرە گەرم بوو، و عەسر که وەدەرکهوتم خوشحال بووم که هییدی هییدی بە پیاسه بە قەراخ بارەندازەکهدا بگەریمهوه. ناسمان سەوزباو بوو. من دلخۆش بووم. ویرای ئەمەش یەکرەست بۆ ماڵ گەرامهوه، چونکە دەمویست پەتاتە بکوئینم.

کاتی که سەردەکهوتم، ئەسەر پلیکانە تاریکه تووشی سالامانۆی پیر، دراوسیی دیوار بە دیوار بووم. ئە گەل سەگەکهیدا. هەشت دانە سائە ئەم جووتە پیکهوه دەبینرین. سەگەکه تووشی نە خوشیبیهکی پیست بووه، پیم وایه گەریبه، هەموو تووکهکهی وەرپوهو نەشی یەکیارچه پە ئەی قتاوهیبه. سالامانۆی پیر هیئەدە بەتەنی ئەگەل ئەم سەگەدا ئە یەک ژوور ژیاوه، بەرەبەرە شیوهی ئەوی وەرگرتووه. ئەویش پە ئەی سوورباوی بە دەمووچاوهوهیه و قژی زەردباو و تەنکه. سەگەش ئە خاوهنەکهیهوه فیربووه که قە پۆزی رە پێش بخات و ملی درێژ بکات و بە کوورە کوور ری بکات. ئە تۆ وایه ئە یەک نەژان، بە لام ئە یەکتیش بیازن. پیرەمیرد رۆژی دوو جارن، سەعات یازدەو سەعات شەش سەگەکهی بۆ گەران دەباتن، هەشت دانە سائە ریگە ی خویان نەگۆریوه. ئە شەقامی لیون دا دەبینرین. سەگەکه بە جووری خاوهنەکهی بکیش دەکات که سالامانۆی پیر پیی تیک دەئاییت و سائە دەدات. ئیدی دکهوئیتە ویزە ی سەگەکهی و جنیودانی. سەگە ئە داخانا مت دەبی و مل دەدا. هەنگی نۆرە ی پیرەمیرد دی که سەگەکه بە دووی خویا بکیش بکات وکه سەگە ئەمە ی پیر دەچیتهوه هەمدیس دکهوئیتە بکیش کرنی خاوهنەکهی و هەمدیس کوتەک دەخوات و جنیو دەژنەفی. هەنگی هەردووکیان ئە که ناری شۆستهکه دەویستن و سەگەکه بە ترس و پیاوهکه بە رقهوه نیگی یەکدی دکهن. ئەمە کاری هەموو رۆژیکیانە. هەر کاتی سەگە بخوازی بمیزی، پیرە میرد دەر فەتی نادات و بە دووی خویا رایدەکیشت. ئەگەر جار جاری ئەم کارە ئە ژوورەوه بکات دیسان کوتەک دەخوات. هەشت دانە سائە که ئەم کارە بەردەوامە. سەست هەمیشە دەئاییت که ((بەدبەختە)) بە لام راستیهکهی کهس نازانیت. که ئەسەر پلیکانەکه تووشی بووم ((سالامانو)) خەریک بوو جنیوی بە سەگەکهی دەدا. پیی دەگوت: ((چه پەل؟، بۆگەن؟)) و سەگەکه دەیقرو سکاند. پیم گوت: ((شەوباش)) ئی پیرەمیرد ئەسەر جنیوی خوی بوو. هەنگی لیم پرسی که سەگەکه چی کردووه، وەلامی نەدایهوه، بەردەوام دەیگوت: ((نەگریس! بۆگەن؟)) هەستم کرد که پیرەمیرد که بەسەر سەگەکهیا دانەویوهتەوه و قریتهکهی ریک دەخاتەوه. دەنگە بەر زتر کردەوه. هەنگی بی ئەوهی ئاوپ بداتەوه، بە جوهر تورهیبهکی جلەو کراوهوه، وەلامی دامهوه: ((ئەمە کاری هەمیشە یەتی.)) ئەوجا بە دەم بکیش کردنی سەگەکهوه، که ئەسەر هەر چوار دەست و پێیان بەرگری دەکرد، کهوتە ری.

ریک ئەم کاتەدا دووهم دراوسیی دیوار بە دیوارم وەژوور کهوت. ئە گەرەکا وا باوه که بە گەوادی دەژی ئەگەر جار جاری که سیک نیی بپرسیت چ کارهیه، دەئاییت ((دوکانداره)). بە شیوهیهکی گشتی چ که سیک خوشی نەگەرەکه. بە لام زور جارن قسەم ئەگە ئدا دەکات و جار جاری سەریکم ئی دەدات، چونکە گوئی ئی دەگرم. قسەکانیم پی سەیرو خوشە. ئەمە جگە ئەوهی که هیچ هۆیهک نییه که قسە ی ئە گەل نەکەم. ناوی ریمون سنتس ه. کورته بالایهکی ناوشان پانی که پوو فشهوهکو که پووی بۆکسوانان. هەمیشە ریک پۆشه.

رؤژيک باسی سالمانوی بو کردم وگوتی: ((نه مه که سیکی نه گبه ته)) لئی پرسیم نایا لئی بیزار نیم، وه لامم دایه وه نه.

سه رکه وتینه سه ری و خه ریک بوو لئی جیا ده بوومه وه که هه ئیدایی: ((سوسیس وشه رابم له ماله وه هه یه. مه یلت لیبه پارویه ک پیکه و بخوین؟)) بیرم کرده وه که قبونکردنی نه م ده عوه ته هیج نه بی زه حمه تی خواردن لینانم له کول ده کاته وه و گوتم باشه. نه ویش ته نیا ژووریک و موبه قیقی بی په نجه ری هه یه. له سه رووی ته خته خه وه که یه وه، په یکه ری فریشته یه که له مهره ری قه ئبی مه یله و سپی و سوور، چهند وینه یه کی قاره مانانی وهرزش و دوو یا سی وینه ی ژنانی بووت هه بوو. ژووره که ی پیس و ته خته خه وه که ی په شیو بوو. هه وه نچار چرا نه وتیبه که ی هه نکرد. نه وجا پارچه سارغیبه کی زور چلکنی له بهرکی دهره نیا وده ستی راستی خوئی پی پیچا. لیم پرسی چیبه تی؟ گوتی له گه ل یارویه کدا که گه ری پیده کرد، به شه رها تووه. گوتی: ((به خوت ناگاداری جه نابی مه رسو، من شه رانی نیم به لام هه ستیارم.)) یارو پیی گوتم: ((نه گهر پیای له تراموایه که وهره خواری.)) پیم گوت: ((برؤ به ریی خوتا و ناقل به.)) نه وجا پیی گوتم که پیایو نیم. هه نگی دابه زیم و پیم گوت: ((زارت لیکنی، بو خوته دنا دهنکه م به بنیادم.)) وه لامی دایه وه: ((تر حیو)) هه نگی یه کی کم خیانندی. که وت. چووم هه ئیبیسینه وه، که چی هه ر له سه ر عارده که وه چهند له قه یه کی پیدا کی شام. ئیدی منیش به نه ژنو پیی به ربووم و دوو دانه سیخورمهم پیدا کی شام. دهموچاوی خلتانی خوین بوو. لیم پرسی پیایو بووی؟ گوتی: ((به ئی)) به دریزایی نه م ماوه یه ((سنتس)) سارغیبه که ی دبه ست. من له سه ر ته خته که دانیشتبوم. گوتی: ((به خوت ده بینی که هه قم به سه ریبه وه نه بووه، نه و هه وه نچار شه ری پیفرؤشتم.)) نه وسا پیی گوتم که پیویستی به نامؤژگاری منه له و باره یه وه، گوایه من پیایوم، ناشنای ژیانم، وده توانم کومه کی بکه م نه مه جگه له وه ی که ره فیتی منه. من هیچم نه گوت و دوو باره لئی پرسیم که نایا دهموئی ره فیتی به؟ له وه لامی گوتم هیج فره قیک ناکات. خوشحال بوو. سویسه که ی دهره نیا. له تاوه دا سووری کرده وه، په رداخ و قاپ وچه قوو چه تال و دوو قاپ شه رابی له سه میزه که دانا. هه موو نه م کارانه ی به بی دهنگی کرد. نه وجا دانیشترین له سه ر نان خواردن که وته باسی به سه رها ته که ی خوئی. هه وه نچار توژی دوودل بوو: ((دوستایه تیم له گه ل ژنی کدا هه بوو. ده شیبت بگوتری ماشوقه م بوو.)) نه و پیایوه له گه ئی به شه ر هاتبوو برای نه م ژنه بوو. گوتی که خه رچی نه م ژنه ی ده کی شام. هیچم نه گوت. به خوئی له سه ری روئی و گوتی که ناگای لیبه خه ئکی گهره ک چ ده ئین، به لام نه و بابایه کی دوکانداری نیازپاکه. پیی گوتم: ((بابینسه وه سه ر به سه رها ته که م. زانیم که فیل و که له کی که له نارایه.)) به نه ندازه ی پیویستی به م ژنه دها. کریی ژووره که ی بو دها و رؤژی بیست فرانکی بو خوراکي رؤژانه دهای: سیسه د فرانک کریی ژووره که، شه ش سه د فرانک خه رچی رؤژانه، ناوبه ناو جووتی گوره وی. هه مووی ده یکرده هه زار فرانکی و خانم هیج کاریکی نه ده کرد. به لام لی کدا لی کدا پیی ده گوتم که نه م بره پاره یه به شی ناکات. منیش پیم ده گوت: ((بوچی تاقیک کارناکه ییت؟ به مه من له شه ری نه م ورده خه رجیانه رزگار ده که ی. نه م مانگه دهسته جلیکم بو کریوی. رؤژی بیست فرانکت دهمی، کریی ژووره که ت بو دهم و توش پاش نیوره وان له گه ل دهسته خوشکه کانتا داده نیشیت و قاوه ده خوئته وه، قاوه شه کریان دده ییتی و من پاره ت دهمی. من چاکه م

ئەوسا داۋاي خواردئەھوي پەرداخېك شەراب ھەستا. قاپەكان و تۆزى پاشماۋى ساردەھوبوۋى سوسىسى كە مابوۋەھ، لاپرد. بە وردى سەر مېزەكەى پاك كرددەھ. ئە چەكەجەى كۆمەدى تەنېشت تەختە خەھكەيەھە كاغەزېكى خانەخانە، زەرفېكى زەرد، قەئەمېكى دارى سورباۋو شووشەيەكى چوار گۆشەى مەرەكەبى وئەھوشەيى دەرھېنا. كە ناۋى نافرەتەكەى پېگوتەم زانېم كە خەئكى جەزايىرە. نامەكەم نووسى، كەمېك سەرئەسەرئە نووسېم. بەلام ھەولمدا رېمۆن رازى بكەم چونكە ھېچ ھۆيەك نەبوۋ كە زوپىرى بكەم. ئەوجا نامەكەم بەدەنگى بەرز خويندەھ. بەدەم جگەرەكېشان و سەرئەقاندەھە گۆيى دەگرت. ئەوسا داۋاي لېكردم كە دووبارە بۆى بخوئىنمەھ. زۆرى بە دل بوۋ. گووتى : ((دەمزانى كە تۆزىان دەناسىت.)) ھەولجار ئاكام لېنەبوۋ كە بە ((تۆ)) دواندى. كاتى بە ئاگا ھاتم كە گووتى : ((نھوتۆ ھاوپى راستەقېنەى منى)) رستەكەى دووبارە كرددەھەم من گووتەم : ((بەئى)) بۆ من ھېچ فەرقىكى نەدەكرد كە ھاوپى بەم يان نا. بەلام بەراستى ديار بوۋ كە ئەو نارەزوى ئەم ھاوپىيەتپىيەى ھەبوۋ. نامەكەى داخست و شەرابەكەمان تەواۋ كرد. ئەوجا ماۋەيەك بەبېدەنگى جگەرەمان كېشا. دەرەھە كپ وئارام بوۋ. گوئىمان ئە دەنگى سورانەھەى ئۆتۆمۆبېلېكى رەوتەنى بوۋ. گووتەم : ((دەرنگە)) بەلاى رېمۆنىشەو ھەروابوۋ. گووتى كات چەند خېرا دەروات، ئەروويەكەھە راستى دەكرد. من خەوم دەھات، ھەستەم دەكرد بەزەھمەت دەتوانم ھەستەم. بېگومان سەروسىمايەكى ماندووم ھەبوۋە. چونكە رېمۆن پېى گووتەم نابى ورە بەرىدەم... ئەسەرەتاۋە ھالى نەبووم، ئەوسا بۆى رونكردمەھە كە بە مردنەكەى داېكىمى زانېو. بەلام ئەم شتە ئەمپۇيا يا سبەى ھەر دەبوۋايە روۋ بدات. منېش ھەمان بۆچوونم ھەبوۋ.

ھەستام، رېمۆن دەستى توند گۆشېم وگووتى پياۋان ھەمېشە ئە قسەى يەكدى دەگەن. كە ئە ژوورەكەى ھاتمە دەرى، دەرگاكام داخست و بۆ ساتېك ئە تارىكى رارەھەكەدا ۋەستام. مائەكە كپ و ھېدى بوۋ ۋەبەنى پىلكانەكانەھە شەنەيەكى تارىك و شېدار دەھاتە سەرى. جگە ئە پلدىنى خوئىنەكەم كە ئە گوئىمدا دەنگى دەدايەھە، چ دەنگىكى دېكەم ئە دەژنەوت. جولەم لېوۋ نەدەھات. بەلام ئە ژوورەكەى سالامانۆى پېرەھە سەگەكە بەدەنگىكى كپ قروسكاندى.

((٤))

بەدريژايى ئەم ھەفتەيە كارىكى زۆرم كرد. رېمۆن ھاتمە لام و گووتى نامەكەى نارددوۋە. دووجاران ئەگەل ئەمانۆئېل دا چوومە سېنەما، ھەرگېز ئەو ھالى نەدەبوۋ كە بەشاشەكەدا رەت دەبوۋ. دەبوۋايە بۆى شەرح بكەم. دويىنى شەمە بوۋ، مارى ئەسەر ئەو ۋەدەدى دامانابوۋ ھات. زۆرم دل چوۋە سەرى. چونكە كراسېكى جوانى موقەئەمى سورو سېى ئەبەر كرددوۋ و جوتى پېلاۋى چەرمى ئە پېدا بوۋ. مەمكە توندەكانى ئە ژېر كراسەكەيەھە سەرەتاتىكى دەكرد، ۋدەمووچاۋى تاۋانگازى ئە گول دەچوۋ. سواری پاس بوۋىن و چوۋىن بۆ چەند كېلۆمەترى جەزايىر بۆكە نارېك (پلاژ) كە تاۋىرە بەردان دەورىان دابوۋ و لايە وشكەكەى نە يجەزار بوۋ. ھەتاۋى سەعات چوار زۆر گەرم نەبوۋ، بەلام ئاۋەكە بەدەم وردە شە پۆلانى درېژو خاۋەھە شلەتېن بوۋ. مارى يارىيەكى فېر كردم. دەبوۋا بەدەم مەئەھە كەفى سەر شە پۆلەكان ئەزارى خۇدا كۆبەكەيەھە يەكسەر بكەويە سەر گازى پىشت و كەفەكە بەرەو ئامان بېرژېنى. كەفەكە ۋەكو تۆرېكى تەنك وئاسك ئە ھەوادا مەھوۋ دەبوۋەھە يان ۋەكو بارانېكى شلەتېن بەسەر دەموچاۋتا دادەبارىيەھە. بەلام زۆرى

نەبرد سوپىرى وتالى خويىاو زارى سوتاندمەۋە. ھەنگى مارى خۇي گەياندىمى و ئە ناو ئاۋەكەدا دەستى ئە مەم وەرینا. زارى نایە سەر زارم. بە زمان لىۋە سووتاوەكانى تەپرکەدمەۋە ماۋەيەك بەو جورە ئەنپو شە پۆلاندا تە پاۋ تلمان دا.

كە ئە پلاژەكەدا خۇمان ئەبەر كەرد، ماری بەچاۋانى پرشنگدارەۋە لىپى روانىم. رامموسى. ئەمە بەدواۋە چ قسەيەكمان نەكەرد. بە خۇۋەم قىرساندو پەلەمان بوو كە خىرا پاسىك پەيدا بکەين وپرۆينەۋە بو مائەكەى من و خۇ بدەين بەسەر تەختە خەۋەكەمدا. پە نەجەرى ژورەكەم كەردبوۋەۋە وزۇرمان كەيف دەھات كە شەۋى ھاۋىنە ئە بەدەنى دەداين.

ئەو بەيانىيە ماری ئە مائى مەمايەۋە پىم گوتت كە فراقىن پىكشە دەخۇين. چومە خوارەۋە گوشت بکرم. ئە گەرەنەۋەدا ئە ژورەكەى رىمۇنەۋە دەنگى ژنىك ھاتە گويم. دواى تۇزىك سالامانۋى پىر كەوتە تانەۋە تەشەر ئە سەگەكەى. گويمان ئە دەنگى پىلاۋو چنگە كرپى حەيوانەكە بەسەر پەلە دارىنەكانى نەردەۋانەكەۋە بوو و ئەوجا: ((چە پەل، بۆگەن!)) بە جووتە ۋەدەرکەۋەتن بو سەر جادەكە. سەربورى پىرەمپىرەم بو ماری گىراپەۋە پىكەنى. بىجامەيەكى منى ئەبەر كەردبوو و قۇنەكانى ھەكەردبوو. كە پىكەنى ديسان نارەزووم چوۋە سەرى. دواى تۇزىك لىپى پرسىم كە ئايا خۇشم دەۋى؟ ۋەلام دايەۋە كە ئەم قسەيە ماناى نىيە. بەلام ۋا خەيال دەكەم كە نە. خەمبار بوو. بەلام بەدەم فراقىن چىكرنەۋە، ئە خۇرا جارىكى دى پىكەنى ۋماچم كەرد. رىك ئەم كاتەدا بوو كە ھەراۋ زەناى قەرەشەيەك ئە ژورەكەى رىمۇنەۋە بەرز بوۋەۋە.

ھەۋەلجار گويم ئە دەنگى تىژى ژنىك بوو وپاشان دەنگى رىمۇن كە دەيگوت: ((تۇ فرىوت داوم، منت فرىو داۋە، دەمەۋىت تىت بگەيەنم كە فرىوت داوم.)) دەنگىكى كپ ھات و ژنە ئە نەعەرەتەى دا، ھاۋارىكى ھىندە ترسناكى كەرد كە ئە پر پارەۋەكە پر بوو ئە خەنگى. ماری و منىش چوۋىنە دەرەۋە. ژنە ھەر ھاۋارى دەكەردو رىمۇن ھەر لىپى دەدا. ماری گوۋتى كارىكى ھوقىيانەيە. ۋمن ھىچم نەگوتت. داۋاى لىپىكەم كە بچم پۇلىس بانگ بکەم، گوۋتم ھەز ئە چارەى پۇلىسان ناکەم. بەھەر حال پۇلىسىك ئە گەل كرئىشىنىكى قاتى دوۋەمدا كە بۇرىچىيە ھات. پۇلىسەكە ئە دەرگای داۋ ئىدى ھىچ دەنگىك نەما. توندتر ئە دەرگای داۋ دواى تۇزىك دەنگى گرىانى ژنە بەرزبوۋەۋە رىمۇن دەرگای كەردەۋە. جگەرەيەكى بەدەمەۋە بوو ۋھىدى ۋھىمەن دەينواند. ژنە بە غار ھاتە بەردەرگاۋ بە پۇلىسەكەى گوۋت كە رىمۇن لىپى داۋە. پۇلىسەكە گوۋتى: ((ناوت)). رىمۇن ۋەلامى دايەۋە. پۇلىسەكە گوۋتى: ((كە قسە دەگەل من دەكەى جگەرەكەت ئەزار دەرېنە.)) رىمۇن دوۋدل بوو. نىگايەكى منى كەردو مژىكى ئە جگەرەكەى دا. ئەم كاتەدا پۇلىسەكە تا ھىز ئە دەستيا بوو توقاتىكى خىۋانە روۋمەتى. جگەرەكەى چەند مەترىك پەرى. سىماى رىمۇن گۇرا، بەلام ئەو ساتە ھىچى نەگوتت. ئەوجا بەدەنگىكى خاكىانە پرسى ئايا دەتوانى جگەرەكەى ھەنگرئەۋە؟ پۇلىسەكە گوۋتى دەتوانى، ۋلەسەرى رۇيى: ((بەلام بو جارىكى دىكە فېرېۋى كە گائتە بە پۇلىس نەكەى.)) بەدەرئىزايى ھەموو ئەم كاتە كىژى ھەر دەگرىاۋ لىكدا لىكدا دوۋبارەى دەكەردەۋە: ((لىپى دام. گەۋادە.)) ھەنگى رىمۇن گوۋتى: ((جەنابى پۇلىس، ئايا قانۇن رى دەدا كە بە پىاۋىك بگوۋترى: گەۋاد؟)) بەلام پۇلىسەكە ئەمەرى كەرد: ((بىدەنگ.)) ئەوسا رىمۇن روۋى كەردە كىژى و گوۋتى: ((كىژى باش، پەلە مەكە، چاۋ بەچاۋ دەكەۋىتەۋە.)) پۇلىسەكە پىي گوۋت كە زارى لىكەنى، وگوۋتى كىژى با

بروات و ئەو لە ژوورەو چاوەروان بێ تا لە لایەن پۆلیسخانەو بانگ دەکری. و ئەوجا لە سەری رۆیی کە ریمۆن دەبێ شەرم لە خۆی بکات لەوەی ئەوەندە مەستە کە بە مچۆرە دەلەرزی. ریمۆن گووتی: ((من مەست نیم جەنابی پۆلیس، بە دەستی خۆم نییە کە لە حوزوری تۆدا دەلەرزم.)) ریمۆن دەرگای ژوورەکەیی داخست و خەتکە بە بلاوەیان لیکرد، ماری و من دیسان خەریکی نامادەکردنی فراڤینە کەمان بووینەو، ئی ئەو برسی نەبوو، من زۆر بەی خواردنە کەم خوارد. ئەو سەعات بەک رۆیی و من کە مێک خەوتم.

نزیکی سەعات سی لە دەرگای ژوورەکەیان دام و ریمۆن وەژوور کەوت. من لە سەر جیگە کەم راکشایبووم. ئەو لە قەراخ تەختە خەو کەم دانیشت. ماوەیەک بیدەنگ بوو، من لێم پرسی کە کارەکەیی گەییە کوئی. بۆی رونکردمەو کە ئەوەی ویستوو یەتی کردوو یەتی. ژنەکە توقاتیکێ لێدا بوو و ریمۆنیش لێی دا بوو. ئەو دوا یە کەشی بە خۆم دیتبووم. گووتم ئەو دەچی نیستا ژنە بە تەواوەتی بە سزای خۆی گەیی بێ و پێویستە ئەم خوشحال بێ. بە خۆیشی هەمان رای هەبوو. و گووتی پۆلیسە کە کاریکی بێهۆدەیی کردوو. هەرچی بەکات تۆلەیی دارکاری کردنی ژنەکە ناکاتەو. ئەوجا گووتی ئەو پۆلیسان باش دەناسیت و دەزانی دەبێ چون مامە ئەیان لە گەلدا بکریت. ئەوسا پرسی نایا من چاوەرپی ئەو بووم کە وەلامی توقاتیی پۆلیسە کە بداتەو؟ گووتم بە هیچ جۆری چاوەروان نەبووم، و ئەو هەش بترازی من حەز لە چارەیی پۆلیسان ناکەم. ریمۆن زۆر خوشحال بوو. پرسی نایا ئارەزووم نییە ئە گەلدا بچمە دەری؟ هەستام و کەوتە شانەکردنی قژم. هەنگی پێی گووتم دەبێ بێمە شایەتی. بۆ من هیچ فەرقتیکێ نەدەکرد، بەلام نەمەزانی دەبێ چ بلییم. بە قەناعەتی ریمۆن ئەوەندە بەس بوو شایەتی ئەوەی بۆ بدەم کە کیژێ فریوی داو. ئیدی قاییل بووم کە بێمە شایەتی.

چووینە دەری و ریمۆن عارەقتیکێ نایابی دەر خوارد دام، ئەوجا ئارەزووی دەستیک بلیاردی کرد و من بە چەند خائیکێ کەم دۆراندم. ئەوجا هەووسی قەچە خانەیی کەوتە سەر، بەلام پێم گووت نا، چونکە ئەهلی ئەو شوینە نیم. هەنگی ئۆش ئۆش گەراینەو گووتی چەند خوشحالە کە توانیویەتی ماشوقەکەیی تەمبێ بکات. سەیرم کرد زۆر ئەگەل منا میرەبان و بە ئەدەبە، هەستم کرد وەختە کە بە خوشی رۆیی.

لە دوورەو، ئە ناستانەیی دەرگا کە دا سالامانۆی پیرم بینی کە سیمای پەشیو و پەریشان بوو. کە نزیک بووینەو بێنیم سەگە کە ئە گەل نییە. بە هەر چوار نکالا هەئیدەروانی، بە دەوری خویا دەسورایەو، هەوئیدەدا تاریکی دالانە کە بێ. ئەبن لیوانەو پرتەو بۆلەیی دەکرد و دووبارە بە چاوە بچووک و سورەکانی کۆلانە کە بەرنیگا دەدا. کاتی ریمۆن لێی پرسی چیبەتی، یە کسەر وەلامی نەدایەو. بە حال گویم ئی بوو کە ئەبن لیوانەو دەیگوت: ((چە پەل، بۆگەن.)) و بێ ئۆقرە دەجولا. لێم پرسی سەگە کە ئە کویبە. زۆر بەوشکی وەلامی دایەو کە رۆییو. ئەوسا لە پڕو بە ئەز کەوتە قسان: ((وەکو جارێ بێردم بۆ مەیدانی مەشق، ئا پورایەکی زۆر ئە دەوروبەری بازارێ دەسگێرەکان خربوو بوونەو. وەستام تا تەمەشای نمایشی ((پاشای هەلاتوو)) بکەم. وەختی ویستم بگەڕیمەو، بۆخۆی رۆیی بوو. هەئەتە دەمی بوو پێو بووم کە قریتە یەکی تەنگتری بۆ بکرم. بەلام قەت بەبیرما نەدەهات کە ئەم بۆگە ئە بە مچۆرە ئەدەستم ((بروات.))

ئەوسا ریمۆن بۆی باس کرد کە رەنگە سەگە کە گۆم بووبی و دەگەڕیتەو. نەمۆنەیی ئەو سەگانی بۆ هینایەو کە دەیان کیلۆمەتر دوور کەوتبوونەو پاشان بۆ لای خواوەنەکانیان گەرابوونەو. و پیرای ئەمەش

پیره میر پهریشانتر بوو. (لیمی دهبه ن، حائی هدی. کاشکی که سیك بیگری. به لام نه مه مه حائه. خه لکی قییزیان له گه ریبه که دی ده بیته وه. هه لبه ته پوئیس ده یگرن.) ئیدی پیم گووت که سهردانی گه وری حه یواناتی گوم بوو بکات وسه گه که دی به بره پاره یه که دده نه وه. لیمی پرسیم پاره که دی زوره؟ به راستی نه مده زانی. نه وسا توره بوو: (پاره له م بوگه نه خه رج بکه م؟ با بروا بتوی!) و دهستی کرد به جنیودان. ریمون پیکه نی و وه ژورکه وت. منیش به دوویدا وه ژورکه وت م و له پاره وه که دا لیکدی جیا بووینه وه. دوی توژیک گویم له دهنگی پیی پیره میرده که بوو که له درکه دی دام. که درکه م کرده وه، توژیک له بهر درکه وه ستاو گوئی: (ببوره، ببوره) خو لکم کرد بیته ژوروه وه، به لام نه هات. چاوانی برپیوونه نووکی پیلاوه کانی و دهسته به له که کانی ده له رزین. بی نه وهی رووم تییکات لیمی پرسیم: (پیم بلی ناغای مه رسو که سیك سه گه که م لی نادزی؟ نایا بومی ده گپرنه وه؟ ته گبیری من چیه؟) پیم گووت له گه وری حه یواناتی گووم بوودا سی روژان گلی دده نه وه تا خاوه نه که دی بچی به سو را خییبه وه. پاشان چونیان ناروزو لی بی وایان له گه ندا ده که ن. به ماتی نیگای کردم. پاشان گووتی: (شه و باش.) درکه دی ژوروه که دی پیوه دا گویم له دهنگی هاتو چوی ده بوو. جیره چیریک له ته خته خه وه که یه وه هات. به وه دهنگه هیواشهی له تیغه دیواری نیوان دوو ژوروه که وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بوچی دایکم بیرکه وت وه. ده بویه سبهینی زوو له خه و رابم. برسیم نه بوو و به بی شیو لیمی نووستم.

((۵))

ریمون ته له فوننی بو کردم بو دایه ره. گووتی یه کیك له هاوری کانی (سه باره ت به من قسه ی له گه ل کردبوو) روژی یه که شه ممه ده عه وتم بو کابینه هاوینه که دی خو ی له نزیکی جه زایر. وه لام دایه وه که زورم پیخوشه، به لام به لیمم به کیژه دوسته که م داوه که یه که شه ممه له گه ل نه ودا به رمه سهر. ریمون یه کسه ر وه لامی دایه وه که نه ویش ده عه وت ده کات. ژنی براده ره که دی زور خوشحال ده بی که به ته نیا له نیو دهسته یه که پیاودا نابی.

ویستم یه کسه ر ته له فونه که دابنه مه وه. چونکه ده مزانی به ریوه به ره که م به وه قه نس ده بی که له شاره وه ته له فون بو نیمه بگری. لی ریمون تکای کرد که توژیک سه بر بکه م و گووتی دهیتوانی نیواری نه م ده عه وتم پی رابگه یه نی، به لام ویستویه تی له شتیکی دیکه ش ناگادارم بکات. تاقمه عاره بیك که برای کونه ماشقه که شی له گه لیانا بووه، به دریزایی روژ تاقیبیان کردبوو (نه گه ره نه مشه و له کاتی گه رانه وه دا نه وت له بهر مائه وه بینی، ناگادارم بکه وه.) وه لام دایه وه زور چاکه.

دوی توژیک به ریوه بهر گازی کردم و له پر په ست بووم چونکه به خه یائی خوم ده یویست پیم بلی که متر ته له فون بکه م و باشتر کار بکه م. به لام شتی وا نه بوو. گووتی دهیه وی دربارهی پرؤزه یه که قسم له گه ل بکات که هیشتا به ته واوه تی نه براوه ته وه. ده یویست رای من دربارهی پرؤزه که بزانی. گووتی نیازی وایه نووسینگه یه که له پاریس بکاته وه، بو نه وهی ههر له ویندرو راسته وخو به کاره کانی را له گه ل کومپانیا گه وره کانا بگات. وده یویست بزانی که نایا نامادم بو نه ویندرو برؤم؟ جا له م حاله دا ده کرا له پاریس بژیم و هه ندی به شی سال به سه فهر بگوزهرینم. (تو که نجیت و پیم وایه ده بی نه م ژیانته ت به لاوه خوش بی) گووتم به لی، به لام له راستیدا بو من هیچ فهرقی ناکات. لیمی پرسیم نایا به لامه وه گرینگ نییه که

گۆرانیك له ژيانا چي ببي؟ وهلام دايهوه كه له ژيانا چ گۆرانیك روونادات، وژيانهكان هه موو چوئيه كن وژيانى من لي ره دا به شيويهه كى گشتى ناخوش نيبه. نهو پهست بوو. پيى گووتم كه هه ميشه وهلامى لابه لا دهدهمهوه، ته ماح و بهرزه فريم نيبه و نه مه له جيهانى كارو كاسبیدا مايهى تيشكانه. ههنگى گه پراههوه سه ر كاره كه م. وچاكتز بوو كه پهستى نه كه م، به لام هيچ هويهك نه بوو بو وهى ژيانم بگۆرم. كاتى كه باش له وهز و حالى خوم ورد ده بوومهوه، ده ميبنى كه كلول نيم. كاتى كه خويناكارى زانكو بووم له م بهرزه فريانم زور بوو. به لام كاتى كه ناچار بووم خويناكارى تهرك بكه م، زور زوو په يم به مه برد كه هه موو نه م شتانه پوچ و بيهوده ن.

شهو، ماري هات بولام و ليى پرسيم نايا ناماده م زه ماوه ندى له گه ل بكه م! وهلام دايهوه كه بو من هيچ فهرقى ناكات و نه گه ر نه و مه به ستيه تى نه و ده توانين نه م كاره بكه ين. نه وسا ويستى بزاني كه نايا خوشم گه ره كه. وهكو كه ره ي پيشوو وهلام دايهوه كه نه م قسه يه چ مانايه كى نيبه، به لام بيگومان خوشم گه ره ك نيبه، گووتى: ((كه واته بوچى زه ماوه ندم له گه ل ده كه ي؟)) بو م روونكرده وه كه نه م كاره هيچ بايه خيكي نيبه و نه گه ر چه زى ئى بي نه و ده توانين زه ماوه ندى بكه ين. نه له هقى نه و خوازيارى زه ماوه ندى بوو و من هه ر به ئيم له سه ر بوو. ههنگى دوو پاتى كرده وه كه زه ماوه ندى كارى كى گرنگه. وهلام دايهوه: ((نه.)) توژيك مات بوو و به بيه دهنگى نيگاي كردم. نه وسا پرسى نايا هه مان پيشنيازم له ژنيكى ديكه، كه به هه مان شيوه دلم به وه وه بوو قه بول ده كرد؟ گووتم: ((هه ئبه ته.)) ههنگى ماري گووتى هيشتا دوو دله له وهى كه منى خوش گه ره كه يان نا. هه ئبه ته من هيچم له م باره يه وه نه ده زانى. نه وسا دواى كه ميگ بيدهنگى، له بن ليوانه وه گووتى كه من بنياده ميكي غه ريم. و بيگومان هه ر له به ر نه مه يه كه منى خوش گه ره كه. ئى رهنگه له به ر هه مان هو رۇژيك له روژان له من بيزار ببي. چونكه هيچم پي نه بوو بيليم بيدهنگ بووم، به دهم به زوه باسكى گرتم و گووتى ده خوازى زه ماوه ندم له گه ل بكات. وهلام دايهوه هه ر كاتى مه يلى ئى بي نه م كاره ده كه ين. نه وسا باسى پيشنيازى به ريوه به ره كه م بو كرد و ماري پيى گووتم زورى چه ز لييه پارسى بدىنى. گووتم ماوه يه ك له وينده ر ژياوم و پرسى يارى چوئيه تى نه وينده رى ئى كردم. گووتم: ((شوينيكي پيسه، پره له كوئرو چه ساراني تهنگ و تاريك، خه لكه كه ي سپى پيست.))

نه وچا چوويينه پياسه و به شه قامه گه وه كانى شادا تيبه رين. هه موو ژنه كان جوان بوون. له ماري م پرسى كه هه ست به مه ده كات. بو ساتيك هيچ قسه يه كمان نه گرد. له گه ل نه مه شا چه زم ده كرد له لاي من به مينيته وه گووتم ده توانين له رستورانه كه ي سيلست دا بيكشه شيو بخوين. زورى چه ز ده كرد به لام كاري هه بوو. له نزىكي ماله وه خوا حافيزيم ليكرد. نيگايه كى كردم ((ناته وي بزاني كه چ كارى كم هه يه؟)) هه ئبه ته ده مويست بزاني، به لام بيرم ئى نه كرد بووه وه. بويه واى نواند كه سه رزه نشتم ده كات. كه به و شله ژاوييه بينيمي ديسان بيكه نى و هه موو به دهنى ئى هينامه پيشه وه تا رامووسانيكم بداتى.

له خوارنگه كه ي سيلست شيوم خوارد. ماوه يه ك بوو دهستم به نان خواردن كردبوو كه ژنيكى زيته ئى غه ريب وه ژووور كه وت. ليى پرسيم كه نايا ده توانى له سه ر ميژه كه ي من دانيشيت؟ هه ئبه ته ده يتوانى. رهفتارو نه توواري خيراو پچر پچر بوو، جووتيك چاوى پرشنگدا به سيماي ورديله ي سيو ناسايه وه بوو. چاكه ته كه ي داكه ندى. دانيشت و به گه رمى كه وته نوپى نى ليستى خواردنه كان. سيلستى گاز كردو يه كسه رو به دهنگيكي روون و خيراو پچر پچر هه موو خواردنه كانى خوى داوا كرد. به دهم چاوه پروانى به ر خواردنه وه

جانتاکه‌ی کرده‌وه. کاغه‌زیکي چوارگۆشه‌وه قه‌له‌میکی ره‌شی دهره‌ینا و پیشوه‌خته حیسابی خواردنه‌که‌ی کردو نرخی ته‌واوی خواردنه‌که‌ی به‌سیرفزه‌وه له‌گیرفانه‌ چکۆله‌که‌ی خوی دهره‌ینا وله‌به‌رده‌می خۆیدا داینا. له‌م کاته‌دا به‌رخواردنه‌که‌یان هینا‌وه به‌په‌له‌هه‌تیقوراند. به‌ده‌م چاوه‌روانی خواردنه‌که‌یه‌وه، هه‌مدیس قه‌له‌میکی ره‌سası شینی له‌گه‌ل گۆقاریکی هه‌فتانه‌ی به‌رنامه‌نی رادیویی دا له‌جانتاکه‌ی دهره‌ینا. زۆر به‌وردی کاتی هه‌موو به‌رنامه‌کانی خۆینده‌وه‌و ئیشاره‌تی لیدان. چونکه‌ گۆقاره‌که‌ ده‌ دوانزه‌ لا‌په‌ره‌یه‌ک ده‌بوو، ئەم کاره‌ی زۆر به‌وردی به‌دریژایی کاتی نا‌خواردنه‌که‌ دريژه‌ پیدایا. من خواردنه‌که‌م ته‌واو کردبوو که‌ نه‌و هیشتا به‌هه‌مان گه‌رم و گوری مژوئی خۆینده‌وه‌ی گۆقاره‌که‌ بوو. نه‌وجا هه‌ستا. ئامیر ناسا چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌ر کردو رۆیی، منیش که‌ هه‌یج کاریکم نه‌بوو، وه‌ده‌رکه‌ وه‌تم و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی که‌ وه‌تم. ملی شوسته‌که‌ی گرتبوو و به‌دنیاییه‌کی باوه‌رنه‌کراوه‌وه‌ بی‌هه‌یج لادان و ئاوردانه‌وه‌یه‌ک به‌رپی خۆیدا دهرۆیی. ناقیبه‌ت له‌چاوم ونبوو و به‌رپی خۆمدا گه‌رامه‌وه، پی‌م ژنیکی غه‌ریب بوو. به‌لام زۆر زوو له‌بیرم چوووه‌وه.

له‌به‌ر ما‌ئوه‌وه‌ توشی سالامانۆی پیر بووم. برده‌مه‌ ژووره‌وه‌و پی‌ی راگه‌یاندم که‌ته‌واو، سه‌گه‌که‌ی ونبوو، چونکه‌ له‌بنکه‌ی حه‌یواناتی گووم بوودا نه‌یدۆزیوه‌ته‌وه. کارمه‌ندانێ نه‌وینده‌ر پی‌یان راگه‌یانده‌بوو که‌ ره‌نگه‌ که‌ وه‌تبیته‌ ژیر ئۆتۆمۆبیله‌وه. پرسى بووی که‌ نایا ده‌توانی له‌ پۆلیسه‌خانه‌کاندا سۆراخیکی ده‌ست بکه‌وی. وه‌لامیان دا‌بووه‌وه‌ که‌ ئەم رووداوانه‌ ناهه‌یننه‌وه‌ چونکه‌ رۆژانه‌ ئەم شتانه‌ زوو ده‌دن. به‌سالامانۆم گووت ده‌توانی سه‌گیکی دیکه‌ په‌یدا بکات، وگووتی نا‌خر هۆگری ئەمه‌ بوو، راستیشی ده‌کرد.

له‌سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌م به‌چه‌چکانه‌وه‌ رۆنیشته‌بووم و سالامانۆ له‌سه‌ر کورسییه‌کی که‌ نارمیزه‌که‌ دا‌یشته‌بوو. ریک‌ به‌رانبه‌ر به‌من بوو وه‌ده‌سته‌کانی نابوونه‌ سه‌ر زرائییه‌کانی. کۆنه‌ کالۆه‌ لبا‌ده‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌ر بوو. له‌بن سه‌یلله‌ زه‌رده‌که‌یه‌وه‌ منگه‌ منگی ده‌کرد. که‌می‌ک پی‌ی بی‌تاقه‌ت بووم. به‌لام هه‌یج کاریکم نه‌بوو و خه‌ویشم نه‌ده‌هات. هه‌ر بۆ نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکه‌م سه‌بارته‌ به‌ سه‌گه‌که‌ی هه‌ندێ پرسیارم لپی کرد. گووتی له‌مردنی ژنه‌که‌ی به‌ دواوه‌ تا نه‌و ئەم سه‌گه‌ی هه‌بووه، زۆر دره‌نگ ژنی هه‌ینابوو. له‌لاویدا که‌ ئه‌که‌ی شانۆکاری له‌سه‌ردا بووه، له‌ماوه‌ی خزمه‌تی سه‌ربازیدا له‌ شانۆییه‌ سوپاییه‌کاندا یاری ده‌کرد، به‌لام له‌ نه‌نجاما له‌کاری رێگه‌ی ناسندا گیرسابوووه‌ و ئی‌ی په‌شیمان نییه‌. چونکه‌ نه‌و سووکه‌ خانه‌نشینییه‌ک وه‌رده‌گری. له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا به‌خته‌وه‌ر نه‌بووه، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی گشتی هۆگری بوو بوو که‌ ژنه‌که‌ی مردوووه‌ زۆری هه‌ست به‌ ته‌نیایی و بیکه‌سی کردوو. ئیدی دا‌وا‌ی سه‌گی‌ک له‌ یه‌گی‌ک له‌ هاوکاره‌کانی ده‌کات و ئەم سه‌گه‌ی، که‌ نه‌وسا توته‌له‌ بووه، ده‌داتی. ده‌بوا‌یه‌ به‌مه‌مه‌که‌ مژه‌ شیرى بداتی، به‌لام چونکه‌ سه‌گ ته‌مه‌نی له‌ بنیاده‌م کورت‌تره‌، پیکه‌ پیر بووبوون.

سالامانۆ گووتی: ((ته‌بیعه‌ت شه‌رانی بوو. هه‌ندێ جار لیمان ده‌بوو به‌شه‌ر، به‌لام به‌گشتی سه‌گیکی باش بوو.)) گووتم: ((ره‌سه‌ن بوو)) و سالامانۆ که‌یفی هات. و له‌سه‌ری رۆیی: ((تو‌ به‌ر له‌نه‌ خوشییه‌که‌ی نه‌ت دیبوو. کونکه‌یه‌کی بی‌ نه‌نازه‌ جوانی هه‌بوو.)) له‌وساوه‌ که‌ ئەم سه‌گه‌ توشی نه‌خوشی پی‌ست بوو بوو، سالامانۆ هه‌موو ئی‌واره‌و به‌یانیه‌ک چه‌وری ده‌کرد. به‌لام به‌باوه‌ری نه‌و، نه‌خوشی راسته‌قیینه‌ی سه‌گه‌که‌ پیری بوو و پیری چاره‌سه‌ری نییه‌.

لەم کاتەدا باویشکیکم داو پیرەمێردەکه گۆوتی ئیدی دەبی بروت. پیم گۆوت پەلەهێ چیبە، بۆی هەیه دانیشیت. وگۆوتیم پیم ناخۆشە که سەگەکهی وای لێهاتوو. سوپاسی کردم. گۆوتی که دایکم سەگەکهی ئەوی زۆر خۆشدهویست. که دههاته سەر باسی دایکم دهیگۆوت ((دایکه بهسهزوانهکەت)). وای خەیاڵ دەکرد که ئەوهتای دایکم مردوو دەبی من زۆر غەمگین بم. ومن هیچ وهلامیکم نه دایهوه ئەوجا به پەلەو به دهنگیکی شەرمنا نه گۆوتی دهزانی که خەئکی گەرەک ئەسەر ئەوهی که دایکم له که تره خانه دانابوو، نۆمه یان کردووم. به لام ئەو من دهناسیت و دهزانی که دایکم خۆشدهویست. ئیستاش نازانم بۆچی وهلام دایهوه که تا نهۆ نه مزانیوه که خەئکی ئەسەر ئەم شته له پاش ملەم دهئین. خو که تره خانه به لای منه وه کاریکی ئاسایی بوو. چونکه پارهی پیویستم نه بوو خزمەتی دایکمی پی بکەم. له سهری رۆیشتم که ((ده میك بوو چ قسه یه کی پی نه مابوو له گه ئمی بکات و به ته نیا بیتاقت ده بوو.)) گۆوتی: ((له که تره خانه دا بنیادهم به لای که مه وه بۆخوی هاوری پهیادا ده کات.)) ئەوسا عوزرخوایی کرد. ده یویست بروت بخهوی. نهۆ ژێانی گۆرابوو ونه یه زانی ده یه وی چ بکات. ئەوهتای دهناسی بۆیه که مجار بوو که به په شوکاوی و شه رمه وه دهستی بۆ هی نام و ههستم به چرچ و لۆچی پیستی دهستی کرد. که میك پیگه نی و به رله رۆیشتم گۆوتی: ((خۆزیا نه مشه و کسوکان نه ده وه پین، هه میشه واههست ده که م که دهنگی سەگەکهی خۆمه.))

((٦))

یه که شه ممه به زه حمهت له خه و رابوووم. ده بوایه ماری گازم بکات و رامبته کینی. هیچمان نه خوارد. چونکه دهنانویست زوو فریای مه له بکهوین. ههستم کرد ته و او داهیزراوم و که میك سه رم ده یه شا. جگه ره له ده ممان تال بوو. ماری کائته ی پیده کردم و ده یگۆوت: ((له تازیه بار)) ده چم. جلیکی که تانی سپی له بهر کردبوو و قتره که ی به ردا بووه وه. پیم گۆوت که جوان بووه. له خوشیا پیگه نی. که دههاتینه خواری له ده رکه ی ژوو ره که ی ریمۆن-مان دا! وهلامی داینه وه که وادی. به هۆی ماندوو یه تیم و چونکه په نجه ره کانم نه کردبووه وه، تیشکی تیژی هه تا وه که وه کو توقاتیك بهر ده موچاوم که وت. ماری له خوشیا هه ره له ده به زبیه وه و لیکدا لیکدا ده یگۆوت چ رۆژیکی خۆشه. ئەوجا حالم باشت بوو و ههستم ده کرد برسیمه. نه مەم به ماری گۆوت و نه ویش جاننا موشه ممایه که ی خۆی نیشانم دا که مایوکا نمان و خا ولیبیه کی تیا دانابوو. هیج چاریکم نه بوو ته نیا سه بر نه بی. و گویمان لی بوو که ریمۆن ده رکه ی ژوو ره که ی داخست. پانتۆلیکی شین و کراسیکی سپی قۆل کورتی له بهر کردبوو. کلاویکی جه سیری له سه ر بوو، که ماری خسته پیگه نین. باسکه کانی که له ژیر مووی ره شا سپی ده چوو وه، که میك دئی تیکده دام. به ده م دابه زینه وه فیکه ی ده کیشاو شادو خوشحال دههاته بهرچاو. پیی گۆوتیم: ((سلاو هاوری)) وبه ((خانم)) ماری دواند.

دوینی ئیواره چوو بووینه پۆلیسخانه و من شایه تیم دابوو که ئەو کیژره، ریمۆنی فریو داوه. ومه سه له که به ناگادار کردنه وه یه کی ساده بۆ ریمۆن برابوو وه. به تانی قسه کانی منیشدا نه چوون. له بهر ده رگا باسی نه مەم له گه ل ریمۆن دا کرد و پاشان بریارمان دا به پاس برۆین. که ناره که زۆر دوور نه بوو. به لام به پاس زۆر زووتر ده گه ییشتین. ریمۆن پیی وابوو که هاوړیکه ی خوشحال ده بی به وهی که زوو ده گه یین. خه ریک بوو

به‌رې بکه‌وین که ریمون له‌ناکاو ناماژهی بۆ‌کردم که بر‌وانه به‌رانبه‌ر. ده‌سته عاره‌بیکم بینی که شانیان به‌دوکانی جگه‌ره‌فرۆشیکه‌وه دابوو. به‌بیده‌نگی، به‌لام به‌شیوه‌ی خویان چاویان بری بووه نیمه. ریک وه‌کو نه‌وه‌ی نیمه به‌رد بین یان دارو دره‌ختانی بیگیان. ریمون پیی گووتم که دووه‌میان له‌ده‌سته چه په‌وه یاروی ره‌قیبی نه‌وه‌و ناره‌حه‌ت بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شا ریمون گووتی که نه‌م چیرۆکه تازه بر‌اوه‌ته‌وه. ماری به‌باشی سه‌ری له‌قسه‌کانمان دره‌نه‌ده‌کرد و پرسی مه‌سه‌له‌چییه. گووتم نه‌مانه عاره‌بن و سووکه کیشه‌یه‌کیان له‌گه‌ل ریمون دا هه‌یه. ماری ویستی یه‌کسه‌ر برۆین. ریمون خوی راست کرده‌وه‌و به‌پیکه‌نینه‌وه گووتی پیویسته په‌له بکه‌ین.

به‌ره‌و ویستگه‌ی پاسه‌که، که زۆر دوور نه‌بوو وه‌رپیکه‌وتین. ریمون پیی راگه‌یاندم که عاره‌به‌کان تا‌قیبمان ناکه‌ن. من ناوری پاشه‌وم دایه‌وه، نه‌وان به‌هه‌مان شیوه له‌جیی خویان وه‌ستابوون و به‌هه‌مان بی‌موالاتی و خه‌مساردی ده‌یانروانییه نه‌و شوینه‌ی که نیمه تازه جیمان هیشتبوو. سواری پاس بووین. ریمون که ته‌واو ناسوده ده‌هاته به‌رچاو، به‌رده‌وام نوکته‌ی بۆ‌ماری ده‌گووت وسوعه‌تی له‌گه‌ل ده‌کرد. هه‌ستم کرد که به‌ماری خوشحاله، به‌لام ماری ته‌قربیه‌ن هیچ وه‌لامیکی نه‌ده‌دایه‌وه. جار جاریک به‌پیکه‌نینه‌وه نیگایه‌کی ده‌کرد.

له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری جه‌زایر دابه‌زین. که‌ناره‌که زۆر له‌ویستگه‌ی پاسه‌که‌وه دوور نه‌بوو. به‌لام ده‌بوايه به‌سه‌ر گردیکی بچکۆله‌دا که ده‌یروانییه سه‌ر ده‌ریا و به‌ره‌و پلاژه‌که نشیو ده‌بووه‌وه، تیپه‌په‌رین. گرده‌که به‌زه‌رده تاویران و گوته کیویله‌ی سپی ژیر ناسمانی شینی توخ دا پوشرابوو. ماری جانتا مشه‌ماکه‌ی خوی به‌گوته‌کانا ده‌داو هه‌تیده‌وه‌رانندن و به‌م شیوه‌یه خوی سه‌رگه‌رم ده‌کرد. به‌ناو ریزی خانوو چکۆله‌کانا، که به‌په‌رژینی که‌سک یان سپی ده‌وره درابوون، ره‌تبووین، هه‌ندیکیان به‌هه‌یوانه سه‌رتاسه‌رییه‌کانیان‌وه له‌ژیر دار‌گه‌زاندان وون بووین. وه‌ندیکیان که‌وتبوونه ناو تاویره رووته‌نه‌کانه‌وه. به‌ره‌وه‌ی بگه‌ینه قه‌راخی گرده‌که، ده‌ریای هیدی و نارام، وکه‌می له‌هولاتره‌وه نووته‌یه‌کی خه‌والوی ناو ناوه زولانه‌که‌مان بینی. ده‌نگی هیمنی ماتۆریک له‌نیو هه‌وا که‌هه‌وه هه‌ستا، و گه‌بیه نیمه. له‌دووری دووره‌وه به‌له‌میکی چکۆله‌ی ماتۆردارمان بینی که له‌ده‌ریا ساف و زولانه‌که‌دا به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ست پیینه‌کراو ده‌چوو پیتی. ماری چه‌ند گوته زه‌مه‌قیکی کیوی چنی. که له‌وه سه‌ره‌ولیزیه‌ی بۆ‌ده‌ریاکه ده‌چوو نشیو بووینه‌وه له‌سه‌ر که‌ناره‌که چه‌ند که‌سیکمان بینی که بۆ‌مه‌له هاتبوون.

هاورپیکه‌ی ریمون له‌کابینه‌یه‌کی دارینی چکۆله‌ی نه‌وسه‌ری که‌ناره‌که ده‌ژیا. کابینه‌که پشتی به‌کۆمه‌له تاویریکه‌وه بوو، و نه‌و پایه ناسمانه‌ی که پیشه‌که‌یان راگرتبوونه ناوه‌که‌دا بوون. ریمون به‌یه‌کتری ناساندین. هاورپیکه‌ی ماسۆنی ناو بوو. پی‌او‌یکی بالابه‌رزو توکمه‌وه چوار‌شانه بوو. ژنه‌که‌ی کورته بالایه‌کی خه‌په‌تۆله‌ی مبه‌ره‌بانی پارسی زمان بوو. ماسۆن یه‌کسه‌ر پیی گووتین که ئیسراحه‌تی خۆ بکه‌ین و بۆ نیوه‌رۆ ماسی سووه‌ه‌کراویان هه‌یه که نه‌و به‌یانیه‌یه له‌ده‌ریاکه‌دا گرتبوونی. پی‌م گووت مائه‌که‌ی زۆر جوانه. گووتی که رۆژانی شه‌مه‌ه و یه‌کشه‌مه‌ه وه‌ه‌موو پشووه‌کان لیره به‌سه‌ر ده‌بات. له‌سه‌ری رۆیی: ((من و ژنه‌که‌م ریکین)). ریک له‌م کاته‌دا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل ماری دا پییده‌که‌نی. بۆ‌یه‌که‌مجار به‌راستی بیرم کرده‌وه که ژن بینم.

ماسون دهیویست مه له بکات. به لام ژنه که ی وریمون دلیان پیوه نه بوو بین. به سی قوئی داگه راین و ماری یه کسه ر خوی فریدایه ناوه که وه. من و ماسون که میک سه برمان کرد. به کاوه خو ده په یخی و ههستم کرد عاده تی وایه هه رسته یه کی خوی به (ده توانم بلیم) کوئی دینی، ته نانه ت نه گهر نه م دسته واژه یه چ شتی که نه خاته سه رمانای رسته که ی. سه بارت به ماری گووتی: ((زیته نه یه، ده توانم بلیم جوانه.)) نیدی گویم به م عاده ته ی نه و نه دا، چونکه خه ریک بوو ههستم ده کرد هه تاوه که م نه گیان خوشه. له که ی ژیر پییم خه ریک بوو گهر م ده بوو. توژیکی دیکه ش ناروزوی مه له که نه که م دواخست. نه نجام به ماسونم گووت: ((بروین؟)) خو م هه لدا یه ناوه که وه. نه و هیدی هیدی به ناو ناوه که کهوت و کاتی که پیی نه عاردی برا خوی هه لدا. بو قه مه نه ی ده کرد. جا چند ناشیانه، نیدی پیشم دایه وه تا خو بگه یه نه ماری، ناوه که سارد بوو، و مه له که ردم پی خوش بوو، نه گهن ماری دا دوور که وتینه وه و نه جو له و شادی دا هه ردووک هاوبه ش بووین. نه ناوه ندی ده ریا که دا که وتینه سه رگازی پشت و رووم نه ناسمان بوو، هه تاوه که دا په رده ی نه و ناوه ی لاده برد که به سه ر زارما ده رویی. دیتم ماسون بو که نار که ده گه ریته وه تا نه به ر هه تاوه که دا راکشیت. نه دووره وه زه لام ده یواند. ماری ویستی پیگنه مه له بکه یین. که وتمه دوا یه وه تا دست بخه مه ناو قه دی و نه و به باسکه مه له ده چووه پیشی و منیش به پا مه له یارمه تیم ده دا. شله شلی نارامی ناوه که مانم به دوواوه بوو، ههستم کرد ماندوو بووم. نیدی وازم نه ماری هیئاو نه کاتی که به ری که و پیکی مه له م ده کرد و به دروستی هه ناسه م ده دا گه رانه وه. نه سه رکه نار که، به ده ماو نه پال ماسوندا راکشام و ده موچاوم خسته سه ر له که. پییم گووت: ((که به له زه ت بوو.)) و نه ویش هه مان رای هه بوو. دوا ی توژی که ماری هات. ناو ر م دایه وه تا هاتنه که ی ته مه شا بکه م. ماری نه شو راو کی ناوه که دا لینج و لیغیز بوو بوو. قزه که ی به پشتا ر ژا بوو. نه پال منا راکشاو گهر می به دهنی نه و و هه تاوه که، به ره به ره خه ویان لیخستم.

دوا ی توژی که ماری ته کانی دام و گووتی ماسون بو مال گه رایه وه، ده بی فراقین بخوین. چونکه برسی بووم یه کسه ر هه ستام. نی ماری پیی گووتم که نه به یانییه وه تا نیستا رام نه مووسیوه. راستی ده کرد، منیش چه زم نی بوو. گووتی: ((وه ره ناو ناوه که)) غارمان دا تا خو بخه ینه هه میزی هه وه لین ورده شه پولانه وه. توژی که مه له مان کردو نه و خوی پیوه چه سپاندم. ههستم کرد لاقه کانی نه لاقم هالاند و هه وه سم چووه سه ری.

که ده گه رایه وه، ماسون بانگی ده کردین. گووتم که زورم برسییه ویه کسه ر به ژنه که ی گووت که خوشی لیم دی. نانیکی به له زه ت بوو. من به شه ماسییه که ی خو م ماشییه وه. نه و جا نوره ی گوشت و په تاته ی سوره وه کراو هات. هه موومان کر و کپ نا نمان ده خوارد. ماسون په ییتا په ییتا شه رابی ده خواره وه و لی کدا لی کدا بو منیشی تیده کرد. که سه ره هاته سه ر قاوه، سه رم هه ندی قورس بوو و جگه ره یه کی زورم کی شا. ماسون وریمون و من هات به بیرماندا که مانگی ناب پیکه وه، به شه ریکی، نه که ناری ده ریا ببه ینه سه ر. ماری نه پر گووتی: ((ده زانن سه عات چه نده؟ سه عات یانزه و نیوه.)) هه موومان سه رمانسورما. ماسون گووتی زور زوو نا نمان خوارد. و شتیکی ناساییه پیاو هه رکاتی برسی بی، وه ختی نا نخواردنه. نازانم ماری بوچی به م قسه یه پیکه نینی هات. و ابزانم که میک زیادی خوارد بووه وه. هه نگی ماسون نیی پرسیم نایا چه زم نییه پیاسه یه کی که نار که ی نه گه لا بکه م. ((ژنه که م هه میسه دوا ی فراقین ده خه وی، به لام من

جهزم لی نیبه. دهبی رپیکهم. هه میسه پیی ده نیم که نهم ریکردنه بو سه لامه تی باشه. به هه رحال، مهیل مهیلی خویه تی. ((ماری گووتی له گهل خانم ماسون دا ده مینیتته وه، تا قاپه کانی له گه لا بشوات. خانم ماسون گووتی بو نه نجامدانی نهم کاره دهبی بهر له هه رشتیک پیاوان له مال وه در بنرین. به سی قوئی له مال هاتینه دهی.

هه تا وه که به شیوه یه کی نه ستوونی له له لانه کی ده داو تیشکه که ی به سه ر ده ریاکه وه ته حه مول نه ده کرا. چ که سیک به سه ر که ناره که وه نه بوو. له کابینه کانی قه راخ ته په که وه، که دهیروانیبه ده ریاکه، دهنگی نامان وقاپ و چه تالان ده هات. نه و هالاوه گهرمه ی که له تاویره کانه وه هه لده ستا هه ناسه ی پیاوی سوار ده کرد. ریمون و ماسون که و تنه باسی کومه نیک شت و خه لکانیک که من نه مده ناسین. نیدی زانیم که نه مانه له میزه یه کتری ده ناسن و ماوه یه کیش به یه که وه ژیاون. به ره و ده ریایا چووین و به که ناریا که و تینه پیاسه. جار جار شه پوئیکی چکوله ی له وانی دی گه وره تر ده هات و پیلاوه که تانه کانی ته ر ده کردین. من بیرم له هیچ نه ده کرده وه چونکه نه و هه تاوه ی له سه ری گوئی ده دام، خه وائوی کرد بووم.

له م کاته دا، ریمون شتیکی به ماسون گووت که باش گویم لی نه بوو. به لام له هه مان کاتا له دووری دووره وه، له و سه ری که ناره که وه، دوو عه ره بم به جلی شینی کاره وه بینی که به ره و لا نیمه ده هاتن. نیگایه کی ریمونم کرد و نه و پیی گووتم: ((خویه تی)) نیمه دریزه مان به پیاسه که مان دا. ماسون پرسی چون توانیویانه تا نیره تا قیبمان بکن. له دلی خوما بیرم کرده وه که بیگومان کاتی که به جانتای تاییه تی که ناری ده ریاه، سواری پاس بووین، دیتویانین. به لام هیچم نه گووت.

عه ره به کان هیدی ده هاتنه پیشی ونه زور نریک بوو بوونه وه. نیمه ره وتی خومان نه گوپی وریمون گووتی: ((نه گهر لیمان بوو به شهر، ماسون تو نالکاوی دووه میان ببه ومن ده که ومه گیانی ره قیبه که ی خوم. توش مه رسو نه گهر که سی سیبه م هات، دست بکه وه.)) گوتم: ((باشه)) ماسون دهسته کانی خستنه گیر فانی. له که که له راده به در گهرم بوو بوو نهو سوور ده یواند. به هه نگاوی هیدیبه وه به ره زو عه ره به کان ده ریشترین. فاسیله ی نیوا نمان که م و که متر ده بووه وه. کاتی گه بیشتینه نریکی یه کترو چه ند هه نگاویکمان بو لای یه کتر مابوو، عه ره به کان وه ستان. من و ماسون پیمان سووک کرد. ریمون یه کسه ر به ره و ره قیبه که ی رویی. باش گویم لی نه بوو که چی پی گووت. به لام عه ره به که خوی ناماده کرد که بهر که لله ی بدات. ههنگی ریمون جه زره به ی یه که می وه شانند و به توندی ماسونی گاز کرد. ماسون به ره و لای عه ره بی دووم رویی تا هیزی تیابوو دوو جه زره به ی خپواندی. کابرا به سه را که وته ناو ناوه که وه. چه ند ساتیک به وده قه وه مایه وه، لای سه ریبه وه چه ند بلقه ناویک هاته سه ری. له م ماوه یه دا ریمون له ره قیبه که ی ده دا. و ده موو چاوی خلتانی خوین کرد بوو. ریمون ناوری لای منی دایه وه گووتی: ((بزانه چی به سه ر دینم.)) و هاوارم کرد: ((وریا به چه قوی پییه.)) لی تازه کار له کار ترازابوو و بازوی ریمون بریندار بوو بوو وزاری دادرا بوو.

ماسون ته کانیکی بو پیشه وه دا. به لام عه ره به که ی دیکه ش هه ستا بووه وه خوی گه یانده بووه پشت نه و عه ره به ی که چه قوکه ی پی بوو. زاتی جوئه مان نه بوو. نه وان به نه سپایی و بی نه وه ی چاو له نیمه بگوازنه وه پاشه کشه یان کرد. به هه ره شه ی چه قو به ریان لی گرتبووین. که دیتیان مه دایه کی باش که وته

نیوا نمان، به خیرایی پیمان و غاریوه نا. کاتی که نیمه نه ژیر هه تاوه که دا له جیی خومان چه قی بووین، ریمون بازووی خوی که خوینی لی ده چورا دهگوشی.

ماسون یه کسه ر گووتی: دکتوریک هه یه که یه کسه ممانی خوی له سه ر گرده که به سه ر ده بات. ریمون ویستی یه کسه ر بچی بو لای نهو. به لام هه جاری که قسه ی ده کرد، خوینی زامه که ی له زاریا بلقی دروست ده کرد. ژیر بالیمان گرت و به په له خومان گه یانده وه کابینه که. و نه ویندەر ریمون گووتی که زامه کانی سوکه و ده توانی بو لای دکتور بروت. نهو له گه ل ماسون دا رویی و من بو رونکردنه وه ی روداوه که لای ژنه کان مامه وه. خانم ماسون ده گریا و ماری رهنگی پی نه مابوو. رونکردنه وه ی روداوه که بو نه وان بیتاقه تی کردم. نه نجام بیده نگ بووم و به دهم جگه ره کیشانه وه چاوم بریبه ده ریا که.

ریمون و ماسون نزیکه ی سه عات یه ک و نیوی پاش نیوه رو گه رانه وه. بازوی ریمون به سترابوو و پلاستهری پزیشکی له گوشه ی زاری نرابوو. دکتور پیی گووتبوو چ نیبه. به لام ریمون په ست بوو. ماسون هه وئی دا بیهینته پیکه نین. به لام هه مات بوو. کاتی گووتی که ده خوازی بو که نار بروت، نیم پرسی بو، وه لامی دامه وه که ده یه وئی هه وا بگوری. ماسون و من گووتمان له گه ئی ده چین. ههنگی توره بوو و جنیوی دا. ماسون گووتی نه ده بوو توره ی بکه یین. به هه ر حال من به دوویدا روییستم.

ماوه یه ک به قه راخی ده ریا که دا پیاسه مان کرد. گه رمای نه م کاته ی هه تاوه که له کیشا نه بوو. پیای گیز ده کرد. هه تاو به سه ر له لانه که و به سه ر ده ریا که دا داده رژا. هه ستم کرد ریمون ده زانی کیوه ده چی. به لام بیگومان هه سته که م هه نه بوو. له وه سه ری که نار هه که، گه یینه کانیه کی چکوله که له پشت تاشه به ردیکه وه و له ناو جه رگه ی چه وو له که وه به ره و ده ریا که هه لده قوئی و ده رویی. نهو دوو عه ره به له ویندەر بوون. به جله که وه یی و گریساویبه کانیا نه وه راکشابوون. زور نارام و ته قریبه ن شاد ده هانته به رچاو. هاتنی نیمه هیچ شتیکی نه گوری. نه وه یان که ریمونی بریندار کرد بوو، بی نه وه ی چ قسه یه ک بکات نیگای نه وی ده کرد. نه وی تریان نه یه کی به ده مه وه بوو و نه کاتیکا که به تیله ی چاو ده یروانیبه نیمه، په ییتا په ییتا نه و سی نوته یه ی که ده ییتوانی به نه یه که ی ده ریینی، دوو باره ده کرد وه.

به دریزایی نه م ماوه یه هه ر هه تاو بو وه مان بیده نگی، له گه ل قوئه قوئی کانیه که و سی دانه نوته که دا. نه و جا ریمون ده ستی برد بو نه و گیرفانه ی که ده مانچه که ی تیا بوو. لی ره قیبه که ی له جیی خوی نه جولاً و به و ده قه وه نیگای یه کتریان ده کرد، سه یرم کرد نه یژنه که قامکی پییه کانی زور له یه کدیبه وه دوورن. ریمون بی نه وه ی چاو له ره قیبه که ی بگوازیته وه لیی پرسیم: ((ته قه ی لی بکه م؟)) بیرم کرده وه گه ر بلیم نه، نه و توره ده بی و ته قه ی لیده کات. بویه ته نیا نه وه نده م گووت: ((خو هیشتا چ قسه یه کی پی نه گووتویت. بویه نه م جوه ته قه کردنه نامه ردیبه.)) جاریکی دیکه له ناو جه رگه ی گه رماو بیده نگیه وه گویمان له خوره خوری کانیه که و نه وای نه یه که بوو. نه و جا ریمون گووتی: ((که واته من جنیوی ده ده می و که وه لامی دایه وه به رگولله ی ده ده م.)) وه لامم دایه وه: ((باشه، به لام نه گه ر چه قوکه ی ده رنه هیئا بو ت نیبه تیره ندازی بکه ی.)) ریمون خه ریک بوو توره ده بوو. عه ره به که ی دیکه هه ر له سه ر نه یژنه یینی خوی به رده وام بوو، وه ره دووکیان تاقیبه ره فتار و نه تواری ریمونیان ده کرد. به ریمونم گووت: ((نه. تو پری بده یی و ده مانچه که ت بده به من. نه گه ر نه وی دیکه یارمه تی دا یا ره قیبه که ت چه قوکه ی ده ره یئا، من ته قه ی لیده که م.))

کاتی ریمون دهمانچه که ی دامی، له بهر تیشکی خوره که دا بریقاییه وه. له گه ل نه و هشا، نیمه هیشتا له جیبی خومانا چه قی بووین. له تو وایه هه موو شته کانی دهور و بهرمان دهر که بیان له خو دا خستبوو. بی نه وهی چاوان بتروکیین، چاومان بریوووه یه کدی. لیره دا هه موو شتی که له نیوان دهریاو لم و هه تاوو بیدهنگی دووانه ی ناو و نه یه که دا وه ستابوو. له م ساته دا بیرم کرده وه ه مروق ده شیت تیره ندازی بکات و ده توانی نه یکات. و نه م دووه یه کسانن. لی له نکاو عه ره به کان پاشه کشه بیان کردو چوونه پشتی تاویره که وه. ههنگی من و ریمون دووباره ده ستمان به پیاسه کرده وه و له وه ده چوو حائی ریمون باشتو بووی، باسی پاسی گه رانه وهی کرد.

هه تا کابینه که له گه ئیا رویشتم، کاتی که به نهرده وانه که دا سه رده که وت، من له به رده م یه که م پله دا مامه وه، سه رم له بهر تیشکی هه تا وه که دا دنگه ی ده هات و تاقه تی نه وه م نه بوو به پلیکانه کاندای سه ربکه وم و دیسان بیه به هاوده می ژنه کان. به لام گه رما که به راده یه که بوو که به لامه وه زه حمه ت بوو به وه جوړه ویی جووله له ژیر نه و بارانه به خوره مه ی که له ناسمانه وه داده باری، راوه ستم. وه ستان یان رویشتن له وییدا هه ردوکیان یه که شت بوون. دوا ی توژی که به ره و که ناره که گه رامه وه و ده ستم به ریکردن کرد. هه مان تیشکی سوور به رقه رار بوو، دهریا هه ناسه ی توندو به که فی ورده شه پوله کانی خوی ده کرد به رووی له کاندای. هی دی هی دی به ره و تاشه به رده کان هه نگاوم دهنای هه ستم ده کرد ته ویلم له ژیر خوره که دا ناوسا وه. هه موو نه م گه رمایه قورسای ده خسته سه رم، و ریگه ی له پیشه چوونی نه ز ده گرت. هه رکاتی که هالای گه رمیبه که له سه رو چاوی ده دام، ددانه کام دهنان به یه که دا، کوئه ستم له ناو گیرفانه کاندای ده گوشی، وبه هه موو هی زیکه وه هه وئیم دها به سه ر هه تا وه که داو به سه ر نه م چره مه سستیبه دا که شپزه ی کرد بووم زال بیه. له گه ل هه ر تیروژی که که له دهنکه لیکه وه یا له سه ده فیکه وه یا له له ته شووشه یه که وه به رز ده بووه وه، شه ویلا که م گرژ ده بوو. ماوه یه که رییم کرد. له دووره وه تا پوی بچووک و تاریکی تاشه به رده که م ده بیینی که خه رمانه یه کی تیژی چاو کویر که ره له تیروژو غوباری دهریا ده وری دابوو. بیرم له کانیبه فیئکه که ی پشت تاشه به رده که کرده وه. هه زم ده کرد جار یکی دیکه قوئه قوئی ناوه که ی بژنه وم. ده مویست له خوره که هه ئیم. له ته قه لاو گریانی ژنه کان هه ئیم، ده مویست سایه و نارامیبه که ی بیینه مه وه. لی کاتی که زیاتر نزیک بوومه وه، سه بیرم کرد هه ریفه که ی ریمون دووباره گه راوه ته وه. به ته نی بوو. به پشتا خه وت بوو. ده ستی نابوو ژیر سه ری. نیوچه وانی له بهر سیبه ری تاشه به رده که دا بوو و نه ودوا ی به دهنی له بهر خوره که بوو. جله شینه که ی له گه رما دوکه نی ده کرد. که میکم پی سه یر بوو. چیروکه که به لای منه وه کوئی هاتبوو و به بی هیج مه به ستی که بو ئیره هاتبووم. هه رکه منی بیینی نیوه ناخیزیکی کردو ده ستی بو گیرفانی برد. هه ئبه ته منیش خو به خو دهمانچه که ی ریمونم له گیرفانی چاکه ته که مدا گوشی. ههنگی بی نه وهی ده ستی له گیرفانی ده بیینی، خوی بو دوا وه برد. من ته واویک، نزیکه ی ده دوانزه مه تریک له وه وه دوور بووم. جار جاری مانای روانینه که ییم له نیوان پیله نیوه نوقا وه کانییا ده خوینده وه. به لام له م هه وا گرگرتو وه دا، وینه که ی به رده وام له بهر چاوما دهره قسی. دهنگی شه پوله کان له نیوه رو خاوتر و دریز تر بوو. هیشتا هه ر هه مان خور، هه مان تیروژو تیشک و هه مان له لان سه رانه ری نیهری گرتبووه وه. دوو سه عاتی که بوری روژ هه ر له جیبی خوی بوو. نه چوو بووه پیشی. دوو سه عات ده بوو که روژ له نوقیانوسیکی کاندای وه جوش

هانگدا له ننگه ری خستبوو. له دووره وه په له هه لمیکی بچووک تیپه ری و من به گۆشه ی چاو تارماییه که یم بیینی. چونکه چاوم له پیاوه عه ره به که نه ده گواسته وه.

بیرم کرده وه که پیوست پیچیکې بۆ بکه مه وه و کۆتایی به م مه سه له یه بیینم. به لام سه رانسه ری که ناره داغبووه که ی باوه شی هه تاو، نووسابوو به پشتمه وه. چه ند هه نگاویکم به ره و کانییه که نا. پیاوه عه ره به که نه بزوا. هیشتاش هه ر ته واو لیمه وه دوور بوو، ره نگه به هوی سیبه ره که ی سه ر ده موچاوییه وه بووبی که له تو وایه پییده که نی. هه ئه وه سه یه که کم کرد. هه ستم کرد که دنۆپه عاره قه له نیو برۆکا نمدا کۆبووه ته وه. نه مه هه مان نه و هه تا وه بوو که له رۆژی ناشتنه که ی دایکم دیتبووم. ریگ وه کو نه و رۆژه، به تاییه تی ته ویلم ده یه شا و هه موو ده ماره کانی له ژیر پیسته که یه وه پیکه وه لییان ده دا. به هوی نه و سوژی که ره مایه وه که نه مده توانی ته حه مولی بکه م جو له یه که م به ره و پیشه وه کرد. ده مزانی که نه م جو له یه که و جانیه، ده مزانی به تاقه هه نگاویک خوم له شه ری که رمای هه تاو رزگارناکه م. به لام یه که هه نگاوم نا، ته نیا یه که هه نگاو بۆ پیشه وه نه مجاره کابرای عه ره ب بی نه وه ی له جیی خوی هه ستی، چه قۆکه ی له گیرفانی ده ره ینا و به به رچاوی منه وه دایه به ر تیشکی هه تا وه که. تیشکی خۆره که له ده مه پۆلایینه که ی دا و وه کو شفه یه کی دریزی بریقه دار به ر ته ویلم که وت. له م کاته دا نه و ناره قه یه ی که له سه ر برۆکانم کۆبوو بووه له پر به سه ر پیلوه کا نمدا دارژاو په رده یه کی نه ستوری فینکی به سه ردا هینان. چاوه کانم له پشت نه م په رده ی نه شک و خوییه وه کۆره بوو بوون. نیدی هه ستم به هیج نه ده کرد جگه له تیشکی هه تا وه که که ده یدا له ته ویلم، و به شیوه یه کی هه ست پینه کراو نه و بریقه یه ی که له چه قۆکه وه به رانه رم ده بزوا. نه م شمشی ره سووتینه ره، برژانگه کانی ده خوارد و به چاوانی پر ئازارمدا رۆده چوو. ریگ له م کلاته دا بوو که هه موو شته کان له رزین. چه ره هه لمیکه گرگرتوو له ده ریاه هه ستا. وام هاته به رچاو که سه رانسه ری ناسمان ده می کرده وه تا ناگر ببارینی. هه موو بوونم گرژ بوو، ده ستم له سه ر ده مانچه که توند بوو، زامنه که ی کرایه وه، ده ستم به ده سکه سافه که یدا هینا، ولیره دا، له ناو هه راو زه نای وشک و که رکه ردا، هه موو شتیگ ده ستی پیکرد، ناره قه و هه تا وه که م له خوم ته کاند. نیدی زانیم که هاوسه نگی رۆژو کری و کپی ریز په ری که ناره که م سه نگه لا کرده وه، نه و که ناره ی له سه ریا خوشحال بووم. هه نگی چوار جاری دیکه ده مانچه که م نا به جه سته یه کی بی گیانه وه و گولله کانی پیدا چوون، بی نه وه ی چ شتیکی پیوه دیار بی. نه مه وه کو چوار سووکه ته قو لباب بوو که من له ده رکه ی به دبه ختیم دا.

به شی دووه م

((١))

یه کسه ر دوای گرتنه کهم، چه ندرجاریک پرسوجوم له گه ل کرا. به لام هه موو پرسوجوکان له مهر ناسنامهی من بوو و زوری نه خایاند. یه که مجار له پوئیسخانهدا وام دههاته بهرچاو کهس هه قی به سهر کاره کهی منه وه نیبه. دوای هه شت رۆژ، قازی به پیچه وانه وه، کنه کارانه ته مه شای کردم، به لام له سهره تادا، ته نیا نام و نه درهس و کارو میژووی له دایکبوونی پرسیم. پاشان ویستی بزانی که ناخو نه وقتم هه لبراردوو یان نا. پیم گووت هه لهنه بژاردوو. جا هه ر بو دنیایی لیم پرسی که ناخو نه وقت پیویسته؟ گووتی: ((بوچی ده پرسیت؟)) وه لامم دایه وه که به رای من قه زیبه کهم زور ساده یه. به پیکه نینه وه گووتی: ((نه مهش بوچوونیکه. له گه ل نه مهشا یاسا له بهر ده ستدایه. نه گه ر تو نه وقت هه نه بژیری، نیمه بوئی داده نه یین.)) له دئی خودا گووتم چه ند باشه دادگا نه م ورده کاریانه شی له نه ستو گرتوو. نه مه م به قازیبه که گووت. پشتگیری قسه کهی کردم و به وه برانیبه وه که یاسا به شیوه یه کی باش دانراوه.

له سهره تاوه نه م پیاوهم به هه ند وهر نه گرت. له ژووریکا پیشوازی کردم که په رده کانی دادرابوونه وه. ته نیا یه که گلوپ له سهر میزه کهی بوو، که نه و کورسیبیهی که منی له سهر دانرابووم، روناک ده کرده وه و به خوئی له تاریکیبیه که دا بوو. کاتی خوئی، زوو وه سفی دیمه نیکی له م بابه ته م له کتیباندا خویند بووه وه و هه موو نه مه م وه کو که مه و نماییش دههاته بهرچاو. پاش گفتوگوییبه که مان، به پیچه وانه ی ته سه وری خومه وه، سه یرم کرد پیاوکی سیما ناسک، چاوشینی چاو درشتی به قولاچوو، بالابه رز، سمیل دریزی بوز، وقت زوری مه یله و سپیبه. وه کو بنیاده میکی زور به هوش و مه نتیقی هاته بهرچاو. هه رچه نده جار جاری جو له یه کی لانیادی زاری کرژ ده کرد و ده لاله تی له توره یی نه و ده کرد، سیما ی له به ردلان و خوشه ویست بوو. ته نانه ت له کاتی ده رچوونا به ته ما بووم ته وقه ی له گه ل بکه م، به لام یه کسه ر بیرم که وته وه که من پیاوئیکم کوشتوو.

بو سبه یینی نه وقتاتی که له زیندانا هاته دیده نیم. پیاوکی چکوله ی خرکه له ی مه یله و گه نچ بوو، به دیقه ت کریمی له قژی دابوو و ته خت و سافشانه ی کردبوو. هه رچه ند گه ر ما بوو (من به توی کراسیکی قبول کورت بووم.) جل و بهرگیکی توخی یه خه هه لگه راوه ی له به ردابوو، بوینباخیکی سه یری موقه له می پانی رهش و سپی له مل کردبوو. جانتایه کی به بن هه نگله وه بوو، جانتا که ی له سهر ته خته خه وه که ی من داناو خوئی ناسادو پیی گووتم دو سیبه که ی خویندوو مه ته وه و قه زیبه که م هه ساسه. و نه گه ر متمانیه ی پی بکه م، نه وا گومانی له سهر که وتن نابی. سو پاسم کردو گووتی: ((جا نیستا با بچینه سهر نه سلی مه سه له که.)) له سهر ته خته خه وه که م دانیشت و نه وه ی باس کرد که هه ندی زانیاری له سهر ژیانای تاییه تیم کوکرا وه ته وه. زانراوه که دایکم تازه له له تگه رخانه مردوو. نه و جا له مارنکو هه ندی ته حقیق کراوه. ته حقیقکاران بویان ده رکه وتوو که نه رۆژی ناشتنه که ی دایکما، من بی موبالاتی و خه مساردیم نیشانداوه. نه و جا پیی گووتم: ((هه لبه ته به خوت ده زانی که پیم ناخوشه که نه م پرسیاره تان لیده که م، به لام زور زه روریبه، چونکه نه گه ر وه لامیکی نه م پرسیاره م ده ست نه که وی، به به لگه یه کی گه وره ی تاوانباری ده ژمیردری.)) ده یویست هاوکاری بکه م. لپی پرسیم که نایا له و رۆژده خه مبار بووم. نه م پرسیاره م به لاهه سه یربوو، و وام به خه یاندا هات نه گه ر من پرسیاریکی وام بکر دایه زور نارحده ت ده بووم. له گه ل نه مه شا وه لامم دایه وه که ماوه یه که عاده ی پرسیار کردنم له خو له ده ست داوه وه لامی پرسیاره که یم به لاهه

زهحه ته . بېگومان دايكم زور خوش دهويست . به لام نه مه هيچي نه ده گه ياند . هه موو كه سيكي ته ندروست كه م و زور ناروزوي مهرگي نه و كه سانه دهكهن كه خوشيان دهوين . ليردها پاريزره كه قسه كه ي پي برپم و ته واو شله ژا . نيدى قهولى ئى وهرگرتم كه نه م قسه يه نه له دادگا و نه له لاي سه روكي دادگا نه كه م . نيدى بوم باسكرد كه ته ببعه تم جوريكه كه به زوري پيداويستيبه به ده نيبه كانم ، هه سته كانم ده شيويني . نه و روژه ي دايكم به خاك سپارد ، زور ماندوو بووم و خه وم دهه ات . به جورى كه چهنه شتيكي نه و روژه م نه بير نه ماوه . نه وه ي ده متواني به دنيايييه وه بيليم نه مه بوو كه خوژيم ده خواست دايكم نه مردبايه . ئى پاريزره كه م كه پيناچوو ناسوده بي گووتى : (نه مه به س نيبه .)

له فكران راچوو . پرسى نايا ده توانم بليم كه نه و روژه دا به سهر هه سته ناساييه كانما زال بووم ؟ گوتم : (نه ، چونكه نه مه دروست نيبه .) به شيويه كي سه ير نيگاي كردم ، وه كو نه وه ي كه ميك رقى هه ستينم وييزاري بكه م . به جوره فيلبازيبه كه وه گوتم به هه رحال به ريوه به رو كارمه ندانى كه تره خانه كه وه كو شايه ت گوى له قسه كانى من ده گرن و (نه مه ش بو تو خراپ ده بي) دنيا م كرده وه كه نه م چيروكه هيچ په يوه ندييه كي به دوزه كه ي منه وه نيبه ، به لام نه و ههر نه وه نده ي گووت كه دياره هه رگيز سه روكارم له گه ل دادگا دا نه بووه .

نه و جا به توره يي روي . ده مويست رايگرم و تبي بگه يه نم كه هاودنى نه وم مه به سته نه ك بو نه وه ي باشتر به رگريم ئى بكات ، به لكو له بهر نه وه ي به ته ببعه ت هاوده ردى نه وم ده وي ؟ به تاييه تي كه هه ستم كرد نارحه تم كرده وه . له قسه كه ي من تي نه ده گه يي و له بهر نه مه كه ميك رقى ليم هه سته بوو . حه زم ئى بوو كه دنيا ي بكه م كه منيش وه كه هه موو خه لكيم ، ته واو وه كو هه موو خه لكي وه هام . به لام هه موو نه م شتانه له راستيا بيضا يده بوون ومن له بهر ته مه ئى خوم چاو پوشيم له گوتميان كرد .

دواى توزى هه مديس بولاى قازي ته حقيقيان بردم . سه عات دووى پاش نيوره بوو . نه مجاره يان ژوره كه ي نوقمى تيشك بوو كه په رده توپويه كه ي گلى نه ده دا يه وه . زور گه رم بوو ، داينيشاندم وبه ريزيكي زوره وه پي راگه ياندم كه پايزره كه م (له بهر هويه كي چاوه روان نه كراو) نه هاتووه . جا من هه قم هه يه كه وه لامى پرسيا ره كانى نه ده مه وه و چاوه ري بكه م كه نه و قاته كه م بيت . ئى من گوتم به خوم ده توانم وه لام بده مه وه . قامكى نا به دوگه يه كي سه ر ميژه كه يدا . سكرتيريكي لاو وه ژور كه وت و ته قريبه ن له پشت منه وه دانيشت .

هه ردوو كمان له سه ر كورسيه كانمان دانيشت بووين . پرس وجو ده ستي پي كرد . هه وه لجار گووتى وادياره تو بنياده ميكي كه مده وو ومه نده ي ، وراى منى له مباره يه وه ده ويست . وه لام دا يه وه : (له بهر نه وه يه كه هيچ كاتى شتيكي گرینگم نيبه كه باسى بكه م . بويه قسه ناكه م .) وه كو جارى پيشوو پي كه نى و سه لماندى كه نه مه باشترين به لگه يه و له سه ري روي : (به لام نه مه هيچ بايه خيكي نيبه .) بيده نگ بوو ، نيگايه كي كردم و له پر خوى راست كرده وه به په له په ل پي گوتم : (من ته نيا خوتم مه به سته .) دروست له مه به ستي حالى نه بووم و هيچ وه لاميكم نه دا يه وه . له سه ري روي كه : (هه ندئ لايه نى نه م كارى تو هه يه كه سه ريان ليده رنا كه م . هه لبه ته دنيا م كه يارمه تيم ده ده ي تا لبيان حالى بيم .) گوتم شته كان زور ساده ن . ناچارى كردم كه شته كانى نه و روژه ي دووباره بو بگيرمه وه . به كورتي نه وه ي كه له وه و پيش بوم باسكرد بوو ، بوم گيرايه وه : ريمون ، كه نارى ده ريا ، مه له وانى ، شه روقه رقه شه ، ديسانه وه كه نار ، كانيبه

چكۆلەكە، ھەتاو پېنج فېشەكى دەمانچەكە. ئەسەرى ھەر پستەيەكدا دەيگوت: ((زۆر باشە، زۆر باشە.)) كە گەببە سەر جەستە كەوتوۋەكە ھەمدىس پىشتىگىرى قسەكەى كىردم و گوتتى: ((زۆر باشە.)) ئەدووبارە كىردنەۋى ئەم چىكايەتە بېتاقەت بوۋبووم ۋەستەم دەكرد ھەرگىز ئەۋەندەم قسە نەكردبوو.

دوای تۈزىك ھەستاو گوتتى دەيەۋى يارمەتېم بدات، چونكە بووم بەمايەى بايەخى ۋى و پەنا بەخو كارىكەم بۇ دەكات. بەلام ھەۋەلجار ۋىستى ديسان ھەندى پىرسىارم لېبكات، يەكسەر لېى پىرسىم كە داىكەم خۇشدەۋىست، گوتتم: ((بەئى ۋەكو ھەموو خەئى.)) و سكرتېرەكە كە تا ئەم كاتە بەردەوام تاپى دەكرد، ۋەك بېلى بە ھەئە تاپپەكەى لېدا، چونكە ئە كارەكەى ۋەستاو ناچار ئاۋرى داۋەى داىەۋە. قازىبەكە ھەمدىس بى ھېچ ھۆبەكى ئاشكرا لېى پىرسىم: ((ئايا ھەر پېنج گۆلەكەم دوا بەدوای يەك تەقاند؟ كەمىك ئەفكرانراچووم و گوتتم ھەۋەلجار يەك گۆلەم تەقاند، و پاش چەند ساتىك چوارەكەى دىكە، ھەنگى گوتتى: ((بۇچى ئە نىۋان يەكەم و دوۋەمدا ھەئەستەت كىرد؟)) جارەكى دى كەنارە سۈرەۋەبوۋەكەم ئەبەرچاۋ بەرجەستە بوو ۋەستەم بەگەرمىبە سوۋتېنەرەكەى ئەسەر تەۋىلەم كىرد. لى ئەمجارە ھېچ ۋەلامىكەم نەدايەۋە. ئەماۋەى ئەۋ بېدەنگىبەى پاش ئەمە، قازى پەشېۋ دەينۋاند، دانىشت. قامكەكانى خستە ناۋقزى، ئانىشكەكانى دادايە سەر مېزەكەى و بەسىمايەكى غەرببەۋە تۈزى بەلاى منا دانەۋىبەۋە: ((ئەبەرچى؟ بۇچى تەقەت ئە جەنازەكەى بېگىان كىرد؟)) ھەمدىس نەمزانى چ ۋەلامىكى بدەمەۋە. قازى دەستى بەناۋچەۋانى خۇيدا ھېناۋ پىرسىارەكەى بەتۈزى دەسكارىبەۋە دووبارە كىردەۋە: ((ئەبەرچى؟ دەبى پېم بېلى ئەبەرچى؟)) بېدەنگ بووم.

ئە پىر ھەستا، بە پەئە چوۋ بۇ ئەۋسەرى ژوۋرەكە، چەكەمە جەى مېزىكى راكېشا. خاچىكى زىۋىنى بە نەخسى عىساي لى دەرھىنا ۋەلە خالىكا دەيجوئاند بەرەۋە لاى من ھات و بەدەنگىكى ئەرزۇك كە تەۋاۋ گۆرۈبۈۋە ھاۋارى كىرد: ((ئايا ئەمە دەناسىت، ئەمە ئەمە؟)) گوتتم: ((بەئى، ھەئەتە)) ئەۋجا زۆر بە پەئەۋ بە ھەئچوۋنەۋە گوتتى كە باۋەرى بەخو ھەبە كە ھېچ مۇقېك ئەۋەندە گوناخكار نىبە كە خوا نەتۋانى بېبە خىشت. بەلام بۇ ئەم كارە مۇق دەبى تۈبە بكات، پەشىمان بېبىتەۋەۋە بېبىتەۋە بە منالى كە ۋىژدانى پاك بېبىتەۋەۋە نامادەى قەبوئكردنى ھەر نەخشىك بى. ھەموو ھەيكەلى خۇى داۋو بەسەر مېزەكەدا. خاچەكەى تەقربىن بەسەر سەرى منەۋە تەكان دەدا. راستت دەۋى، من بە باشى پەبىگىرى قسەكانىم نەكرد، چونكە گەرام بوو و چەند مېشىكى گەۋرە ئەژوۋرەكەدا بوون كە بەدەموۋچاۋمەۋە دەنىشتنەۋە. ھەرۋەھا ئەبەر ئەۋەى بەخۇى تۈزىك خستبوۋمىبە ترسەۋە. ئەھەمان كاتدا ھەستەم دەكرد ئەم ترسە مايەى پېكەنىنە. چونكە بەھەموو حال ۋەساۋىك تاۋانبارەكە من بووم. بەلام ئەۋ ھەر بەردەوام بوو. ئىدى كەم دابېزىك بۇم دەرگەۋت كە بە بۇچوۋنى ئەۋ تەنبا يەك خالى تارىك ئە قسەكانى مندا ھەبە، ئەۋىش ئەۋەبە كە چ شتىك بوۋە ھۇى ھەئەستە كىردنە ئەنىۋان گۆلەى يەكەم وگۆلەكانى دواترا. ئەۋ دوای قەزىبەكە زۆر باش بوو، لى ئەۋ تەنبا سەرى ئەم خائە دەرندەكرد.

دەمۋىست تېى بگەبەنەم كە پى داگرتنى ئەۋ بېبەدەۋە ھەئەبە. چونكە ئەم خائەى دوایى ئەۋ بايەخەى نىبە. لى ئەۋ قسەكەى بىرىم و ئە كاتىكا بە پېۋە ۋەستا بوو بۇ جارى دوۋەم ھانى دەدام ۋەلام بدەمەۋە، لېى پىرسىم كە ئايا باۋەرم بەخو ھەبە. ۋەلامم داىەۋە ئە. بەتۈرەبى ۋىبىزارى دانىشت. گوتتى ئەمە مەخائە،

گووتی هه موو خه ئکی باوه ریان به خوا هه یه. ته نانه ت نه وان هه ش که روویان ئیوه رگی پراوه. نه مه باوه ری نه و بوو. نه گهر روژی گومانی نه وه بکر دایه، ئیدی ژیان مانایه کی نه ده بوو. هاواری کرد: ((نایا ده ته وی ژیانم مانایه کی نه بی؟)) به رای من نه مه په یوه نندییه کی به منه وه نه بوو و پیم گووت. ئی له م کاته دا نه سهر میزه که ی په یکه ریکی مه سیجی نه بهر چاوم راگرت و شیت ناسا هاواری کرد: ((من مه سیجیم داوا نه م ده که م که نه گونا هه کانی تو خوش بی، چون باوه رت به که سیک نییه که نه پیناوی تو دا ره نجی کیشاوه و نازاری چه شتووه؟)) هه ستم کرد به شیوه یه کی خوئی دهمدوینی، به وشه ی ((تو)) دهمدوینی. ئی شه که ت و بیتا قه ت بوو بووم. گهرما که زیاتر زیاتر ده بوو، وهکو هه همیشه که کاتی دهمه وی خوم له دهستی که سیک رزگار بکه م گوئی له قسه کانی ناگرم، حائه تیکم له خوگرت له تووایه به بوچوونه کانی قایلیم، و پیم سه یر بوو که وایزانی سه رکه وتوووه گووتی: ((ده بینی، ده بینی که باوه رت پییه تی، و ئیستا ده ته وی نیمانی پی بیئی؟)) هه ئبه ته جاریکی دیکه ش گووتم نه. که وته سه ر کورسییه که ی خوئی.

زور ماندوو دیار بوو. که میک بیده نگ بوو. له م کاته دا تاپیه که، که له نووسینی گفتوو گوئی که دوا نه ده که وت، دوا رسته کانی ئیدا. نه وسا به وردی و که میک خه مینییه وه ته مه شای کردم، و له ژیر ئیوه وه گووتی: ((من هه رگیز روحیکی به به رد بووی وه کو روحی تو م نه دیوه. نه و تاوانبارانه ی که تا نه و رو به رووی من بوونه ته وه، هه ر هه موویان له به رده م نه م وینه ی نازارو خه مه دا که وتوونه ته گریان.)) ویستم بلیم که گریانه که بیان له بهر تاوانباریان بووه. به لام بیرم کرده وه که منیش وه کو نه وانم. نه مه ده توانی نه م بیره قبول بکه م. ئیدی قازیبه که هه ستا. وه که نه وه ی بلی که پرس و جوئی که ته واو بوو. به لام به هه مان سیمای نه ختی شه که ت و ته نیا ئی پرسیم نایا له کاره که ی خوم ژیانم. بیرم کرده وه و گووتم له جیاتی په شیمانی راسته قینه هه ست به جو ره په ستی و خه مینییه که ده که م. هه ستم کرد له مه به ستم حائی نه بوو. به لام نه و روژه کاره کان ئیره دا وه ستان و هیوه تر نه چوون.

ئیدی نه وه به دواوه زور جار قازیبه که م ده بینی، به لام هه موو جاری هه ر له گه ل پاریزه ره که مدا بووم. هه موو جاری به وه ده بر پایه وه که هه ندی خائیان له مه ر ئیعترافه کانی پیشووم بو روون بکه مه وه. قازیبه که م و پاریزه ره که م هه ندی باس و خواسیان له مه ر هه نجه ته کانم ده کرد. به لام نه وه ی راستی بی نه وان نه وده مانده دا هیچ بایه خیکیان به من نه دده دا. به هه ر حال به ره به ره ره وت و توئی پرس و جوئی که گوران. وادیار بوو که قازیبه که چیتز منی به لاه مه به ست نییه و داوه ری خوئی سه بارت به من به شیوه یه که نه شیوه کان ته واو کرده وه، چیتز باسی خوی له گه ل نه کردم. چیتز به و هه ئچوونه ی یه که م روژه وه نه م بینی. به کورتیبه که ی گفتوو گوئی که ی ئیوا نمان گهر مترو دوستانه تر بوو بوو. چه ند پرسیاریک، چه ند قسه یه که له گه ل پاریزه ره که م، و نه و جا پرس و جوئی که کان ته واو ده بوو به گووته ی قازیبه که، قه زیبه که م ره وتی خوئی ده بری. وه ندی جار ش که باس باسی بابه ته گشتیبه کان بوایه، منیشیان تیا به شدار ده کرد. به ره به ره پیشووم وه به ره اته وه. له م سه عاتانه دا هیچ که سیک دژم نه بوو. شته کان هینده ناسایی و ریک و پیک و وردو به قایده به ریوه ده چوون، که وج که وج وام خه یال ده کرد که ((بووم به پیبری نه وان.)) له کوتایی نه م پرس و جوئی که یانزه هه یقی خایاند، ده توانم بلیم که سه یرم پینده هات که هه رگیز له هیچ شتی که نه وه ندی نه و ساته ده گه نانه نه زه تم نه ده برد که قازیبه که منی تا به رده رکه ی ژوره که ی به ری ده کرد

ويە سەدايەكى دۇستانە دەيگوت: ((بۇ ئەمىر بەسە جەنابى دژە مەسيح.)) ئەوسا بەدەستى پۇلىسيان دەسپاردم.

((۲))

ھەندى شت ھەن كە ھەگيز ھەزم نەكردووه باسيان بگەم. كە چوومە زىندانەو، واى چەند رۇژيەك بۆم دەرگەوت كە ھەزناكەم تاقە يەك وشە دەربارەى ئەم بەشەى ژيانم باس بگەم.

پاشان زانيم كە ئەم ھەزەنەكردن و بى مەيلىبەش ھيج پايەو بناغەيەكى نيبە. ئەراستيدا ئە رۇژانى ھەوئەدا ھەستم بە زىندانى بوونى خۆم نەدەكرد چونكە بەشېوہيەكى ناديارو ئائوز چاوەنۆرى رووداويكى تازە بووم. ئەم رووداوە پاش يەكەمىن و ئەھەمان كاتا دوايەمىن ديدەنى ماری روويدا. ئەو رۇژەو كە كاغەزەكەيم پى گەيى (بۆى نووسى بووم چونكە ژنى من نيبە چيتر مۆلەتى نادەن ديدەنيم بگا.) بەئى ئەو رۇژە بەدواوہ ھەستم كەرد كە ئەم ژوورى زىندانە مالى مەو ژيانم ليرەدا دەوہستى. ئەو رۇژەى كە دەسگيريان كەردم. ھەوئەچار ئە ژوورپكا زندانيان كەردم. كە زندانپيانىكى زورى تيا بوو، زۆرپەيان ەھەرب بوون. ئەوانە ھەركە منيان بينى پيگەنن، پاشان لپيان پرسيم كە چيم كەردووه، گووتم ەھەرەبيگم كوشتووه، وئيدى ئەوان بپدەنگ بوون. بەلام دواى كەميگ شەو بەسەرا ھات، فيريان كەردم كە چۆن ھەسیرەكەى ژيرم بۇ خەوتن رپك بخەم، بە لوول دانى سەريكى، سەرينيەك دروست دەكرا. بە دريژايى شەو كە ميئولە بەسەر سەروچاوما تەراتينيان كەرد. دواى چەند رۇژيەك بۆ ژوورپكى تەنيان بىردم كە ئەوى ئەسەر تەختيكي دار دەخەوتم. ئەگەنيگم ئە جياتى ئاودەست ھەبوو. تەشتوكەيەكى ئاسنيشم ھەبوو. زندانەكە رپك كەوتبووہ سەرووى شارەو، ئە كلاًورۇژنەيەكەوہ دەمتوانى دەريا بدينم. رۇژيەك كە خۆم بە شېبەندەكەوہ نووساندبوو و رووم كەردبووہ روناكيبەكە، پاسەوانپك وەژوور كەوت و پىي گووتم كە ميوانم ھاتووه. ئە دئى خۇدا گوتم ماری يە. ھەرواش بوو.

بووہى بگەينە ژوورى ديدەنى، بە دالانپكى دريژا، پاشان بە قائدرەمەيەكا و ئەوجا بەرارەويكى ديكەدا رەتبووین. چووینە ناو ھۆلپكى زۆر كەورەو، ئەدەرگايەكى كەورەوہ روناكى تپدەكەوت. دوو موخەجەرى ئاسن دريژايى ھۆلەكەيان دەبېرى و كەردبوويان بەسى بەشەوہ. ئە نيوان دوو موخەجەرەكەدا مەيدانپكى ھەشت تا دە مەترى دروست بوو بوو كە مواجەھە چيبەكان و زندانپبەكانى لپكىدى جيا دەكردەوہ. ماريەم ئە بەرانبەر خۇدا، بەجلە موقەئەم و دەموچاوە تاوانگازەكەيەوہ بينى. دە دوانزە زندانپبەك كە زۆرپەيان ەھەرب بوون ئە تەنيشت مەوہ وەستابوون. چوارەورى ماری ژنانى جەزايىرى ناوچەيى بوو، كەوتبووہ نيوان دوو ژنى مواجەھە چيبەوہ: پيرەژنيكى زيتەئەى ليو ھەلقورتاوى رەشپوش، و ژنيكى قەئەوى سەررووت كە زۆر بەدەنگى بەرز بە ھەرەكەوہ قسەى دەكرد. بەھوى مەوداى نيوان موخەجەرەكانەوہ مواجەھە چيبەكان و زندانپبەكان ناچار بوون بەدەنگى بەرز قسە بگەن. كاتى وەژوور كەوتم غەئبە غەئبى دەنگەكان كە ئەسەر ديوارە رووتەكەى ھۆلەكە دەنگى دەدايەوہ، ئەو تيشكە تيزەى كە ئە ئاسمانى را دەيدا ئە شووشەكان و ئە ھۆلەكەدا پەخش و بلاو دەبووہوہ سەرەگيژكەيان پيخستم. ژوورى زندانەكە زۆر ھيىدىترو تاريكتو بوو. چەند ساتيگم دەويست تا بەم وەزغە رابيم. ئەوجا سيماكانم ئەبەر روناكى ژوورەكەدا بە جوانى لپدەركەوت. بينيم پاسەوانپك ئەوسەرى دالانەكەو ئە نيوان دوو موخەجەرەكەدا

وهستاوه. زوربه‌ی زندانییبه عه‌ره‌به‌کان به‌ران‌به‌ر به‌خزم و که‌سوکاریان، به‌چیچکانه‌وه دانیشتبوون. نه‌مانه‌هاواریان نه‌ده‌کرد. ویرای نه‌وه‌موو هه‌راو زه‌نایه‌به نه‌سپایی قسانیان ده‌کردو نه‌قسه‌ی یه‌کدیش حائی ده‌بوون. چیه‌مه‌نگه‌کانیان که نه‌خواره‌وه ده‌هات تیکه‌ل به‌وه‌گفتو گویانه‌ده‌بوو که نه‌سه‌ریانه‌وه ده‌کران. هه‌موو نه‌مانه‌م زور به‌خیرایی بو‌ده‌رکه‌وت و به‌ره‌و لای ماری چووم. خو‌ی دابوو به‌شیشبه‌نده‌که‌دا، به‌هه‌موو توانایه‌وه بو‌م ده‌خه‌نی، نه‌به‌رچاوم زور جوان بوو، به‌لام نه‌متوانی نه‌وه‌ی پی‌بلییم.

به‌ده‌نگی به‌رز گووتی: ((چونی؟)) وه‌لامم دایه‌وه: ((هه‌ر واده‌بی)) گووتی: ((باشی، هه‌موو شتیکت هه‌یه؟)) وه‌لامم دایه‌وه: ((به‌ئی، هه‌موو شتیکت.))

بی‌ده‌نگ بووین و ماری هه‌ر پی‌ده‌که‌نی. ژنه‌قه‌ئه‌وه‌که به‌ره‌وه‌هاوسیکه‌ی من هاواری ده‌کرد که بی‌گومان می‌ردی بوو. پیاویکی چوارشانه‌ی قتره‌ردی جوان بوو. قسه‌که‌یان پاشماوه‌ی گفتو گویه‌ک بوو که ماوه‌یه‌ک پیشتر ده‌ستیان پیکردبوو.

ژنه‌که به‌هه‌موو هی‌زییه‌وه هاواری کرد: ((جان نایه‌وی وه‌ری بگری)) پیاوه‌که ده‌گوت: ((به‌ئی، به‌ئی)) — پی‌م گووت که هاتیبه‌ ده‌ری وه‌ری ده‌گریته‌وه، به‌لام جان رازی نه‌بوو وه‌ری بگری.

ماری نه‌پال نه‌وه‌ژنه‌وه هاواری کرد که ریمون سلوم لی‌ده‌کات و من گووتیم: ((سوپاس)) به‌لام ده‌نگی من نه‌ناو ده‌نگی هاوسیکه‌مدا که پرسی: ((نایا حائی باشه)) گووم بوو. ژنه‌که پیکه‌نی و گووتی: ((هیچ کاتیکت نه‌وه‌نده باش نه‌بووه.)) نه‌وه‌ی ده‌سته‌چه‌پم، پیاویکی وردیله‌ی گه‌نج بوو، جووتی ده‌ستی ناسکی پی‌وه‌بوو و هیچی نه‌ده‌گوت. سه‌یرم کرد که به‌ران‌به‌ر به‌پیره‌ژنیکی لاواز دانیشتوووه هه‌ردووکیان به‌تامه‌زویی چاویان بری‌وه‌ته یه‌کدی. نه‌متوانی نه‌وه‌ی پتر لی‌یان وردبیمه‌وه، چونکه ماری به‌ره‌وه من هاواری کرد که ده‌بی به‌نومید بم. گووتیم: ((به‌ئی)) و نه‌هه‌مان کاتا ته‌مه‌شای نه‌وم ده‌کرد و حه‌زم ده‌کرد نه‌سه‌ر کراسه‌که‌یه‌وه شانی بگوشم. هه‌وه‌سی نه‌وه‌قوماشه ناسکه نه‌که‌له‌ی دابوم و به‌چاکی ده‌مزانی که جگه‌نه‌وه به‌چ شتیکت نومی‌ده‌واریم. ماری ده‌یویست نه‌مه‌بلی. ماری هه‌ر پی‌ده‌که‌نی. من جگه‌نه‌ه‌بریقیه‌ی ددانه‌کانی، و ورده‌چرچی ده‌وری چاوه‌کانی چیترم نه‌ده‌بینی. دووباره‌هاواری کرد: ((دی‌یته‌ ده‌ری و زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ین)) وه‌لامم دایه‌وه: ((پی‌ت وایه؟)) نه‌م رسته‌یه‌م هه‌ر بو‌نه‌وه‌گووت که شتیکم گووتی. هه‌نگی به‌ده‌نگی زور به‌رزو خیرا گووتی: به‌ئی، وگووتی که من ته‌بری‌ده‌بم و دووباره‌ده‌چینه‌مه‌له‌وانی. نه‌پال ماری دا، نه‌وه‌ژنه‌هاواری ده‌کرد که زه‌میله‌یه‌کی نه‌نوسینگه‌که داناوه‌شته‌کانی ناو زه‌میله‌که‌ی یه‌ک یه‌ک ده‌ژمارد تا وه‌ریان بگری، چونکه نرخیان گران بوو. هاوسیکه‌ی دیکه‌ی من و دایکی هه‌ر به‌وه‌ده‌قه‌وه نیگای یه‌کتریان ده‌کرد. چیه‌چی عه‌ره‌به‌کان نه‌خواره‌وه به‌رده‌وام بوو. نه‌ده‌ری را وادیار بوو که روناکی نه‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا شه‌پول ده‌دا. روناکی وه‌کو خوشاوی تازه‌ی میوه‌به‌سه‌ر سه‌روچاوه‌کانا ده‌روی.

هه‌ستم ده‌کرد بی‌تافته‌تم و ده‌مویست برؤم. غه‌ئبه‌غه‌ئبه‌که نه‌زیه‌تی ده‌دام. به‌لام نه‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌مویست تیر ته‌مه‌شای ماری بکه‌م. نه‌مزانی چه‌ند وه‌خت بوری. ماری باسی کاره‌که‌ی خو‌ی ده‌کردو به‌رده‌وام ده‌خه‌نی. چیه‌چه‌کان، هه‌راو زه‌ناکان و گفتو گوکان تیکه‌ل به‌یه‌کدی ده‌بوون. تاقه‌دورگه‌ی مات وکپ ته‌نیشتی من بوو، نه‌وه‌شوینه‌ی که نه‌م لاوه‌وردیله‌یه‌وه نه‌وه‌پیره‌ژنه‌ده‌یانروانیبه‌یه‌کدی. ورده‌ورده‌عه‌ره‌به‌کانیان برد. هه‌رکه نه‌فه‌ری یه‌که‌م رویی، نی‌دی هه‌موو بی‌ده‌نگ بوون. پیره‌ژنه‌که خو‌ی نه‌

شیشبه ندهکه نزیك كردبووهوه، ولهم كاته‌دا پاسه‌وانه‌که ناماژیه‌کی بۆ كوره‌که‌ی كرد، ونه‌ویش گوتی: ((به هیوای دیدار دایکه.)) دایکه‌که دهستی له نیو دوو شیشه‌وه دریژ کرد تا كورته ناماژیه‌کی خاو و دریژی بداتی.

بیره‌ژن رۆیی. له‌م كاته‌دا پیاویکی كالأو به‌دهست وه‌ژوور كه‌وت و شوینه‌که‌ی نه‌وی گرت. زندانییه‌کیان هیئا، نه‌و جووته زۆر به‌گهرمی قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام به‌ نه‌سپایی، چونکه هه‌مدیس بیده‌نگی بایی به‌سه‌ر هۆنه‌که‌دا كیشابوو. هاتن به‌ سۆراخی یارۆی ده‌سته راستی منه‌وه، و ژنه‌که‌ی بی نه‌وه‌ی ده‌نگی نزم بکاته‌وه، وادیار بوو هیشتا نه‌یزانی بوو که چیتز پیاویست به‌ هاوار کردن ناکات، پیی گوت: ((ناگاداری خۆت به‌و وریابه.)) نه‌وجا نۆره‌ هاته‌ سه‌ر من. ماری به‌ ناماژه‌ ماچیکی تی گرتم. به‌رله‌وه‌ی له‌ چاوی ونبم، دووباره‌ ناوړم دایه‌وه. بی جوئه‌ بوو، ده‌موچاوی خۆی به‌هه‌مان خه‌نده‌ی دریژو چیره‌وه نابوو به‌ موچه‌ جهره‌که‌وه.

دوای ماوه‌یه‌کی که‌م نامه‌یه‌کی بۆ نووسیم. له‌مه‌ به‌دواوه‌ نه‌و شتانه‌ ده‌ستیان پیکرد که هه‌رگیز حه‌زم نه‌کردوه‌ باسین بکه‌م، حه‌زناکه‌م موباله‌غه‌ بکه‌م، نه‌مه‌ بۆ یه‌کیکی وه‌کو من له‌ خه‌نگانی دی ناسانتز بوو. له‌سه‌ره‌تای حه‌ پسییه‌که‌مدا ناخۆشترین شت به‌لای منه‌وه‌ نه‌مه‌ بوو که بیرکردنه‌وه‌م وه‌کو بیرکردنه‌وه‌ی مروقیکی نازاد واپوو. بۆ نمونه‌ ناره‌زووم ده‌کرد بچه‌ که‌ناری ده‌ریا. ده‌نگی هه‌وه‌ئین شه‌ پۆلانی ژیی‌ر پیه‌کانم، چوونم بۆ ناو ناوه‌که‌، نه‌و ناسوده‌ی و نیسراحه‌ته‌ی که‌ له‌وه‌ ده‌مبینی، هه‌موو نه‌مانه‌م لای خۆم به‌رجه‌سته‌ ده‌کرد. و له‌ پر هه‌ستم ده‌کرد که چوار دیواری زندانه‌که‌م چه‌ند ته‌نگه‌، چه‌ند هاتوونه‌ته‌وه‌ یه‌ک، به‌لام نه‌م حالته‌ ته‌نیا چه‌ند مانگیك به‌رده‌وام بوو. له‌وه‌ به‌دواوه‌ وه‌کو زندانییه‌ک بیرم ده‌کرده‌وه: چاوه‌روانی نه‌و رۆژانه‌ پیاسه‌یه‌ ده‌بووم که له‌ناو حه‌ساری زیندانه‌که‌دا ده‌مکرد. یان داده‌نیستم و چاوه‌روانی پاریزه‌ره‌که‌م ده‌کرد. باقی وه‌خته‌که‌م به‌باشی ریك خستبوو. هه‌نگی به‌زۆری وام خه‌یان ده‌کرد که نه‌گه‌ر ناچاریان کردبام، له‌ کلۆری داریکی وشکا بژیم، و چ کاریکم نه‌بوایه‌ جگه‌ له‌ ته‌مه‌شاکردنی گوئی ناسمان، هه‌نگیش ورده‌ ورده‌ راده‌هاتم. (لیره‌دا مه‌رسۆ ناسمان وه‌کو گوئیك به‌دیار سه‌رییه‌وه‌ ده‌بینی). له‌م حالدا وه‌ختی خۆم به‌ده‌م چاوه‌روانی تیپه‌رینی بانندان، ویا به‌چاوه‌روانی یه‌کانگیری هه‌وران‌وه‌ ده‌گوزهران. وه‌کو چۆن لیره‌دا چاوه‌روانی دیتنی بۆینباخه‌ سه‌یره‌کانی پاریزه‌ره‌که‌م، یا وه‌ک چۆن له‌ جیهانیکی دیکه‌دا رۆژانم ده‌ژمارد که شه‌مه‌ بی تا ماری له‌باوه‌ش بگرم. به‌ئێ که له‌فکرانرا ده‌چووم، له‌ناو کلۆره‌ داریکی وشکدا نه‌بووم. خه‌نگانی له‌ منیش نه‌گه‌ت تر هه‌بوو. به‌ئێ، نه‌مه‌ بۆچوونی دایکم بوو و به‌زۆری دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌ که مروف له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌کدا رادی.

به‌هه‌رحال زۆریش له‌م خه‌یالانه‌ دوور نه‌ده‌که‌و ته‌مه‌وه‌ مانگه‌کانی سه‌ره‌تا ناخۆش بوو. به‌لام به‌زه‌بری نه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی ده‌مدا تیپ ده‌په‌راندن. بۆ نمونه‌ ناره‌زووی ژن نه‌زیه‌تی ده‌دام. نه‌مه‌ ناسایی بوو. من گه‌نج بووم. هه‌رگیز به‌تایبه‌تی بیرم له‌ ماری نه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام به‌جۆری بیرم له‌ ژنیك، له‌ ژنان، له‌ هه‌موو نه‌و ژنانه‌ی که ناسیبوو من، و له‌ هه‌موو نه‌و کات و شوینانه‌ی که ناشقیینیم له‌گه‌لدا کردبوون، ده‌کرده‌وه، که ژووره‌که‌م پر ده‌بوو له‌ سیمای نه‌وان و له‌ ناره‌زووه‌کانی من. نه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هاوسه‌نگی هه‌زی منی ده‌شیواند، به‌لام له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ وه‌خته‌که‌ی ده‌کوشت. له‌ نه‌ نجاما کاتی که ناشنایه‌تییم له‌گه‌ل سه‌رپاسه‌واندا، که له‌کاتی خواردن دابه‌شکردندا له‌گه‌ل شاگرد ناشپه‌زه‌که‌دا ده‌هات، په‌یدا کرد،

نەم خەيالاتانە كۆتايىيان ھات. نەو ھەو ھەلجار باسى ژئانى لەگەل كردم، و گوتى ئەمە گەورەترىن شتە كە خەلكى پېوۋى دەنالىنن. گوتتم منىش وەكو ئەوانم و نەم جۆرە رەقتارانە بە نارەوا دەزانم. گوتى: ((بەلام رېك نەسەر نەم بابەتەيە كە ئېو دەخەنە زندانەو. — چۆن نەسەر نەم بابەتەيە؟ — بەلى، نەسەر نەم بابەتەيە، ئەمە نازادىيە. لە نازادى مەحرومتان دەكەن.))

من ھەرگىز بىرم نەم مەسەلەيە نەكردبوو. قەسەكەيم سەلمان. گوتتم: ((دروستە ئەگەر ژن ھەبى، سزايەك نامىنى. گوتى: بەلى، تۆ لەشتان دەگەي، تۆ نەك ئەوانى دى، بەلام ئەوانى دىكەش دەگەنە نەم ئە نجامەي كە خۇيان ھۆكارى تەسكىنى خۇيان فەراھەم بكەن. خۇيان رابىنن.)) نەوجا پاسەوانەكە رۇيى.

جگەرەش مەسەلەيەك بوو. كە ھاتمە ناو زندان، پشتىنەكەم، قەيتانى پىلاوھەكانم، بۆينباخەكەم و ھەرچىيەك لە گىرفانا بوو، بەتايىبەتى جگەرەكانىيان لى سەندم. لە زندانەكەمدا جاريكەم داواكرد كە جگەرەكانم بدەنەو. بەلام گوتىيان قەدەغەيە. رۆژانى يەكەم زۆر زەحمەت بوو، ورنەگە ھەر ئەمەش لە ھەر شتىكى دى داغانى كردىم، تەنزمە دارم لە تەختەكەي ژىرم دەكردەو دەمجوو. بە دىژايى رۆژ دەم تىك ھەلئەھات. نەمدەزانى بۇچى لە شتىكىيان مەحرووم كردووم كە زىانى بە چ كەسيك نەدەگەيان. پاشان بۆم دەرکەوت كە نەم مەحرومىيەتەش بەشېكە لە سزا. نەم ساتە بەدواو خۆم رايىنا كە چىتەر جگەرە نەكيشم. ئىدى نەم سزايەش بۆ من حوكمى سزاي نەما.

نەم وردە نارەھەتايى لى دەرچى، ئىدى حالىم زۆر خراب نەبوو. گىرنگىز شت دىسانەو كوشتنى وەختەكە بوو. بەلام لەوساتەو كە فېرېووم بىرەوورىيانى رابردوو دووبارە زندوو بكەمەو ئىدى ھىچ شتىك بىتاقەتى نەدەكردم. ھەندى جار دەكەوتەم بىر كىردنەو لە ژوورەكەم و بە خەيال لە سوچىكەو بۆ گۆشەيەكى دىكەي ژوورەكەم دەرۆيىشتم، يەك يەك شتەكانى سەر رىگەم دەژمارد. ھەو ھەلجار نەم كارە زوو تەواو دەبوو. بەلام ھەر كەرەتى كە دووبارە دەستم پىدەكردەو، كەمىك زىاترى دەبرد. چونكە يەك يەك كەل و پەلەكان و دەرپارەي ھەر كەل پەلەكى ژوورەكە، ھەر شتىكە بەسەرەو بايە و دەرپارەي ھەر شتىك ھەموو وردەكارىيەكانى و تەنانەت خودى وردەكارىيەكانىش، لە نەخشيكەو بىگەرە تا درزىك يا قەراخيكى شكاو، ورنەگ و پەلەكانى سەر شتەكانم وەبىر دەھىنايەو. لە ھەمان كاتە ھەوئەم دەدا داوى خەيائەم نە پچرى، تا بەتەواوتى بيانژمىرم. بەجۆرى نەم كارە رايەتم كە داوى چەند ھەفتەيەك دەمتوانى چەندىن سەعات بەو حالەو بەمىنم بى ئەوۋى جگە لە ژماردى ھەموو شتەكانى ناو ژوورەكەم بىر لە ھىچ شتىكى دىكە بكەمەو. بەمجۆرە ھەرچى پتر بىرم دەكردەو شتەكانى گوم و فەرامۆشكراوى زىاترم لە قولايى زەينەو دىنايە دەرى. ھەنگى حالى بووم كە پىاويك تەنيا يەك رۆژ ئىبابى دەتوانى بە ناسانى سەد دانە سال لە زىندانە بژى. چونكە ھىندەي بىرەورى لا كۆدەبىتەو كە بىتاقەت نەبى. ئەمە بۇخۆى جۆرە دەسكەوتىك بوو.

نارەھەتى خەوتنىش لە نارادا بوو. لە سەرەتادا، شەوان باش نەدەخەوتم و بە رۆژەو ھەر نەدەخەوتم. وردە وردە شەوانم باشتر بوو و تەنانەت دەمتوانى بە رۆژىش بخەوم. راستىيەكەي نەدوامانگەكاندا، شەوو رۆژى شانزە تا ھەژدە سەعاتان دەخەوتم. تەنيا شەش سەعات دەمايەو كە نەويشم بە ناخواردن، پىشاو، و بە بىرەوورىيەكانم و سەربورى كابرە چىكۆسۇلفاكييەكە دەقەتاند.

له بهینی ته خته که مو دۆشه که ناواخن پوشه که م دا پارچه روژنامه به کی کۆنم دۆزیه وه که ته قریبه نه نووسابوو به بهرگی دۆشه که که و، ته واو زهرد هه لگه رابوو و ته نک بووبوو وه. نه مه سه ربوریکی کورتی نادیری ده گپراهیه وه که هه وه نه که ی گووم بووبوو، به لام دیاربوو که نه چیکۆسلۆفاکیا رووی دابوو. پیاویک نه گوندیکی چیکه وه به مه بهستی ده و نه مه ند بوون رووی بوو. دوا بیست و پینج سالان، به ده و نه مه ندی نه گه ل ژنه که ی و منایکا گه رابوو وه. دایک و خوشکه که ی نه گونده که ی زاگه ی وی میوا نخانه یه کیان به ریوه ده برد. بو غافلگیر کردنی وان، ژن و مندانه که ی نه ئوتیلیکی دیکه دا دانابوو، و چوو بوو بو میوا نخانه که ی دایکی که نه می نه ناسیبوو وه. هه ربو خووشی و شوخی هاتبوو به بیریا که ژوریک نه ویندر به کری بگری. پاره که ی پی نیشاندا بوون. دایک و خوشکه که ی، به مه بهستی دزینی پاره که ی، شه وی به چه کوش کوشته بوویان و لاشه که یان فری دابوو روباره وه. به یانی ژنه که ی هاتبوو، وی نه وه ی ناگای نه واریقاته کان بی، ناسنامه ی ریواره که ی ناشکرا کردبوو. نیدی دایکه که خوی هه ئوسی بوو و خوشکه که ی خوی خستبووه بیر وه. نه م سه ربوو هه زاران جار خویندبووه وه. نه سه ربیکه وه مه حال بوو، به لام نه سه ربیکی دیکه وه ناسایی بوو. به ئی هه ستم کرد که کابرای ریوار تاراده یه ک شایسته ی نه م چاره نووسه بوو. وهه رگیز نابی شوخی و ته مسیل بگری. به مجوره وه خته که به خه و، بیر وه ری، خویندنه وه ی سه ربوره چیرۆکه وانیه که م و به دووی یه کا هاتنی رونکی و تاریکی، ده بوری. نه شوینیکا خویندبوومه وه که مروفق نه دوانه نجامدا، نه زندانا چه مک و مانای زه مان نه ده ست ده دا. به لام نه مه به لای منه وه مانایه کی نه وتوی نه بوو. نه مه حائی نه بووبوو که روژان چۆن نه هه مان کاتاهه م کورت ده بن و هه م درێژ بی گومان بو ژیانکردن درێژ بوون، به لام به راده یه ک ده کشان که نه نه نجامدا به سه ر یه کدا ده رژان و ئاویتیه یه کدی ده بوون. روژه کان لیبره دا ناوی خویمان نه ده ست ده دا. وشه ی ((دوینی)) و ((سه ی)) تاقه وشه بوون که به لامه وه مانایه کیان هه بوو.

کاتی که روژیک پاسه وانه که پی گووتم که پینج مانگه لیبره م، باوه رم پیکرد. به لام نه ماناکه ی حائی نه بووم. به لای منه وه هه مووی هه ر نه و یه ک روژه بوو که نه ناو زندانه که مه وه درێژ ده بووه وه هه مان نه و کاره بوو که په یگیریم ده کرد. نه و روژه که پاسه وانه که رووی نه ته شتۆکه ناسنینه که مده ته مه شای خۆم کرد، وام هاته بهر خه یال که وینه که م حاله تیکی جدی هه یه و ته نانه ت کاتی که ویستم به روویا پی بکه نم هه ر جدی بوو. ته شتۆکه که م نه به رانه ر خۆما جولاند. من پیکه نیم و نه و هه ر حاله ته جدی و غه مناکه که ی خوی نه ده ست نه دا. روژ نه ته واو بوونا بوو نه و سه عاته ده هاته پیشی که نامه وی باسی بکه م. نه و سه عاته بی ناوه ی که سه دای خورنشین و شه و نه هه موو قاته کانی زندانه که وه به ناو کاروانی بیده نگه دا به رز ده بووه وه. چوو بهر کلاو روژنه که، نه بهر دواتیشکی روناکییه که دا، جاریکی دیکه روانیمه وینه که ی خۆم. وینه که هه ر جدی بوو، نه مجاره یان سه ی نه بوو چونکه به خۆیشم هه مان حاله تم هه بوو. به لام نه هه مان کاتدا و بو یه که مین جار پاش تیپه پوونی چه ندین مانگ، به روونی گویم نه ناهه نگه ده نگه ی خۆم بوو. ده نگه که م ناسیبیه وه، زانیم هه مان ده نگه که روژگاریکی درێژ نه گویمده ده نگه ده دایه وه. نه وسا حائی بووم که هه موو نه و کاته به ته نی قسم له گه ل خۆدا کردوه. هه نگه گووته ی په رستاره که م نه کاتی به خاکسپاردنی دایکه م بیرکه وته وه. نه، هه یج مه فه ربیک نه بوو. که س ناتوانی شه وانی زندان ته سه وربکات.

ناتوانم بلیم که نه و مانگانه درهنگ تیپه پین، ته نیا نه وهنده دهزانم بهر له وهی یه که مین هاوین ته و او بی، هاوینیکی دیکه هاته وهو جیی هاوینی یه که می گرت هوه. دهزانی که نه گه ل بهر زبوونه وهی یه که م گهرمادا، شتیکی تازم لیده قهومی. دوسییه که م هه وائه ی دوا ده وهی دانیشتنی دادگا کرا. نه م ده وهیه نه مانگی حوزهیرانا کوتایی ده هات، نه و رۆژی که دادگاییه که ی من دهستی پیگرد، نه ده ری، هه موو شتیکی نقومی هه تاو بوو. پاریزه ره که م دنئیای کردم که نه م دانیشتنانه پتر نه دوو یا سی رۆژ ناخه یه نی و له سه ری رۆیی: ((نه مه زیده باری نه وهی که دادگا په له یه تی. چونکه پرسه که ی تو گرنگترین پرسی نه م ده وهیه ی دانیشتنه که نییه. له دوا ی نه وه یه کسه ر دوسییه ی تاوانباریکی بابکوژ ده خرینه روو.))

سه عات جهوت و نیوی به یانی به دوومدا هاتن. نۆتومبیلی زندان بو هۆئی دادگای بردم. دوو پۆلیس بردیا نه م ژووړیکه وه که بوئی تاریکی لیده هات. له نزیکي دره گایه که وه به دم چاوهروانییه وه دانیشتنی که له و دیوییه وه دهنگی هه راو زه ناو گواستنه وهی کورسیان و هاتو چو ده هات و یادی جه ژن و ناهه نگه کانی گه ره کی خۆمانی وه بیر ده هی نامه وه که له دوا ی ته و او بوونی ناههنگی گۆرانی و کونسیرت، کورسییه کانیان ده گواسته وه تا جیگه بو سه ما کردن بکه نه وه. پۆلیسه کان پییان گووتم ده بی چاوهروانی نه ندامانی دادگا بین. ویه کیکیان جگه ره یه کی بو دریژ کردم که وه رم نه گرت. دوا ی توژیک پرسی که ((نیا ده ترسم)) وه لایم دایه وه: ((نه)) ته نانه ت نه سه ری که وه پیم خوش بوو که دادگایه ک بیبیم. له ژیا نما هه رگیز ده رفه تی وه هام بو نه ره خسابوو. پۆلیسی دووم گووتی: ((به ئی، به لایم له دوا نه نجاما بنیاده م ماندوو ده کات.))

دوا ی که میک زهنگیکی بچووک له هۆله که دا لیډرا. که له بچه کانیان له دهستم کرده وه. ده رگا که یان کرده وهو بردیا نه م شوینی تاوانباران. هۆله که هینده قه ره بانغ بوو ده رزیت هه لدا با نه ده که وته سه رزه وی. هه رچه ند په رده کان لانه برابوون، هه تاو له گوشه و که نارانه وه ده هاته ژووړه وهو هه وای هۆله که هه ناسه ی بنیاده می ته نگ ده کرد. په نجه ره کان داخرا بوون. من دانیشتم و پۆلیسه کان ده وریان گرتم. له م ده مه دا بوو که ریزیک سیمو ده موچاوم له بهرانبه ر خۆما بیی. هه موویان ته مه شای منیان ده کرد، زانیم که نه مانه نه ندامانی دادگان. به لایم ناتوانم بلیم که چ جیا وازییه کیان له یه کدی هه بوو. ته نیا هه سستیکم لادروست بوو که: من له بهر ده م ته ختی ترا مویه کدایم و هه موو نه م ریواره نه ناسرا وانه له که مینان بو تازه ریواریک تا به وردی ته مه شای نه داو نه تواری پیکه نیناوی نه و بکن. هه لبه ته ده زانی که نه مه به راوردیکی ساویلکانه بوو. چونکه نه مانه، لیرده اعه ودائی ته مه شا کردنی تاوان بوون، نه ک عه ودائی رهفتارو نه تواری پیکه نیناوی. له گه ل نه مه شا جیا وازییه که گه وره نه بوو. به هه رحال نه مه بیریک بوو که به زه نیمدا هات.

به هوی قه ره بانغییه زوره که ی ناو نه م هۆله داخرا وه که میک گیژ بووم. جاریکی دی ته مه شای هۆئی دادگا که م کرده وهو هیچ سیمایه کم جیا نه کرده وه. پیم وایه هه وه لچار نه مزانی که نه م هه موو خه لکه له هه وئی دیتنی مندان. له ژیا نما. نه وهنده خه لکه له خه می منا نه بوون. ده بوایه هه وئیدم تا وه کوتی بگم که من هوی نه م هه موو هه راو هه نگامه یه م. به پۆلیسه که م گووت: ((چه ند قه ره بانغه!)) وه لایم دایه وه که

هۆی ئەم قەرەباغییە روژنامەکان، وژمارەیهکی پێ نیشاندام که له پشت میزیکهوه له خوار شوینەکهی ئەندامانی دادگاوه دانیشتبوون و گووتی: ((ئەوانەن)) پرسیم: ((کی؟)) و دووبارە کردەوه: ((روژنامەکان)). یهکیك له روژنامه نووسهکانی دهناسی که ئەم کاتەدا ئیمە یینی و بەرەو لامان هات. پیاویکی بەتەمەن بوو، گەرچی تۆزە گرژییەک بە دەمووچاوییهوه بوو، بەلام دەچوو دڵهوه. زۆر بەگەرمی دەستی پۆلیسهکی گۆشی. ئەم دەمەدا، ملاحەزەم کرد که خەتکە کاتی یهکدی دەبینن چاک و خوشی دەکەن و پیکهوه قسه دەکەن، ریک وەکو ئەوکاتە یینسان له یانەیهکدا خۆی له نیو هاوشانانی خۆیدا دەبینیتەوه، خوشحال دەبی. حالتیکی غەریب و سەیر گرتمی، هەستم کرد من له ناویاندا زیادەم، غەیارەم. ئەگەل ئەمەشا روژنامە نووسهکه دەم بە پیکه نین، روى کرده من و پێی گووتم هیڤیداره دۆزهکه م بە دلی خۆم بشکیتەوه. سوپاسم کرد و لەسەری رۆی: ((دەزانی، ئیمە قەزییهکی تۆمان که میک گەوره کردووتهوه. هاوین وهرزی که سادی بازاری روژنامانه وجگه له قەزییهکی تۆ و تاوانبارە بابکوژەکه چ شتیکی دیکه ی شایانی باسمان نەبوو.)) ئەوجا ئەناو ئەو دەستەیهی که لای ئەوانهوه هاتبوو، کابرایهکی ریهوئەهێ رهقه ئەه نیشاندام که له سمۆریهکی قه ئەو دەچوو و عەینهکیکی چوارچیوه رهشی له چاوبوو. گووتی ئەم پیاوه نوینەری تاییهتی یهکیك له روژنامهکانی پاريسه: ((جا ئەو بۆ دۆزهکی تۆ نەهاتووه. چونکه راسپێردراوه که له دادگایی ئەو تاوانبارە بابکوژەدا بەشداری بکات، و له هەمان کاتدا داوی لیکراوه که سەبارەت بە تۆش راپۆریک نامادە بکات.)) لێرەدا چی وای نەمابوو که سوپاسی بکەم. ئی بیرم کردەوه که ئەم سوپاسگوزارییه مایه ی پیکه نین دەبی. بە دەست ناماژیهکی دۆستانه ی بۆ کردم و لیمان جیا بووهوه. چەند دهققه یهکی دی چاوهروا نمان کرد.

پاریزەرەکه م بە جلی فەرمییەوه ئەگەل ژمارەیهک له هاوکارانییدا وەژوور کەوت. چوو بۆلای روژنامە نووسهکان. دەستی گووشین. سوعبەتیان ئەگەل یهکدییدا کرد. پیکه نین، تەواو ئاسوده دەهاتنە بەرچاو. تا ئەو کاتە ی که دەنگی زەنگ، له لای میزی ئەندامانی دادگاوه بەرز بووهوه. هەمووان له شوینی خۆیان دانیشتن. پاریزەرەکه م هات بۆ لای من. دەستی گووشیم و نامۆژگاری کردم که بەکورتی وەلامی ئەو پرسیارانە بدەمەوه که لیم دەکرین، له قسه کردنا دەست پێشکەری نەکەم و باقی کارەکان بەو بسپیرم.

لای چه پەهوه دەنگی کورسییهکم گوی ئی بوو که رایان دەکشاو شوین گۆرکییان پێدەکرد. و پیاویکی لاوازی درێژی جل سوورم بینی که عەینهکیکی تاکچاوی له چاو کردبوو و به وریایی چمکی جلەکانی کۆدەکردهوهو دادەنیشت. ئەمە دادوهر بوو. سکریتیاری دادگا رهسمییەتی دانیشتنەکی راگەیاندا. ئەم دەمەدا دوو پانکە ی گەوره کەوتنە خرەخر. و سی قازی، دوانیان بە جلی رهش، سیبەمیان بە جی سوورهوه، دۆسیبە بەدەست وەژوورکەوتن. و زۆر بە پەله بەرەو ئەو میزە چوون که بەسەر هۆنەکهدا زال بوو. پیاوه سوور پۆشه که لەسەر کورسی ناوهراست دانیشت. کلاوه فەرمییەکه ی له بەردەم خۆیدا دانا. که لله بچوکه روتاوەکه ی خۆی بە دەسته سړیک سړی و کردنەوه ی دانیشتنەکی راگەیاندا.

روژنامە نووسهکان قە ئەمەکانیان بەدەستهوه گرت. سیمای هەموویان بی موبالات و هەندی پیکه نیناوی بوو. که چی یهکیکیان که لەوانی دی گە نجتەر بوو، بە جلیکی فلانیلی که وهیی و بۆینباخیکی شینەوه، پاندا نەکه ی له بەردەم خۆیدا دانابوو و تەمەشای منی دەکرد. له سیماو چاره ی هەندی نارێکیا، من چاوه پێشنگدارەکانیم دەبینی که بەوردی نیگای منی دەکرد، بی ئەوه ی گوزارشت له شتیکی دیاری کراو بکەن.

هەستىكى سەيرىم لا پەيدا بوو، ئەو ھەستەي كە خۆم خەرىكم سەيرى خۆم دەكەم. رەنگە لەبەر ئەمە بووبى، ھەروەھا لەبەر ئەوئى شارەزاي عادت و رىو رەسمى ئەوئىندەر نەبووم، كە دروست حالەي نەبووم دواتر چى روويدا، نە قورعە كىشى قازىيەكان، نە پرسیارەكانى سەرۆكى دادگا نە پارىزەرەكەم و نە دادسىن و نە ئەندامانى دادگا ((ھەموو جارىك، سەرى ھەموو قازىيەكان پىكەو بەرەو لاي سەرۆكى دادگا دەسورايەو.))

خوئىندەنەوئى خىراي دەقى تاوانبارىيەكە كە ناوى ھەندى شوئىن و كەسانم تىيادا ناسىيەو، وئەو پرسیارە تازانەي كە نە پارىزەرەكەم كران، ھىچپان بە دروستى حالى نەبووم. ئەوجا سەرۆك گوتتى نەو نۆرەي نامادەبوونى شايبەتەكانە. سكرتيرەكە ھەندى ناوى خوئىندەو كە ماىەي سەرنجى من بوون. سەيرىم كرد نە نىو ئەو ئاپورايەو كە تا دەمىك ئەو پىش شىوئەيەكى دىارى نەبوو، بەرپوئەبەرەو دەرگاوانى ئەنگەرخانەكە، تۆماس پىرزی پىر، رىمۆن، ماسۆن، سالامانۆ و ماری يەك يەك ھەستان و نە دەرگاىەكى لاوئەكىيەو ھەدەرەكەوتن. ماری سووكە نامازەيەكى ھاوخەمى بو كردم. من تا ئەو كاتەي كە سىلست، كە دوا نەفەر بوو كە ناويان خوئىندەو، ھەستا، پىم سەير بوو كە چۆن تا نەو نەمدىتبوون. نە پال ئەودا ژنە وردىلە زىتە ئەكەي رىستوران تەكەم ناسىيەو، ھەمان چاكەتى ئەبەردابوو، بەرپەو نىگاي دەكردم. من كاتى بىر كەردنەو نەبوو. چونكە سەرۆك دەستى بە قسان كرد. گوتتى: نەو دادگاىي راستەقىنە دەست پىدەكات و بە پىويستى نازانى كە بە نامادەبووان بلى نارام و بىدەنگ بن. بە باوئەرى ئەو بە رەچاوكرنى ئەم پەرسىيە دەشيت دادگاىيەك بە شىوئەيەكى واقىعەبىنانەو بىلايەنانە بەرپوئە بىرى. حوكمى قازىيانى دادگا بە گىيانىكى داد پەروەرىيەو دەرەچى. بە ھەر حال ئەگەل بچووكتىن پەشوى دا تەمەشاقانان دەكاتە دەرەو.

گەرما زىيادى دەكرد و دەمبىنى ئە ھۆلەكەدا، تەمەشاقانان بە رۇژنامە خۇ باوئەشىن دەكەن. خشەخشى بەر دەوامى كاغەز ھەئدەستا. سەرۆك نامازەيەكى كردو سكرتيرەكە سى باوئەشىنى جەسىرى ھىئا كە سى قازىيەكە يەكسەر كەوتنە بەكارھىنانىان.

ئىدى لەودەمەو پەرس و جوى من دەستى پىكرد. سەرۆك بە ھىمنى، و بگەرە وام ھەست دەكرد كە مېھرەبانە، دىسان پرسیارى ناسنامەيان لىكردم و وئىراي نارەجەتى و تۆرەبىم ھەستم كرد كە ئەراستىيا ئەمە كارىكى زۆر ناسايىە. چونكە بو دادگا شورەيى بوو ئەگەر كەسىك ئەبرى كەسىكى دىكە دادگاىي بكات. ئەوجا سەرۆك سەربردەي كارەكەي منى شروقه كرد. و دواي خوئىندەوئى سى رستەو جارىك لىي دەپرسىم: ((واىە؟)) منىش بەگوئىرەي نامۆزگارى پارىزەرەكەم، ھەموو جارى وەلامم دەدايەو: ((بەئى، جەنابى سەرۆك)) ئەم كارە درىژەي كىشا. چونكە سەرۆك وردەكارىيەكى زۆرى تىھەئكىشى قەزىەكە كردبوو. رۇژنامە نووسەكان بە درىژايى ئەم ماوئەي ھەر دەياننووسى. من ھەستم بە نىگاي ھەرەگە نچەكەيان و ئەو ژنە زىتە ئەكە دەكرد. تەختى تراموايەكە بەتەواوئەتى رووئەو سەرۆك وەرچەرخابوو. سەرۆك كۆكەيەكى كرد، لا پەرەي دۆسىيەكەي ھەئدايەو، و بەدەم خۇباوئەشىن كردنەو، بو لاي من ئاورى دايەو. پىي گوتتم ئىستا دەبى ھەندى پرسیاران بگەين كە بەروائەت پەيوئەندى بەقەزىەكەي مەوئە نىيە، بەلام ئەوئەيە پەيوئەندى نىزىكى پىوئەي ھەبى. ھەستم كرد كە دەيوئى دىسان باسى داىكم بكات. و ئەم دەمەدا ھەستم كرد كە ئەم كارە چەند بىتاقەت و نارەجەتى دەكردم. لىي پرسىم بوچى داىكم ئە كەترەخانە دانابوو؟ وەلامم

دایه‌وه چونکه پارم نه‌بوو تا لای خوم گلی بده‌مه‌وو خزمه‌تی بکه‌م. لپی پرسیم نایا نهم جوداییه کاری له شه‌خسی من کردووه؟ وه‌لامم دایه‌وه که دایکم و من، چاوه‌روانی هیج نه‌یه‌ک‌ترو نه‌له‌که‌سانی دیکه نه‌بووین و هه‌ردوو‌کمان خوومان به‌ژیانی تازه‌مانه‌وه گرتبوو. هه‌نگی سه‌رۆک گوتی نایه‌وی زور له‌سه‌ر نهم بابته‌هه‌ بروت. نه‌وجا له‌ دادستانی پرسی نایا هیج پرسباریکی هه‌یه‌ له‌من؟ دادستانه‌که که نیوه‌ی پشتی له‌ من بوو، بی‌نه‌وه‌ی نیگای من بکات، گوتی به‌یارمه‌تی جه‌نابی سه‌رۆک، ده‌یه‌وی بزانی که نایا گه‌رانه‌وه‌ی من به‌تافی ته‌نیا بو سه‌رکانییه‌که به‌قهستی کوشتنی کابرای عه‌ره‌ب بووه؟ گوتتم: ((نه.)) (چاکه، بچی چه‌کداربووه‌و له‌به‌رچی به‌کراست به‌ره‌و هه‌مان شوینی دیاریکراو گه‌رابوووه؟) گوتم به‌ریکه‌وت بوو. دادستانه‌که به‌ته‌وسه‌وه گوتی: ((جاری نه‌وه‌نده‌مان به‌سه.)) هه‌نگی شته‌کان که میک ئاؤزان، یان به‌لای که‌مه‌وه من وام هه‌سته‌کرد. به‌لام دوا‌ی هه‌ندی چیه‌ چپ و راویژان به‌م وه‌و، سه‌رۆک کوتایی دانیشتنه‌که‌ی راگه‌یاند و دانیشتنی پاش نیوه‌رو بو گویگرتن له‌گه‌واهی شایه‌ته‌کان، ته‌رخان کرا. فریای بیرکردنه‌وه نه‌که‌وتم. سواری ئوتومبیلی زندانیان کردم و بو زندانه‌که‌یان برده‌مه‌وه که له‌وینده‌ر نانم خوارد. پاش ماوه‌یه‌کی کورت هه‌ر به‌نه‌ندازی نه‌وه‌ی که هه‌ست بکه‌م ماندووم، هاتنه‌وه به‌ شوینما. هه‌موو شتی که له‌نوی ده‌ستی پیکرده‌وه‌و من خوم له‌هه‌مان هۆلداو له‌به‌رده‌م هه‌مان نه‌و سیمایانه‌ بیینییه‌وه. به‌لام دنیا زور گه‌رمتر بوو، هه‌موو قازییه‌کان و دادستان و پاریزه‌ره‌که‌ی من و چه‌ند رۆژنامه‌نووسی‌کیش باوه‌شینیان به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌توایه‌ به‌موعجیزه‌یه‌که نه‌مه‌ کراوه. رۆژنامه‌نووسه‌ که نه‌جه‌گوو نه‌و ژنه‌زیته‌له‌یه‌ش له‌جیی خویان دانیشتبوون، به‌لام نه‌مانه‌ خویان باوه‌شین نه‌ده‌کردو خاموش و بی‌ده‌نگ، ته‌مه‌شای منیان ده‌کرد.

ناره‌قه‌که‌ی ده‌مووچاوم سړی و ته‌نیا کاتی وه‌ناگا هاتمه‌وه‌و زانیم له‌کویم که گویم لی بوو به‌ریوه‌به‌ری له‌نگه‌رخانه‌که‌یان گاز کردو لیبیان پرسی که نایا دایکم گله‌یی له‌من هه‌بووه؟ وه‌لامی دایه‌وه به‌لی، نه‌مه‌ عاده‌تی که‌سانی ناو که‌تره‌خانه‌که بوو که سکالا له‌که‌س و کاریان بکه‌ن. سه‌رۆک داوا‌ی لیکرد روونتر قسه‌ بکات که نایا دایکم سکالای نه‌وه‌ی لیده‌کردم که له‌که‌تره‌خانه‌ دامنا‌بوو؟ و به‌ریوه‌به‌ر هه‌مدیس گوتی به‌لی. به‌لام نه‌مجاره‌یان هیچی تری نه‌گوت. وه‌لامی پرسباریکی دیکه‌ی دایه‌وه که گوايه له‌هیمنی و نارامی من، له‌رۆژی ناشتنی دایکه‌دا، سه‌ری سوپما‌بووه. پرسباری لیکرا مه‌به‌ستی نه‌و له‌هیمنی و نارامی چییه؟ هه‌نگی به‌ریوه‌به‌ر چاوی برییه‌نوکی پیلا‌وه‌کانی، و گوتی له‌و رۆژدا من نهم ویستبوو دایکم ببینم و ته‌نانه‌ت بو‌تاقه‌ جاریکیش نه‌گریابووم، و پاش ناشتنه‌که بی‌نه‌وه‌ی به‌دیار گۆره‌که‌یه‌وه را‌بم‌ینم یه‌کسه‌ر گه‌رابوو‌مه‌وه. شتیکی دیکه‌ش نه‌وی سه‌راسم کردبوو: یه‌کی که له‌مامورانی ناشتنه‌که به‌وی گوتبوو که من ته‌مه‌نی دایکم نه‌دزانی. بو‌ساتیک بی‌ده‌نگی به‌ره‌ره‌ار بوو. وه‌سه‌رۆک له‌وی پرسی نایا نه‌و قسه‌نه‌ی که کردنی به‌راستی ده‌باره‌ی منه؟ له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ریوه‌به‌ر له‌پرسباره‌که حالی نه‌بوو، سه‌رۆک پیی گوت: ((نه‌مه‌ یاسایه.)) نه‌وجا سه‌رۆک له‌دادستانی پرسی نایا هیج پرسباریکی له‌شایه‌ده‌که هه‌یه؟ و دادستانه‌که هاواری کرد: ((نه‌خیر نه‌وه‌نده‌ به‌سه.)) و نهم رسته‌یه‌ی هینده‌ به‌خرۆشه‌وه و هینده‌ به‌ نیگایه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌وه رووه‌وه من گوت، که بو‌یه‌که‌مین جار دوا‌ی چه‌ندین سال، ناره‌زوویه‌کی گه‌وجانه‌ی گریان گرتی. چونکه هه‌ستم کرد که تا چ راده‌یه‌که مایه‌ی نه‌فره‌ت و بی‌زاری نه‌و خه‌لکانه‌ی نه‌وینده‌رم.

سەرۇك ئە قازىبەكان و ئە پارىزەرەكەمى پىرسى كە ئايا پىرسىيارىان نىبىه . دەرگاوانى كە ترە خانە كەى گاز كرد . سەبارەت بە وىش وەكو خە ئكانى دى ھەمان تە شىرىفات دووبارە بووۋە . دەرگاوانە كە كە ھات نىگايەكى مەنى كردو چاوانى خۇى وەرگىپرا . وەلامى ئەو پىرسىيارانەى دايەوۋە كە لىپى كران . گووتى كە مەن نە موىستبوو دايكەم بدىنەم . و جگەرەم كىشابوو و خە وتبووم و دوا جار شىرو قاووم خوارد بووۋە . ئەم كاتەدا ھەستەم كرد كە شتىك ھەموو ھۆلەكەى ھاروژاندا . و بۇ يەكە مچار زانىم كە مەترخەم بووم . دەرگاوانە كە يان والىكرد مەسەلەى شىرو قاوومكە و جگەرە كىشانە كە دووبارە بكاتەو . دادستان بە نىگايەكى پىر ئە پىرشنگى تە و سەوۋە تىپى روانىم . ئەم دەمەدا پارىزەرەكەم ئە دەرگاوانە كەى پىرسى ئايا ئەو ئە گەل مەنا جگەرەى نە كىشابوو ؟ بە لام دادستانە كە بە توندى دژى ئەم پىرسىيارە وە ستايە وەو گووتى : ((تاوانبار لىپرەدا كىبە ؟)) ئەم رىيازى بوختان كردنە بە شايدە دان ئە پاى چى ؟ بەم بوختانانە دەيانە وى ئە گرنگى ئەو شايدە تىبانە كەم بگە نەوۋە كە بە ھەموو حال و حىسابىك شايدە تى بنجىرو سە لىنەرى تاوانە كەن .)) وىراى ئەمەش دادستان داواى ئە دەرگاوانە كە كرد كە وەلامى پىرسىيارە كە بداتەو . پىرەمىرد بە پە شوکاوى گووتى : ((مەن چاك دەزانم كە ھە ئەم كرد . بە لام ئەم نە ھات جگەرەكەى ناغا رەت بگە مەو .)) لىپرەدا ئە ميان پىرسى ئايا شتىكى زياترم ھە يە بىلەم . وەلامە دايەوۋە : ((ھىچەم نىبە تە نيا ئەو نەبى كە بلىم شايدە دەكە راست دەكات . راستە مەن جگەرەم دايى .)) ھەنگى دەرگاوانە كە بە كەمىك سەرسامى ئاوتتە بە سوپاسگوزارى نىگاي كردم . كەمىك پە شوكاو و ئەو جا گووتى كە ئەو قاووم شىرى بە مەن دابوو . پارىزەرەكەم وەكو نەوۋە فە تحىكى گەورەى كردىپى ، بە ھات و ھاواروۋە رايگە ياند كە ئەندامانى دادگا ئەم خائە رەچاۋ دەكەن . بە لام دادستان ئە سەرمانەوۋە ھاۋارى كرد و گووتى : ((بە ئى ئەندامانى دادگا رەچاۋ دەكەن و ئەو ئە نجامگىرىبە دەكەن كە پىاۋىكى بىگانە دەتوانى قاووم پىشكەش بكات ، بە لام كورپىك ئە بەردەم جە نازەى كە سىكدا كە بوون وژيانى پى بە خشىوۋە ، دەبى ئەو رەفز بكات .)) دەرگاوانە كە گەرايەوۋە ئەسەر تە ختەكەى خۇى دانىشتەوۋە .

كە نۆرە ھاتە سەر توماس پىرز ، دەبوو دەرگاۋانىك دەستى بگىرى تا بىگە يە نىتە مەجەرەكە . پىرز گووتى تە نىيا دايكىمە دەناسى و مەنى تە نىيا جارپىك ، ئەویش ئە رۇژى ناشتەكەدا دىتوۋە . پىرسىيارى لىكرا كە مەن ئەو رۇژەدا چىم دەكرد . وەلامى دايەوۋە : ((مەن بە خۇم ئەو رۇژەدا يە جگار خە مەباربووم ، ھالى ھەن . ئە بەر ئەمە ھىچەم نە بىنى . خەم و پەژارە بەرى چاۋيان گرتبووم ، ھىچەم نە دەبىنى ، چۈنكە ئەم رووداۋە بۇ مەن خەمىكى زۇر گەورە بوو . تە نانەت بورامەوۋە . بۇيە نەمتوانى ناغا بدىنەم .)) دادستانە كە لىپى پىرسى : ئاخۇ بە لاي كە مەوۋە مەنى بىنىوۋە كە بگىرىم . پىرز وەلامى دايەوۋە نە . ھەنگى دادستانە كە گووتى : ((ناغايانى قازى ئەم خائە رەچاۋ دەكەن .)) بە لام ئەو ھاتەكە تۈرە بوو . بە دەنگىك كە موبالەغە ئامىز ھاتە بەرچاۋم ئە پىرزى پىرسى : ((ئايا دىتبوۋى كە مەن نە گىرىم .)) پىرز گووتى ((نە)) . و خە ئكە كە پىكە نىن . پارىزەرەكەم بە دەم ھە ئكردنى قۇئىكىبەوۋە بە دەنگىكى بنجىر گووتى : ((ئەمە بە ماھىبەتتى ئەم دادگاىبە ھەموو شتىك راستە و ھىچ شتىك راست نىبە !)) دادستان ئەم قسە يەى پىشت گوى خست ، و بە نووكى قە ئەمىك ، عىنۋانى دۇسىبە كاي كۈن دەكردو بە روائەت خە مساردو بىموبالات دەينۋاند .

دواى پشۋوۋەكى پىنج دەققەى كە پارىزەرەكەم ئەو ماۋەيەدا پىپى گووتەم ھەموو شتەكان خەرىكە بە باشى دەچنە پىشى ، سىلست-يان بانگ كرد كە وەكو شايدە تى بەرگىرى بۇ دادگا ھىنابوۋىيان . مە بەست

به رگري له من بوو. سيلست جار جاري ته مه شايه کي لای منی ده کردو کلاوه حه سیریه که ی به ده سستیبه وه با دها، نهو جله نوییهی له بهر بوو که هه ندی یه کشه مووان له بهری ده کرد و له گه ن مندا بو جرید بازی نه سپان دهات. به لام پیم وایه نه یوانی بوو بوینباخ به سستی چونکه ته نیا یه ک دوگمه ی مسین یه خه ی کراسه که ی داده خست. لییان پرسی نایا من مشتتری نه و بووم؟ و گووتی: ((بهئی، جگه له مه دؤستیشم بوو.)) لییان پرسی رای دهرباره ی من چیبیه وه لای دایه وه که من پیاو بووم. لییان پرسی مه به سستی له م قسه یه چیبیه وه لای دایه وه هه موو که سیک مانای نه م قسه یه دزانی. لییان پرسی نایا من بنیاده میکی مه نگ و که م دوو بووم؟ وه لای دایه وه نه وه ی نهو زانیویه تی که من ته نیا کاتی قسه ده که م که قسه یه کم پی بی. دادستانه که لیی پرسی نایا من به ریک و پیکی پاره ی خوار دنه کانم دها؟ سيلست پیگه نی و گووتی: ((نه مانه ورده شتی بهینی خومان بوو.)) لییان پرسی رای دهره ق به تاوانه که ی من چیبیه. له م دمه دا ده سستی به محه جهره که وه گرت و پیده چوو پیشوخته شتیکی ناماده کردبی، گووتی: ((به رای من نه مه روداویکی چاوه روان نه کراوو، یان ده شیت بگوتری به لایه کی ناگه هانی بوو. به لایه که که بنیاده م دهره قه تی نایه ت.)) ده یویست دریزه به قسه کانی بدات به لام سه رۆکی دادگا پیی گووت زور باشه، به سه، سوپاس. هه نگی سيلست که میک داماو گووتی هیشتا قسه ی ماوه. داوایان لیکرد کورتی بکاته وه. هه مدیس دوو پاره ی کرده وه که نه مه به لایه کی ناگه های بوو. روداویکی چاوه روان نه کراوو. و سه رۆکی دادگا گووتی: ((بهئی به لگه نه ویسته لی نیمه بویه لییره کۆده بینه وه تا دهرباره ی نه م جوره روداوانه به گویره ی قانون داوه ری بکه یین، ده توانی دانیشیت.)) هه نگی سيلست که پیده چوو زانیاری و چاکه خوازییه کانی ته واو بووی، ناوړیکی لای منی دایه وه. وام هاته بهرچاو که چاوه کانی دهریقینه وه و لیوه کانی ده لهرزن: وکو نه وه بوو که به من بلی: نه وه ی پتر چم له ده ست دهات؟ من هیچم نه گووت. وهیچ رهفتاریکم نه نواند، به لام بو یه که مجار له ژیا نما حه زم کرد پیاویک له نامیز بگرم و ماچی بکه م. سه رۆک دیسان نه مری پیکرد که محه جهره که به جی بیلی. سيلست رۆیی و له شوینی شایه ته کان دانیشیت. به دریزایی کاتی دادگاییه که هه ر نه وینده ر دانیشتبوو. خوی که میک به پیشا دانه وانده بووه، نانیشکه کانی نابوونه سه رزانییه کانی و کلاوه حه سیریه که ی به ده سته وه بوو. گوئی له هه موو نهو قسانه ده گرت که ده کران.

ماری وه ژوو رکه وت. کلاویکی له سه ر بوو و هیشتا هه ر جوان بوو. به لام من به قزئی رووته وه پترم خوش ده ویست و له و شوینه وه که لیی دانیشتبووو بارستایی ناسکی مه که کانیم ده بینی، و هه روه ها لیوی خواره وه ی که هه میشه تۆزیک ناوسا بوو و هه میشه منی فریو دها. زور توره دیار بوو، هه وه لچار پرسیری لیکرد که له که یه وه منی ناسیوه. باسی نهو زهمانه ی کرد که له دایه ره ی نیمه دا کاری ده کرد. سه رۆکی دادگا ویستی بزانی که په یوه ندی له گه ن منا چون بووه. ماری گووتی که هاوړی من بووه. له وه لای پرسیریکی دیدا گووتی: راسته قه رار بوو بیه ژنی. دادستانه که که دؤسییه کی هه لده دایه وه، له نکاو لیی پرسی په یوه ندی نیمه له چ رۆزیکه وه ده سستی پیکردبوو. ماری رۆزه که ی گووت. دادستانه که به ساردییه وه گووتی و ابزانی که نه م رۆزه یه که م رۆزی دوا ی مردنی دایکی منه. نه و جا به ته وه سه وه گووتی هه رچه ند نایه وه ی پی له سه ر نه م خاله ناسکه دابگری چونکه هه ست به ناره حه تی و ختوکه دانی بیره وه رییه کانی ماری ده کات و لیی ده کات، به لام (لیره دا تونی قسه که ی زور توند بوو) نه رکی سه رشانی وای لیده خوازی که گوئی به هه لو

مهرجی ئەدەب ئەدات. هەنگی داوای ئە ماری کرد کورتە ی رووداو هەکانی ئەو رۆژی که ئە نزیکه وه منی ناسی، بگێریتەوه. ماری ئەیدەوویست قسە بکات. بەلام ئە ژێر گوشاری دادستانە که دا چیرۆکی مه ئە کردنە که مان و چوونە سینه ماو گەرانە وهمانی بۆ مائە که ی من باس کرد. دادستانە که گووتی داوی ئیفا دەکانی ماری ئە بەردەم دادگا، ئە بەرنامەکانی سینه ما ی ئەو رۆژە تەواو وردبوو تەوه. و ئەوجا ئە سەری رۆیی که ماری بە خۆی پیمان دەئیت که ئەو کاتە دا چ فیلمیک پیشان دەدر. ماری بە دەنگی که مه یلە و روون گووتی که فیلمیکی فرناندل بوو. کاتی که ئەو قسەکانی تەواو کرد بیدەنگیبه کی تەواو بانی بە سەر هۆنە که د کیشا. هەنگی دادستانە که بە و یقاریکی زۆر وه هەستاو بە دەنگی پر ئە هە ئچوونە وه، ئە حائیکا که قامکی بەرەو من درێژ کردبوو، بە کاوه خۆو وشە بە وشە دەستی بە قسان کرد: ((ئاغایانی قازی! ئەم پیاوه رۆژی داوی مردنی دایکی، بۆ مه ئەوانی دەچیت بۆ که نار. پە یوه نندی نارەوا ئە گەل ژنی کدا دەست پی دەکات. و هەر بۆ پیکه نین دەچیتە فیلمیکی کۆمیدی و پیکه نیناوی. چ شتیکی ترم نییه پیتانی بلییم.)) و دانیشت. بیدەنگیبه که بە هەمان دەقه وه بەر دەوام بوو. بەلام ئە پر ماری ئە سەلای گریانی داو گووتی وانییه و شتی دیکه ئە نارادایه و ناچار یان کردوه که بە پیچه وانە ی بیری خۆیه وه قسە بکات، و من باش دەناسیت و من هیچ کاریکی خراپم ئە کردوه. بەلام دەرگاوانە که، بە نامازە یه کی سەرۆکی دادگا ماری برده دەری و دادگاییه که بەر دەوام بوو. ئەوجا دەنگی ماسۆن هات که دەرگووت من پیاویکی ئابرومه ند بووم، و بگره کوریکی مه ندو کهم دوو بووم.)) هە ئبه تە هیچ که سیك گوئی ئەدای. هەر وه ها که س گوئی بە سالامانۆش ئە دا که دە یگووت من هە ئس و که وتم ئە گەل سە گە که یا باش بووه. و ئە وه لامی پرس یاری کدا سە بارە ت بە من و دایکم گووتی که من هیچ قسە یه کم پی ئە بوو ئە گەل دایکما بیکەم، ئە بەر ئە وه ئە که تره خانەم دانابوو. سالامانۆ دە یگووت: ((دە بی تیبگەن، پیویستە تیبگەن.)) بەلام پیناچوو چ که سیك تیبگات. و کرایه دەر وه. ئەوجا نۆره هاتە سەر ریمۆن که دوا شایه د بوو. ریمۆن سوکه نامازە یه کی بۆ من کردو یه کسەر گووتی که من بیگوناخ بووم، بەلام سەرۆک گووتی تاوانباری یا بیتاوانی منیان ئەو ناوی، بە ئکو باسکردنی رووداو هە کی ئیدە پرسن. سەرۆک داوای لی کرد که سە بر بکات تا پرس یاری ئیدە که ن ئەوجا وه لام بداتە وه. داوایان لی کرد که پە یوه نندی خۆی ئە گەل کوزراوه که دا رون بکاتە وه. ریمۆن ئە مه ی بە هە ئزانی و گووتی پاش ئە وه ی زلە یه کی ئە خوشکی کوزراوه که دابوو، ئیدی کوزراوه که رق و کینه ی ئی هە ئگر تبوو. ئە گەل ئە مه شا، سەرۆک ئی پرسی که ئایا دژمنایه تی کوزراوه که دەر هە ق بە من هۆیه کی هە بووه. ریمۆن گووتی بوونی من ئە که ناری دەریا تە نیا ریکه وت بوو. هەنگی دادستان ئی پرسی، ئەدی چۆن ئەو نامە یه ی که سەرچاوه ی ئەم رووداو یه ئە لایه ن من وه نووسرابوو. ریمۆن وه لامی دایه وه ئە مه ش ریکه وت بوو و دادستانە که گە ییه ئەو ئە نجامگیری یه ی که تە نا هۆ ریکه وت ئەم روداو دا کاریکی شوم و خرا پی کردۆتە سەر هە ست و هوشیاری. و ویستی بزانی کاتی که ریمۆن توقاتی ئە ماشوقه که ی دابوو، ئایا ریکه وت بووه که من دە خانتەم ئە کردبوو؟ ئایا ریکه وت بووه که ئە پۆلیس خانە دا بە قازا نجی ئەو شایه تیم دابوو؟ و هەر وه ها ئایا ریکه وت بووه که ئەو شایه تیم دا مجامه ئەم کردوه؟ ئە کوتایي دا ئە ریمۆنی پرسی که چۆن دەژی و که ریمۆن ئە وه لامی گووتی دوکانداره، دادستانە که بە قازیبه کامنی راگە یانند که ئە نیو خە ئکیدا وه ها باوه که کاری ئەم شایه ده گە وادییه. و منیش شه ریکی تاوان و دۆستی ئەو بووم. و لی رە دا سەر و کارمان ئە گەل یه کی ئە ئە نزمترین جۆره رووداوی ئە نگینه، ئە مه جگه ئە وه ی

له مبارهه وه له رووی نه خلاقیه وه، روو به رووی بنیاده میکی شهیتان سیفه تین. ریمون ویستی به رگری بکات و پاریزه ره کهم نیعتازی گرت. پیمان گووتن که ده بی ریگه بدن دادستان قسه ی خوی ته او بکات. دادستان گووتی: ((چ شتیکی وا نه ماوه)) و له ریمونی پرسی: ((نایا نه و دوستی تو بو؟)) وه لایمی دایه وه: ((به ئی، هاو ریپم بوو.)) ههنگی دادستان هه مان پرساری له من کرد و من ته مه شایه کی ریمونم کرد که هیشتا نیگای له من نه گواستبووه وه. وه لایم دایه وه: ((به ئی)) نه وسا دادستان رووی کرده نه ندامانی دادگاو گووتی: ((هه مان نه و پیاوه ی که روژی پاش مردنی دایکی، ده ست ده داته نه نگینترین په یوه ندی ناروا، به بی هوو به مه بهستی به کلایی کردنه وه ی روو دایکی بی ناموسی له گووتن نه هاتوو، پیاویکی کوشتوو.))

نه وسا دانیشت. به لایم پاریزه ره کهم که کاسه ی سه بری سه ریژر بوو بوو دهستی خوی به زر کرده وه، به جوژی که قوئه کانی داخرین و چینی کراسه نا هارییه که ی به دیار که وت، و هاواری کرد: ((نه مانزانی نایا نه و به وه تا وانباره که دایکی ناشتوو یا به وه ی که پیاویکی کوشتوو؟)) و خه نگه که پیکه نین. به لایم دادستانه که دیسان هه ستا. چرچی جبه که ی ساف کردو گووتی: مروف ده بی به قه د جه نابی پاریزه ر ساویله که بی تا به سته گی قوول و پر سوئی وزه روری نه م دوو بابه ته حائی نه بی. به هه موو هیزییه وه هاواری کرد: ((به ئی، من نه م پیاوه به وه تا وانبار ده کهم که به دل و ده روونی که سیکی تا وانکاره وه دایکی به خاک سپاردوو.)) و ادیار بوو که نه م قسه یه کاریکی زوری کرده سه ر نا پورا که. پاریزه ره کهم شانه کانی هه ئه کاند و نه و نار ه قه یه ی که نیشتبووه سه ر ته ویلی سپی و وا ده هاته به رچاو که بوژی خوار دووه و نیدی من حائی بووم که ره وتی کاره کان به قازا نجی من ناروات.

دانیشتنی دادگاییه که هه لگیرا. کاتی که له ته لاری دادگا هاته ده ری تا سواری نوتومیلی زندان بیه، بو ساتیکی کورت خایه ن، رهنگو بوئی شهوی هاوینم له درزی ده رگا کانه وه هه ست پیکرد. له تاریکایی ژووره بزوزه که مه وه، له قولایی میشکی ماندوو مه وه، هه موو دهنگه ناشناکانی شاریکم لا زندوو بووه وه، شاریک که خوشم ده ویست، کات و ساتی که زوریه ی کات تیایدا خوشحال بووم دوو باره لایم به رجه سته بووه وه. هاواری روژنامه فروشان له هه وای فینکدا، دوا بالندان مهیدانه که، جاری سه نده ویچ فروشان، نه رنه ری تراموایان له پیچه هه واره کانی شاردا، زه مزه مه ی ناسمان به رنه وه ی شه و بال به سه ر به نده را بکیشیت، هه ر هه موو نه مانه بو من ریک زناکی کویران بوون، که به ر له چوونه زندانم، به باشی ده مناسین. به ئی، نه مه نه و سه عاته بوو که جارانی زور پیش نیستا تیایدا شادمان بووم. نه و شته ی که نه وسا له م سه عاته دا چاوه پروان بووم، هه همیشه خه ویکی سووک و بی خه ون بوو. به لایم له گه ل هه موو نه مه شا شتیک گورا بوو. چونکه له چاوه پروانی سبه یینیدا ته نیا ژووری زندانه کهم بوو که ده یگر تمه خوی. وه ک بلیی نه و جاده ناشنایانه ی که له ناسمانی هاویندا ره سم کرابوون ده یانتوانی به شیوه یه کی به کسان هه م بگه نه خه وی بیگه رد، و هه م بگه نه زندان.

((٤))

ته نانه ت له سه ر کورسی تا وانبارانیش دا مایه ی سه ر نه ج که مروف گوئی له قسه ی که سانی دی بگری ده رباره ی خوی. ده توانم بلیم له قسه کانی دادستان و پاریزه ره که ما له راستیدا زیاتر ده رباره ی شه خی من

قسه کرا تا دهرباره‌ی تاوانه‌که‌م. نایا نهم قسه‌و گه‌نگه‌شانه زور لی‌کدی جیا‌واز بوون؟ پاریزه‌ره‌که ده‌ستی هه‌نده‌بری ووه‌کو تاوانباریک به‌رگری لی‌ده‌کردم و داوای به‌خشینی بو‌ده‌کردم. دادستانه‌که ده‌ستی دریزه‌ده‌کردو تاوانباری منی راده‌گه‌یاند، بی‌نه‌وه‌ی داوای به‌خشینم بو‌بکات، له‌گه‌ل نهم‌شا شتی‌ک به‌شی‌وه‌یه‌کی نادیارو نائوز ناره‌ه‌تی ده‌کردم، ویرای جه‌نجائی بیرم، زور جار به‌سه‌رما ده‌هات که قسه‌یه‌ک بکه‌م. ئی پاریزه‌ره‌که‌م له‌وکاته‌دا ده‌یگوت: ((بی‌ده‌نگ به، بی‌ده‌نگی زیاتر به قازا نجی تویه.)) له‌وه ده‌چوو که کاری دادگاییه‌که له‌ده‌ریی بوونی مندا جه‌ل وه‌سه‌ل بکه‌ن وه‌موو شتی‌ک به‌بی‌ته‌ده‌خوی من به‌ری‌وه ده‌چوو. به‌بی‌نه‌وه‌ی پرسیک به‌من بکه‌ن یان رایه‌کم وه‌ریگرن، چاره‌نووسی من دیاری ده‌کرا. جارجاری له‌که‌له‌ی ده‌دام که قسه‌ی هه‌مووان بپریم و بلییم: ((به‌ه‌رحال کی تاوانباره؟ تاوانباربوون مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنکه. ومنیش قسانم هه‌یه که پی‌ویسته بیکه‌م!)) ئی که بیرم ده‌کردوه ده‌مبینی هیچم پی‌نییه بلییم. نهمه جگه له‌وه‌ی که ده‌بی‌نی‌عتراف بکه‌م که نه‌و که یفه‌ی پیاو له‌مژولکردنی خه‌لکی به‌خووه ده‌بیینی، زور ناخایه‌نی. بو‌نمونه مرافه‌ه‌کانی دادستان زور زوو بیتاقه‌تیان کردم. ته‌نیا هه‌ندی برگه یا ره‌فتاریا هه‌ندی رسته‌ی ته‌واو که له‌کوی قسه‌کانی جیا‌بوون، سه‌رنجیان راده‌کیشام یان ده‌یانهارپوژاندم.

له‌گه‌ر به‌هه‌له نه‌چوویم، بنه‌مای بیرکردنه‌وه‌ی دادستانه‌که نهمه بوو که من تاوانه‌که‌م به‌ناقسه‌ست نه‌نجام دابوو. یان به‌لای که‌مه‌وه هه‌ولئ ده‌دا نه‌وه به‌سه‌لینی. وه‌کو خوی ده‌یگوت: ((ناغایان بو سه‌لاندنی نهم بو‌چوونه‌م نه‌ک به‌نگه‌یه‌ک به‌ئکو دوو به‌نگه‌ی بته‌وم به‌ده‌سته‌وه‌یه. یه‌که‌م له‌به‌ر روشنایی نا‌شکراو بی‌چه‌ندو چوونی رووداو‌ه‌کان و دووهم له‌به‌ر نه‌و روشناییه لی‌له‌ی که ده‌رونی نهم روجه تاوانکاره بو‌می فه‌راهه‌م ده‌کات.)) نه‌وجا هه‌موو رووداو‌ه‌کانی له‌دوای مه‌رگی دایکه‌مه‌وه به‌کورتی گپ‌رایه‌وه. نه‌مجاره‌ش بی‌موالاتی و خه‌مساردی من، بی‌ناگاییم له‌ته‌مه‌نی دایکم، چوونه مه‌له‌وانیم له‌روژی پاش مردنی دایکم، نه‌ویش له‌گه‌ل ژنی‌کا، سینه‌مای فرناندل و دوا‌جار گه‌رانه‌وه‌می له‌گه‌ل ماری دا بو‌مانه‌وه دووباره کرده‌وه.

نهم ده‌مه‌دا ماوه‌یه‌ک بیرم کرده‌وه تا له‌قسه‌که‌ی خالی بم. چونکه سه‌باره‌ت به‌ماری ده‌یگوت: ((ماشوقه‌که‌ی)) و به‌لای منه‌وه ماری ته‌نیا ماری بوو. نه‌وجا یه‌کسه‌ر هاته سه‌ر باسی ریمون، و ئیدی زانیم که تیگه‌بیشتنی بو‌رووداو‌ه‌کان له‌رونی و راستی به‌ده‌ر نییه. نه‌وه‌ی نه‌و ده‌یگوت له‌راستییه‌وه نزیک بوو. من له‌گه‌ل ریموندا نامه‌یه‌کم نووسی بوو تا ماشوقه‌که‌ی فریوو بده‌م و ته‌سلیم به‌به‌دره‌فتاری کابایه‌کی ((نه‌خلاق گومانای.)) بکه‌م. له‌که‌ناری ده‌ریادا ره‌قیبه‌که‌ی ریمونم هاروژان‌دبوو، ریمون زامدار بوو و من ده‌مانچه‌که‌یم بردبوو و به‌تاقی ته‌نیا گه‌رابوو مه‌وه تا به‌کاری بینم. وه‌کو چون پیشتر نه‌خشه‌م بو‌کیشابوو گولله‌یه‌کم به‌کابرای عه‌ره‌به‌وه نابوو: چاوه‌روانم کردبوو و ((هه‌ر بو‌دنیا‌بوون له‌وه‌ی که کاره‌که به‌باشی نه‌نجام دراوه)) هه‌مدیس به‌کاوه‌خوو به‌وردی و به‌هوشیاریه‌وه چوار گولله‌ی دیکه‌م تیا خالی کردبووه‌وه.

دادستانه‌که گوتی: ((فه‌رمون ناغایان م له‌به‌رده‌م ئی‌وه‌دا باسی نه‌و زنجیره رووداو‌انهم کرد که نهم پیاوه‌یان به‌هوشیاریه‌وه به‌ره‌و قه‌تل بردوو- وگوتی- من جه‌خت له‌سه‌ر نهم مه‌سه‌له‌یه ده‌که‌مه‌وه. چونکه لی‌ره‌دا باس باسی تاوانیکی ناسایی یا کاریکی لانی‌رادی نییه، که نه‌نگو بتوانن حیسانی کاریگه‌ریی

وهزغ و حاله كانی بو بکهن، نه م پیاوه زیره که، هوشیاره، گویتان له قسه کانی بووه، وانیهه؟ دهزانی چ وهلامیک بداته وه. بایه خی په یشان دهزانی و ناشیت بگوتری بی ناگیانه و بی مه بهست نه و کاره ی نه نجام داوه.))

من گویم دهگرت و گویم لی بوو که به زیره ک و هوشیارم دهزانی. به لام باش حالی نه ده بووم که چون ده شیت خه سله تی که سیکی ناسایی به باریکی قورس بو تاوانباریک بیتنه ژماردن. به هر حال نه م بابه ته پهستی کردم و نیدی گویم له دادستانه که نهگرت تا نه و دهمه ی که گویم لی بوو دهیگوت: ((نایا هیج په شیمانیه کی دهر بریوه؟ هرگیز ناغایان! به دریزی ماوه ی ته حقیقه که ته نانه ت تاقه جاریکیش نه م شه خسه سووی له تاوانه چه په نه که ی خوی نه خواردوه.)) له م ساته دا، له کاتیکا که دریزی به قسه ناخوشه کانی خوی، که له راستیا هویه کهیم نه دهزانی، ددها، بو لای من وهر سوواو قامکی بو راکیشام. هه ئبه ته ناچار بووم که هه ق به و بدم. من زور له و کاره ی که کرد بووم ژیاوان نه بووم. به لام سهرم له م هه موو که ره ب و کینه کی شیبیه سور دهما. جهزم ده کرد دؤستانه و بگره دئسوزانه نه وه ی بو روونبکه مه وه که تا نه و هرگیز نه متوانیوه له هیج شتیک ژیاوان بیه وه سووی لی بخوم. من هه همیشه بایه خم به وه داوه که رووده دا، نه مرو بی یا سبه ی. به لام هه ئبه ته به و وهزغ و حاله وه که منیان تی خزانده بوو، نه مده توانی له گه ل هیج که سیکدا به مجوره قسان بکه م. هه قی نه وه م نه بوو خوم میهره بان بنوینم، هه قی نه وه م نه بوو خوم چاکه خواز نیشان بدم. هه مدیس هه وئله دا گو ی بگرم. چونکه دادستانه که دهره ق به رومی من قسه ی ده کرد.

دهیگوت که : ناغایانی قازی له رومی من ورد بووه ته وه، به لام هیج شتیک تیا نه بینیه. دهیگوت له راستیا من رومی نییه وهیج خه سله تیک مرو قانی له مندا نییه. له و پرده نسپیه نه خلاقیانه ی که دلی مرو ق ده پاریزن تاقه یه کیکیانم تیا نییه. و له سهری روی: ((بیگومان ناتوانین گله یی نه بوونی شتیک لی بکه ین که نه یتوانیوه به دهستی بی تی. به لام لیبره دا، له م دادگاییه دا، فه زیله تی سه لبی لیپورده یی و مه دارا بگووی بو فه زیله تیک سه خت تر، به لام بالاتر، بو فه زیله تی داد په روه ی. به تاییه تی کاتی که دلیکی قالا، به و جوړه ی که له م پیاوه دا ده ی بینین ده بی به هئدی ریک و مه ترسی نه وه ی لیپده کری کو مئه لگه ی تی بکه وی.)) له م دهمه دا بوو که باسی ته رزی رهفتاری منی له گه ل دایکما هینایه ناراه. هه ر هه موو نه و شتانه ی که له ماوه ی محاکمه که دا باسی کرد بوون، دووباره ی کردنه وه، لی زور زیاتر له و کاته ی که سه باره ت به تاوانه که ی من قسه ی ده کرد، قسه ی کرد. هیپنده ی دریز دادر ی کرد که نه نجام جگه له گه رمای نه و به یانیه هه ستم به هیچی دی نه ده کرد تا نه و دهمه ی که دادگه ره که له قسه وه ستاو دوا ی که میک بیده نگی، دووباره به دهنگی به رزو کاریگه ر دهستی به قسان کرده وه: ((ناغایان، نه م دادگایه سبه ینی دهر باره ی چه په تترین و دزیوتترین تاوان، واتا تاوانی بابکوژی داوه ری ده کات.)) به باوه ری نه و ته سه ور له هه نبه ر نه م تاوانه ترسناکه دا دهسته وستان ده بی. دهیگوت به و په ری جوړه ت و راشکاو ییه وه هیقیداره که داد خوازی جه ماوه ری خه لک بی هیج که م و کوری و سستیبه ک سزای نه م تاوانه بدات. به لام له گووتنی نه مه ش نه ده پرینگایه وه که نه و نه فره ته ی نه م تاوانی بابکوژی به له لای دروست کرد بوو، له چاو نه و نه فره ته ی که له نه نجامی خه مساردی و بی موبالاتی منه وه لای دروست بوو بوو، که متر بوو زیاتر نه بوو. هه روه ها به باوه ری نه و، پیاوئیک که له رووی نه خلاقییه وه دایکی خوی بکوژی، وه کو هه مان

تاوانکاره که دهستی تاوانی بۆ ئەو کەسە درێژ کردوووە کە ژبانی پێ بە خشیووە، زیان بە کۆمەنگە دەگەییەن. بە ھەر حال یەکەمیان زەمینی بۆ دووھەمیان خۆش دەکات. یەکەمیان بە شیوھەیک لە شیوھەکان سەرھەشتی دووھەم و شەرعییەتی پێ دەبە خشییت، و بە دەم دەنگ بەرزکردنەووە لە سەری رۆیی: ((ناغایان، من دنیام کە ئەگەر بلیم ئەو پیاوێی کە لە سەر ئەم تەختە دانیشتوووە تاوانەکە لە گەن تاوانی ئەو پیاوێدا کە دەبێ سبەینی لێرەدا دادگایی بکری یەکیکە، ئەوا لێم ناگرن و قسەکەم بە زیادەرۆیی نازان. ئەو ئەو نجامدا دەبێ بە سزای خۆی بگات.)) لێرەدا دادستانە کە سەر و چاوی ئەو ئەرھەقە ھە لکشای خۆی سەری و ئەو جاکووتی ھەرچەندە ئەرکیک بە سوێی ئەو ئەستۆیە، بە لام بێ دوودنێ ئەو نجامی دەدات، و رایگەیاندا کە من ھیچ کاریکم بە کاری کۆمەنگەووە نەبوو کە بنەرەتیتزین یاساوی و رەسەکانیم پێشیل کردوو، و ئەوانە نجاما ناتوانم بە دئیکەووە کە سەرھەتایی ترین کاردانەووی نییە داوای کۆمەنگە لە کۆمەنگە یەکی واهی بکەم، ئەو جاکووتی: ((من سەری ئەم پیاوێم لە ئێوە دەوێ و بە دئیکی ناسودەووە ئەم داوایەتان لێدەکەم، چونکە ئەگەرچی ئەماوێ ئەم کارە دوورودرێژەمدا چەندین جار داوای ئەم جوورە سزا قورسانەم کردوو، دەبێ ئەو بلیم کە ھیچ جارێک بەو رەبەرزێ ئەمڕۆکەو، ئەم ئەرکە دژوارەم ئە نجام نەداو. چونکە گازییەکی بێ چەند و چوون و پیروژ ئەم ئەرکە دژوارەم دەخاتە ئەستۆ و ئەو نەفرەتە یە کە بە دیتنی ئەم پیاوێ شەیتان رەفتارە لە لام دروست دەبێ داوای شۆینەواری دوودنێم لە دلد دەردەکات.))

کاتی دادستانە کە ئەو شۆینەکە ی خۆی دانیشت، بێدەنگییەکی ھەندی دوورو درێژ بەرھەرار بوو. من ئەو گەرماو ئەو سەرسامیدا گێژو مەنگ بوو بووم. سەرۆک تۆزی کۆکی و بەدەنگییکی یە جگەر ئەسپایی لێی پرسیم کە ناخۆ ھیچ نییە بلیم؟ ھەستام و چونکە حەزم دەکرد قسە بکەم، - ئەنلا خوایی گووتەم کە بە نیازی کوشتنی ئەو کابرا عەرەبە نەبووم. سەرۆک وەلامی دا یەو کە ئەمە تەنیا قسە یەو گووتی تا ئیستا سەری ئەو جووری بەرگرییە کەم دەرنە کردوو و زۆری پێ خۆش دەبێ ئەگەر بەر ئەو قسە کردنی پارێزەرە کەم، ئەو ھۆیانە روونبکە مەو کە وایان لیکرد بووم ئەم کارە بکەم. من ئەو کاتی کە قسەکانم تیکەل و پیکەل دەکردو پەیم بە وەزە و حائی گائتە بازاری خۆم دەبرد. بە پە ئەو گووتەم ھەتاو باعیسی ئەم کارە بوو. ھۆنە کە پەبوو ئەو پیکە نین. پارێزەرە کەم شانەکانی ھەتتە کاندو یە کسەر ریگە ی قسە کردنی درایی. و رایگەیاندا کە تازە درەنگەو پێویستی بە چەند سەعاتیکەو تکا دەکات کە دانیشتنە کە بخریتە داوای نیوەرۆ، دادگا قاییل بوو.

ئەو داوای نیوەرۆ پانکە کارەباییەکان ھەوای قورسی ھۆنکە یان دەجولاندو باوھشینە بچوووک و رەنگاو رەنگەکانی قازیبەکانیش بە یەک ئاراستەدا دەجولان. پێدەچوو کە بەرھەقانی پارێزەرە کەم ھەرگیز تەواو نەبێ. ئەگەر ئەمە شا ئەدەمیکی دیاریکراو گویم بۆ رادیرا. چونکە دە یگوت راستە کە من بکوژم. ئەو جاک بە ھەمان تۆن درێژە ی بە قسە کە ی خۆی دا. زۆرم پێ سەیر نەبوو ھەر جاری دەھاتە سەرباسی من، و شە ی ((من)) ی بە کار دەھینا. بە لای پۆلیسیکا دانەویمەووە ھۆی ئەمەم ئی پرسی، پێی گووتەم بێدەنگ بم و پاش تۆزیک گووتی: ((ھەموو پارێزەرەکان وادەکەن.)) ھەستەم کرد کە ئەم کارە ھیندە ی دی ئەو دادگاییە کە دوورم دەخاتەو، زەری سەرم دەکات. بە گووتە یەکی دی ئەو خۆی ئەو شۆینی من دادەنات. بە لام پیم وایە ھەر ئەو ئیستاو زۆر ئەو دانیشتنی دادگاییە کە دوور خرابوو مەو. ئەو ی راستی بێ پارێزەرە کە شەم وەکو مەخسەرە یە ک دەھاتە بەرچاو.

زۆبه په له و خپرا بهرگری له بابه تی نه و بانگه شانه کرد که بؤ من کرابوون و نه و جا نه ویش هاته سهرباسی رۇحی من. به لام وا هاته بهرچاوه که زور له داستانه که بی تواناتره. گووتی: ((منیش له نزیکه وه سهرنجی رۇحی نه م پیاووم داوه، به لام به پیچه واندهی داستانی به ریژه وه، کومه نیک شتم تیا به دی کردوه. و ده توانم بلیم که په ره به په ره ی رۇحی نه ووم خویندووه ته وه.)) له کتیبی رۇحی منا نه وهی خویندبووه وه که من پیاویکی شهریف، کارمه ندیک ریگ و پیک و نیشکهر و پشوودریژ، و وه فاداربووم سه بارت به و دایه ره یه ی که کارم تیا ده کرد. خو شه ویستی هه مووان و هاو خه می ناخوشی خه لکانی دی بووم. به بؤچوونی وی من کوریکی نمونه یی بووم که بؤ ماوه یه کی زور، تا له تواناما بوو خزمه تی دایکی خو م کردبوو، و له دوا نه نجاما به هیوا بوو بووم که که تره خانه، هوکاری ناسوده یی و نارامی، که ده رامتی ناچیزی من نه وهی پی هه لنده سورپا، بؤ نه م پیریژنه فه راهم بکات. و له سهری رۇیی: ((ناغایان، من پی م سهره که نه م هه موو هه راو هوریایه له سهر نه م که تره خانه یه نراوه ته وه. خو باشتین به لگه له سهر سوودو که وره یی نه م ده رگایانه نه وه یه که ده و نه ت به خو ی کومه کی داراییان ده کات.)) به لام چ قسه یه کی له مه ر ریوره سمی ناشتنه که نه کرد و هه ستم کرد که گووته به رگریه که ی له م رووه وه نوقوستانه. به لام به هو ی نه م هه موو رسته دریژانه و نه م روژانه و نه م سه عاته بی کوتاییانه که باسی رۇحی منیان تیا کردبوو، هه ستم کرد که هه موو شتیگ له بهرچاوم بووه به ناویکی بی ره نگ و من تیا ییدا دوو چاری سهره گیزکی بووم.

له نه نجاما ته نیا نه وه نده م به بیر دی که کاتی پاریزه ره که م دریژه ی به قسه کانی خو ی ددها، له کوچه و کولانه کانه وه، له ناو هو نه که وه له ناو دادگاکه وه، دهنگی شه بیوری به سته نی فروشیگ دهنگی دایه وه و که ییه گویم. یادو بیره وه ریانی ژیانیک که چیتز په یوه ندی به منه وه نه بوو، به لام من ناچیزترین و مکومتین شادییه کانی خو م تیا بینی بووه وه، هیرشیان بؤ هینام: بؤن و به رامه ی هاوین، گه ره کیگ که خوشم دهویست، ناسمانی شو، خه نده و جله کانی ماری. نه و کاره بیهودانه ی که له م دادگایه دا نه نجامم ددها بینی گرتم. خواخوام بوو زووتر ته واوی بکه ن، تا دوو باره بؤ ژوره که م بچه وه و بجه وم. بؤیه به حال گویم له پاریزه ره که م بوو که له کوتایی قسه کانی هاواری کردو ده یگوت که دادپرسان، کارمه ندیک شریف به هو ی نه وه وه که بؤ ساتیک شعوری خو ی له ده ست داوه، حوکمی مه رگ ناده ن، و داوای سوو ککردنی سزای نه و توانه ی ده کرد که من له نیستاوه باری سه نگینیم هه لده گرت و ده یگوت توندترین سزا بؤ من په شیمانی نه به دییه. دانیشتنه که هه لگراو پاریزه ره که م به شه که تی دانیشت. ئی هاوکارانی بؤ ده ست خوشی هاتن بؤ لای. رسته ی ((جوانبوو نازیزه که م)) به رگوی که وت. ته نانه ت یه کیگ له وانه بؤ سه لماندنی قسه که ی خو ی رای منی پرسی و گووتی: ((وانیه ؟)) من قسه که یم سه لماند، به لام ده ست خوشییه که م راستگو یانه نه بوو. چونکه زور ماندوو بوو بووم.

له م کاتانه دا، له دهره وه ی دادگا، روژ به ره و ته واو بوون ده چوو و ده قی گه رما که متر بوو بووه وه. به و ده نگانه یا که له کولانه کانه وه ده گه بینه گویم هه ستم به جوانی خو ر ناوا کرد. هه مووان هه رچاوه روان بووین، نه وهی که چاوه روانی بووین، ته نیا په یوه ندی به منه وه بوو. سه یریکی ناو هو نه که م کرده وه، هه موو شته کان وه کو روژی یه که م بوون. نیگام له نیگای روژنامه وانه چاکه ت که وه ییه که و ژنه زیته نه که هه نه نگوت. نه مه وای لیگرم بیرم بکه ویتته وه که به دریژیای ماوه ی دادگاییه که چاوم بؤ ماری نه گیزا بوو.

له بیرم نه کردبوو، به لām زۆر مژول بووم. نهوم له نیوان سیلست و ریمۆندا بینی. سوکه نامازیه کی بو کردم. له تۆوايه دهیگوت: ((ناخری.)) و سیمای که میك نیگه رانیم بینی که پیده که نی. لی ههستم ده کرد که دلم گیراوو ته نانهت نه متوانی وه لāmی خه نده که شی بده مه وه.

قازیبه کان هاتنه سهر جیگای خویان. به په له یه کی زۆر خیرا زنجیره پرسیاریک بو قازیبه کان خوینرایه وه. گویم له وشه یه لی: ((تاوانبار به کوشتن،))... ((قهستی پیشوه خته)) ((فاکته رین سوک کردن)) بوو. قازیبه کان وه درکه وتن و منیان بو نه وه هۆنه بچووکه برده وه که پیشتر له وی چاوه پروان بووم. پاریزه ره که شم خوی گه یاندمی. زۆر به په له قسه ی ده کرد. به دنیایی و میهره بانیه کی نه وتۆ دوواندمی که پیشتر لیم نه دی بوو. پیی وابوو که قه زیبه که به باشی ده پروات و من به چه ند سائی حه پس نه گه ن کاری سه ختا نه م گرفتارییه ده خه له سم. لیم پرسی نه گهر داوه ریبه که خراپ شکایه وه نومییدی نیعتراز هه یه؟ وه لāmی دامه وه نه. چونکه نه وه بو نه وه ی نه ندامانی دادگا تورپه و ناره حه ت نه کات عاده تی وایه که پیشوه خته داوای تازه کردنه وه ناکات. ویوی رونکردمه وه که هه روا به ناسانی و بی چ هه نه جه تییک نه م جوړه حوکمه ته میز ناکریته وه. بوچوونه که ییم پی په ساندبوو و خۆم ته سلیمی به لگه کانی نه وه کرد. نه گهر ناسایی پروانینه بابه ته که، ده بینین مه سه له یه کی ته واو ناساییه. به پیچه وانه وه دوو چاری کاغه زبازییه کی خۆرای ده بین و پاریزه ره که م گووتی: ((به هه حال هه رچۆنی بی ده توانی به شیوه یه کی ناسایی داوای ته میز بکه ی. به لām من دنیام که نه نجامی داوه ریبه که به قازا نجی نیمه ده بی.))

ماوه یه کی زۆر چاوه پروانمان کرد. نزیکه ی وابزانم سی چاره که سه عات. داوای نه م ماوه یه، زهنگیک لیدرا. پاریزه ره که م به دهم به جیهیشتنی منه وه گووتی: ((سه روکی دادگا نه و وه لامه کان ده خوینیته وه. ته نیا بو راگه یانندی حوکمه که تۆ بانگ ده که نه ژووره وه.)) ته قه ی چه ند درگا یه ک هات. خه لکانیک به قائدرمه دا غاریان ده دا که نه مده زانی نریکن یا دوور. نه و جا دهنگیک منگم بهر گو ی که وت که نه هۆنه که دا شتیکی ده خوینده وه. کاتی که دیسان زهنگ لیدرایه وه وه درگا ژووره بچووکه که کرایه وه، شه پۆلی بیدهنگی هۆنه که م بو هات. ههر بیدهنگی بوو و کاتی که بینیم نه وه روژنامه وانه لاوه چاوی لی گواستوو مه ته وه، هه ستیکی غه ریب دایگرتم. سه ییری لای ماری یه وه م نه کرد. ده رفه تی نه م کارم نه بوو. چونکه سه روک به شیوه یه ک غه ریب پیی گووتم که به ناوی میله تی فهره نساوه له مه یدانیک گشتیدا، له م لم ده دری. ههنگی وام به خه یالدا هات که مانای نه وه هه سته ی که به هه موو سیماکانه وه ده مخوینده وه، تیده گه م. وا تیده گه م که جوړه هه ستیکی ریزو حورمه ت بوو. پۆلیسه کان زۆر میهره بان بوون له گه لما. پاریزه ره که م دهستی خسته سهر مه چه کم. نیدی بیرم له هیج شتییک نه ده کرده وه. به لām سه روک لیی پرسیم نایا هیج شتییک نییه بیلیم. که میك بیرم کرده وه گووتم: ((نه.)) و نیدی بردیانم.

((۵))

بو جاری سییه م دیتنی که شیشم ره تکرده وه. هیچم نه بوو پیی بلیم. تاقه تی قسه کردنم نه بوو. نه مه جگه له وه ی که به و زووانه ده ی بینم. نه وه ی له م کاته دا بو من گرنگه، هه لاتنه له م میکانیزمه، زانینی نه مه یه که نایا مه فه ریک بو هه لاتن له م چاره نووسه حه تمییه هه یه؟ ژووره که یان گویم. له م ژووره دا، کاتی که راده کشیم، ناسمان ده بینم. جگه له ناسمان چیدی نابینم. هه موو روژه کانم به ته مه شاگردنی

ئاوابوونی رهنهگه کانی رووی ئاسمان که شهو دهنه دهه رۆژوه، به سهرده بهم. بهراکشانه وه دهسته کانم دهنه مه ژیر سهرم و چاوه پروان ده کهم. نازانم چه ندر جارم له خو پرسیوه نایا له ناو مه حکومان به مه رگدا که سیک هه بووه توانی بیته له میکانیزمه هه ئی. بهر له ئیعدام کردنه که وون بووی و بازنه ی ریزی پۆلیسانی پچری بی؟ نه وسا له سهر نه وهی که له مه و پیش به نه ندازه ی پیویست له مه سه له ی ئیعدام و تول و ته فسیلی ئیعدام ورد نه بوو بووه وه، خو م سه رزه نشت ده کرد. مرو ف پیویسته هه همیشه بایه خ بهم مه سه لانه بدات. کی ده زانی چ روو دها. منیش وه کو هه موو خه ئکی را پوری رۆژنامه کانم خویند بووه وه. بیگومان له م باره یه وه کتیبانی تاییه تی هه بووه که من وه کو پیویست خو لیای خویند نه وه بیان نه بوو بووم. له وه یه نه گهر نه مه م کردبا، هه ندی حیکایه تانم له مه ر هه لاتن په ییدا کردبا. هه نگی ده مزانی که به لای که مه وه بو تاقه جاریک ره ره وه که وه ستا بووه وه له م په له کارییه جه تمییه دا، ریکه وت و شانس بو تاقه جاریک، هه ندی شتیان گۆری بووه. یه ک جار! له روویه که وه پیم وایه نه م تاقه جاره ش بو من به س بوو. دلم باقییه که ی ته واو ده کرد. رۆژنامه کان به زوری قه رزیکیان ده کرد که کومه نگه ئیمانی ده وی. به گوته ی نه وان تاوانبار یا خه تاکار ده بی نه م قه رزه بداته وه. به لام نه مه له گه ل خه یال و وینادا ناگونجی. نه، نه وه ی به لای منه وه گرنگ بوو، نه گه رو دهر فه تی هه لاتن بوو، باز دانیک بوو بو دهر وه ی نه م هاما جه توندو زالمانه یه، را کردنیکی شیتانه بوو که هه موو نه گه ریکی هیواداری تییدا بوو. هه ئبه ته نه م هیوادارییه بو ی هه بوو نه مه بی که هه لاتووه که له سوچیکی جاده یه کداو ریک نه گه رمه ی را کردنا به زه بری گونله یه که بیته کوشتن. به لام دای تاوتوی کردنی هه موو لایه نه کانی کاره که، هیچ شتیکی دهر فه تی نه م فه نبازییه ی نه ده دام، هه موو شتیکی نه م فه نبازییه ی ئی قه دهغه ده کردم. و دووباره نه م دوزگا میکانیکییه به گیری دینامه وه.

هه رچیم ده کرد نه مه ده توانی نه م یه قینه بی شه رمانه یه دهر باره ی خو م قبول بکه م. چونکه له نیوان نه و حوکه مه دا که له سهر بناغه ی نه م یه قینه دار پیرابوو وچوونه پیشه وه ی یه قینه که له و ساته وه که حوکه مه که را که یه نرابوو، نا کوکییه کی کو میدیانه هه بوو. له بهر نه م حه قیقه ته ی که حوکی دادگا له بری له سه عات هه قده دا بخوینریته وه، له سه عات بیستدا خویند رابوو وه، نه م حه قیقه ته ی که ده شیا ره ی دادگا شتیکی ته واو جیاوازی، نه م حه قیقه ته ی که حوکه مه که له لایه ن که سانیکه وه که جلی ژیره وه بیان ده گۆرن، دهر کرابوو، و به ناوی بیرۆکه یه کی ته مومژاوی وه کو میله ته ی فهره نسا (یا ئالمان یا چین) وه دانرابوو، وام هات به بیرا که هه موو نه مانه به شی هه ره سه ره کی جلی بوونی نه م حوکه مه ی ده سرپییه وه. له گه ل نه مه شا، له وساو که نه م قه راره دهر چوو بوو، ناچار بووم بیسه لیمم که جیبه جیکردنه که ی وه کو نه م چوار دیواره ی که خو م تیا له قالب ده دم مکوم وجدییه.

له م ده مانه دا نه و حیکایه ته م وه بیر هاته وه که دایکم سه باره ت به بابم بو ی ده گپرامه وه. من بابی خو م نه دی بوو. ته نیا شتی که دهر باره ی نه م پیاوه له یادم ما بوو، هه ر نه مه بوو که دایکم له مه ر وی بو ی ده گپرامه وه: رۆژی چوو بوو بو ته مه شا کردنی ئیعدام کردنی پیاوی. هه رچه ند چونه که ی پی ناخوش ده بی، به لام هه رچوو بوو بو ته مه شا کردنه که وه، دای گه رانه وه تا ماوه یه که به یانیان دهر شایه وه. نه وسا هه ندی به م کاره ی بابم قه ئیس بووم. به لام نیستا بوم دهر که وتبوو که زور ئاسایی بووه. چون تا نه و نه مزانی بوو که هیچ شتیکی له حوکه می ئیعدامیک گرنگتر نییه. به کورتی نه مه ته نیا شتیکی بوو که به راستی شایسته ی بایه خ پیدان بی. نه و جا بیرم کرده وه نه گه ر به ریکه وت له م زندانه رزگار بووم، ده چمه ته مه شای

جیبه جیگردنی هه موو حوکمیکی ئیعدامان. پیم وایه هه ئه بووم له بیرکردنه وه له مه ئه گهره. چونکه بیرکردنه وه له مه ی که به یانییه کی زوو خوم له ده ره وه ی باز نه ی پاسه واناندا به ئازادی ده بینمه وه وه به هه رحال له وه دیو ئه وان هه وه ده بم، بیرکردنه وه له وه ی که رووداویکی واهی به چاوی خو ده بینم و ره نگه دوای ته مه شاگردن دوو چاری هیلتج و رشان هه وه بم، نه مه ته سه ورو خه یالاته ده بوونه مایه ی نه وه ی شه پوله شادمانییه کی ژه هراوی دلم بگری، به لام نه مه خه یالاته نه قلالی و لوجیکی نه بوو. چونکه دوای که میک سه رمایه کی تووش ده که وته گیانم که له ژیر لیفه که مه وه به توندی هه ئه له رزیم و بی نه وه ی جله وی خوم پی بگری دانه جیره م پیده که وت.

به لام، هه ئه ته بنیاده م ناتوانی هه میسه هه ر ماقول بی. بو وینه جاران هه ندی کات پرۆژه یاسام داده رشت. به جوړی سزاکاندا ده چوو مه وه ده ستکاریم ده گردن، نه وه م بو ده رکه وت بوو که مه سه له ی بنه ره تی نه مه یه که سوکه ئومیدیک به مه حکوم بدری. یه که له هه زاری شانسیکی واهی به س بوو بو نه وه ی گه لیك له مه سه له کان بگوړی. بو نموونه وام به خه یالا ده هات که ده شیت ده رمانیکی کیمیایی تاییه تی به ده ست به یئیری که به کاره یئانی له هه ر ده نه فه را نو نه فه ر له نه خوشان ((له خه یالی خودا نه خوشم له جیاتی مه حکوم به کار دینا)) بکوژیته. به مه رجی خودی نه خوشه که به مه بزانی. چونکه پاش وردبوونه وه و لیکوئینه وه ی وردی شته کان، بوم ده رکه وت که خه وشی بنه ره تی ئیعدام به ساتوری گیوتین له مه دایه که هیج جوړه شانسیکی تیدا نییه. به هیج جوړی. به م جوړه ئیعدامه مه رگی نه خوش حه تمبیه. نه مه جوړه ئیعدامه کاریکه بر او ده ته وه وسیسته میک بوو گوړان ناپه زیر و سوژی بوو ده رباره ی کاریک که نه گه ری هیج جوړه گه رانه وه یه کی تیا نییه، خو نه گه ر به هو ی موجیزاتیکه وه ساتوره که دانه یه ته وه، کاره که دوو باره ده که نه وه جا له نه نجامی نه مه وه، ده بوایه مه حکوم خوژیا بخوژی نامیره که باش کار بکات، که نه مه له هه موو شت پتر مایه ی ناره حه تی بوو. من ده ئیم: نه مه لایه نی عه ییداری کاره که یه. نه مه له لایه که وه تاراده یه که دروسته. به لام له لایه کی دیکه وه ناچار بووم بیسه ئینم که هه موو نه ینی و رازی ریخراویکی باش له مه دا په نه انه. به ئی، نه م حانه دا مه حکوم ناچاری هاوکاری مه عه وویه. قازا نجی له مه دایه که کاره کان بی هیج کو سپیک جی به جی بین.

هه ره ها ناچار بووم بیسه ئینم که تا ئیستا نه بو چوونانه ی له مه ر نه م پرسانه هه مبوون دروست نه بوون. ماوه یه که وام خه یال ده کرد- ونازانم بوچی- که بو چوونه پای گیوتین (مه قسه له) ده بوایه بچییه سه ر سه کو یه که و به په یژدها سه ربکه وی. واده زانم نه مه خه یاله زاده ی شوړشی ۱۷۸۹ بوو. ده مه وی بلیم به هو ی هه موو نه و شتانه وه بوو که ده رباره ی نه م بابه تانه فیریان کردم یا نیشانیان دابووم. به لام به یانییه که، وینه یه که بیرکه وته وه که روژنامه کان به بو نه ی ئیعدام کردنیکی پر ده نگ و ده نگدانه وه بلاویان کردبووه وه. نه و وینه یه دا، نامیری ئیعدامه که (مه قسه له که) زور به بی بایه خی له سه ر عارده که دانرابوو. نه وه ته نگتر بوو که ته سه ورم ده کرد. سه یر بوو که پیشتی یرم نه م وینه یه نه کردبووه وه. نه م نامیره له وینه که دا بووه مایه ی راکیشانی سه رنجی من چونکه وه کو ده رکه یه کی وردو په رداخته و بریقه دار ده یواند. بنیاده م هه میسه ده رباره ی نه و شته ی نایناسیته موباله غه ده کات. من ده بوایه به پیچه وان هه یه به ساده یی شته کان به م. چونکه نامیره که له ئاستی نه و زه لامه دایه که به ره ولای ده چیت. مه حکومه که به جوړی به ره ولای ده چیت وه که نه وه ی بچیته دیداری که سیك. نه مه له لایه که وه مایه ی

ناره‌ه‌تی بوو. چونکه سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر سه‌کۆکه‌داو به‌رزبوونه‌وه بو ئاسمان بو خه‌يال و ته‌سه‌ور خوشتر بوو. به‌لام ليره‌دا ئاميره‌که هه‌موو شتيك وردو خاش ده‌کات، ده‌پيرينيته‌وه، و مه‌حکومه‌که به‌بی ده‌نگی، به‌که ميک شه‌رمه‌وه‌وه به‌ ورديه‌کی زوره‌وه ده‌کوژئ.

دوو شتی دیکه‌ش هه‌بوون که هه‌ميشه بیرم لیده‌کردنه‌وه: سپیده‌وه ته‌ميين خوازی. له‌گه‌ل نه‌مه‌شا سی و دووی خۆم ده‌کردو هه‌وئم ده‌دا که ئیدی بیر له‌م شتانه نه‌که‌مه‌وه. راده‌کشام، ده‌مروانييه ئاسمان و هه‌وئم ده‌دا دئی بده‌می. ئاسمان که‌سک ده‌بوو، شه‌و ده‌هات. هه‌مدیس هه‌وئم ده‌دا ره‌وتی بیرکردنه‌وه‌م بگۆرم. گویم له‌تر په‌ی دئم ده‌گرت. هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی خه‌يالی نه‌وه بکه‌م که له‌م ده‌نگه‌ی له‌م هه‌موو ماوه دريژه له‌گه‌لما بووه بتوانی بوه‌ستی. من هه‌رگیز خه‌يال و خه‌يالکردنيکی راست و دروستم نه‌بووه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا هه‌وئم ده‌دا نه‌و چه‌ند ساته‌ی که ئیدی لیدان و ترپه‌ی له‌م دئه له‌ميشکما ده‌نگ ناداته‌وه له‌ خه‌يالی خۆدا به‌رجه‌سه بکه‌م. به‌لام بيه‌وده. سپیده‌وه ته‌ميين خوازی به‌ريه‌بوون، له‌به‌رده‌ما بوون. سه‌ره‌نجام ده‌گه‌بيمه له‌م نه‌نجامه‌ی که به‌خو بليیم ئاقلانیترین کار نه‌وه‌يه که زور له‌خو نه‌که‌م.

نه‌مه‌م ده‌زانی که سپیده‌ دین به‌ دووما. به‌شیوه‌يه‌کی گشتی شه‌وانم به‌چاوه‌روانی له‌م سپیده‌يه‌وه ده‌فه‌تاند. هه‌رگیز چه‌زم ئی نه‌بوو غافلگیر بيم. که شتيکم بو ديه‌ته پيشی چه‌زده‌که‌م که ته‌يارو ئاماده‌بم. هه‌رله‌به‌ر له‌مه‌ش به‌رۆژه‌وه که ميک ده‌خه‌وتم و به‌دريژاي شه‌وان چاوه‌روان بووم که روناکی له‌ کلارۆژنه‌که‌ی ئاسمانه‌وه هه‌لبي. دژوارترین کاتم، له‌و کاته نادياره‌بوو که ده‌مزانی حوکه‌که‌ی تيا جيبه‌جی ده‌که‌ن. که نيوه‌شه‌وه ده‌بوری چاوه‌روانم ده‌کرد و پيشتر هه‌رگیز گوچیکه‌م له‌م هه‌موو ده‌نگه‌ی نه‌گرتبوو، و یا له‌م هه‌موو ده‌نگه وردانه‌ی دیاری نه‌کردبوو. له‌هه‌قی ده‌توانم بليیم که به‌شیوه‌يه‌که له‌ شیوه‌کان به‌دريژاي له‌م ماوه‌يه به‌خت یارم بوو. چونکه هيج کاتيک گویم له‌ده‌نگی پيه‌که نه‌بوو. دايکم زورجار ده‌يگوت که هيج کاتي مروّف به‌ته‌واوته‌ی به‌ده‌خت نييه. له‌زندانه‌که‌ما، گاشی که ئاسمان سوور ده‌بوو، و رۆژی تازه به‌نه‌سپايی بو ژوره‌که‌م ده‌خزی، قسه‌که‌ی له‌وم ده‌سه‌لاند. چونکه زور چاک ده‌شيا گویم له‌ده‌نگی پيه‌که بی وزور چاک ده‌شيا دئم به‌ته‌قی. نه‌گه‌رچی که‌مترین و بچووکتري ده‌نگ به‌ره‌وه ده‌رگاکه‌ی ده‌بزاندم، نه‌گه‌رچی گویم به‌ته‌خته‌ی ده‌رگاکه‌وه ده‌ناو به‌ شپه‌زه‌يه‌وه هينده‌م چاوه‌روان ده‌کرد تا ده‌نگی خۆم ده‌ژنه‌فت و که گویم لیده‌بوو وه‌کو خنکه‌خنکی توپینی سه‌گ ده‌چیت، ترسم لیده‌نيشت، له‌ کؤايی له‌م کاره‌شدا دئم نه‌ده‌ته‌قی. و هه‌نگی بيست و چوار سه‌عاتی دیکه‌م قازانج ده‌کرد یا ده‌برده‌وه.

به‌دريژايی رۆژ بیرم له‌ ته‌ميين ده‌کرده‌وه. پيم وايه به‌ باشترین شیوه سوودم له‌م بیره وه‌رگرتبوو. که حيسابی خۆم ده‌گرته‌وه، باشترین ده‌سکه‌وتم له‌ بیره‌کانی خۆم به‌ده‌ست دينا هه‌ميشه خراپترین گريمانه‌م ده‌کرد. و وام گريمانه‌م ده‌کرد که داوای ته‌ميين به‌خشيینه‌که‌م ره‌ت کراوه‌ته‌وه. ((ئی، که‌واته ده‌مرم.)) له‌مه زور زووتر له‌ شته‌کانی دی ناشکرا بوو. هه‌موو خه‌لکی ده‌زانن که ژي شايسته‌ی ژيان نييه. به‌راستی من له‌وه بی ناگا نه‌بووم که مردن له‌ سی سائیدا یان له‌ هه‌فتا سائیدا گرنگيه‌کی نه‌وتوی نييه، چوونيه‌که، چونکه، هه‌لبه‌ته له‌هه‌ردوو حائه‌ته‌که‌دا پياوان و ژنانی دیکه ده‌ژين. و له‌مه هه‌زاران سال به‌رده‌وام ده‌بی. به‌گورتی، چ شتيك له‌مه رووتر نه‌بوو. هه‌ميشه من بووم که ده‌مردم، چ نيستا بی و چ بيست سائی دیکه. به‌لام له‌وه‌ی له‌م کاته‌دا که ميک ناره‌ه‌تی ده‌کردم، له‌وه‌بوو که بیرم له‌بيست سائی ئاینده ده‌کرده‌وه هه‌ستم به‌ داچله‌کينيکی ترسناک ده‌کرد. به‌لام بو دامرکانده‌وه‌ی له‌م داچله‌کينه‌وه‌روونييه نه‌وه‌نده به‌س

بوو که بیرکردنه و هو هزرینی بیست سائی نایندم له بهرچاودا بهرجهسته بکه م و بزانه که لهو زمانه شدا هیچ چاره یه که نییه جگه له قاییل بوون به مرگ. کاتی که مرگی بنیادهم بوو به شتیکی به لگه نه ویست ئیدی چو نییه تی و کافی مردنه که بایه خیکی نییه. که واته ((دژوار نه مه بوو که نه م (که واته یه) له به لگه و هه نه ته هزرییه کان دوور نه ده خرایه وه)) که واته ده بووایه به رته کردنه وهی ته مییزه که م قاییل به ..

له م ساته دا، ده توانم بلیم ته نیا له م ساته دا بوو که هه قی نه وه م هه بوو به جوریک ریگه به خوم بدهم که له دووه مین گریمان نه نیک بیه وه. واته عه فوو بکریم. نه وهی مایه ی ناره حه تی بوو نه مه بوو که ده بووایه نه م هه ئچوونی خوین و به ده نه ی که شادمانییه کی شیتانه ی دهرشته چاوه کا نه وه له هه ئچوون بخه م. ده بوایه خوم وای بیکه م که نه م فریاده ده روونییه که م بکه مه وه و بیخه مه قالییکی نه قالی نییه وه. ده بوایه ته نانه ت له م گریمان یه شدا ناسایی به م. تا بتوانم کاریکی وایکه م که گریمان یه یه که م به جیتر بنوینم. و نزدیکتر بی له ماقوله وه. نه گهر له م کاره دا سه رکه و تبام، نه وایه که سه عات نارامیم به ده ست ده هیان و نه مه ش خوی له خویدا که م نه بوو.

له ساتیکی نارامی وه هادا بوو که جاریکی دیکه پیشوازی قه شه م ره فز کرد. پاکشابووم و به رهنگی زهردی ناسمانا وام مه زنده ده کرد که خوری هاوین له ناو ابوون نیک ده بیته وه. تازه له ره تکرده وهی ته مییزه که م بوو بوومه وه، ده متوانی هه ست به وه بکه م که شه پوی خوین به ریگ و پیکی له به ده نما ده سو ریته وه. پیویستم به دیتنی که شیش نه بوو. دوا ی ماوه یه کی زور بو یه که مجار، بیرم له ماری کرده وه. ده میگ بوو که نامه ی نه ده نووسی. به م ده می زهرده په ری ئیواره یه بیرم کرده وه و به خوم گووت له وه یه تاقه تی له وه چووی که ماشقه ی بنیاده میکی مه حکوم به ئیعدامه. هه روه ها نه وه شم به خه یالا هات که رهنگه نه خوش بی یا مرده بی. هه ری یه کیگ له م دووانه به شیک بوون له مه سه له ناساییه کانی ژیان. چون ده متوانی نه وه بزانه م، له کاتیگ جگه له به ده نمان که نه و ئیکدی دابرابوون، هیچ شتیکی دیکه ئیمه ی پیکه وه نه ده به سته وه و بیری یه کتری نه ده خستینه وه. نه له هه قی له م ساته به دوا وه یادی ماری-م له لا بوو به شتیکی ناسایی. نه گهر مرده بی، گرنگ نییه. من نه م شته م پی ناسایی بوو. چونکه باش ده مزانی که خه ئکیش من له دوا ی مرگم له بیرم ده کن. کاریان به کاری منه وه نابی. ته نانه ت نه مده توانی بلیم که بیرکردنه وه له م شته سه خت بوو. له راستیا هیچ بیریک نییه که مرو ف له نه نجاما له که ئیا رانه یه ت.

ریگ له م کاته دا که شیشه که وه ژوو رکه وت. که نه وم بینی ته زوویه کی له رزم پیدا هات. نه ویش ههستی پیگردو گووتی هیچ ترسیکم نه بی. پیم گووت که عاده تن ده بو کاتیکی دیکه بیت. وه لامی دامه وه که نه م دیداره دیداریکی ته وا و دوستانه یه و په یوهندی به و داوا ی ته مییزه وه نییه که نه و هیچی دهرباره نازانی. له سه ر جیگه که م دانیش ت و داوا ی ئیکردم له نزدیکیه وه دانیشم. قه بوئم نه کرد. له گهل نه وه شا زور نه رم و میهره بان هاته بهرچاوم.

بو ماوه یه که دانیش ت. باسکه کانی له سه ر زرانیه کانی بوون و سه ری دانه وانده بوو و ده یروانییه ده سته کانی، ده سته کانی ناسک و خرین بوون، که جووتی گیانله به ری بزویان بیرده خسته مه وه. به نه رمی به یه کیدا مائین. نه و جا هه ر به م ده قه وه، به سه ری داخرا وه وه، نه وه نده مایه وه که بو ساتی هه ستم کرد که فه راموشم کردوه.

له پر سهري هه لېرې و نيگای برېيه دهموچاوم و گوتی: ((بوچی هه ميشه خوت له ديدنه من دهنزيه وه)) ولامم دايه وه که باورم به خوا نييه. ويستی بزانی که له شته دنيايم. گووتم تا نيستا نه مەم له گه ل خودا تاوتوی نه کردوه چونکه نه م باه ته به لای منه وه مه سه له يه کی بی بايه خه. هه نگی خوی به دوواوه بردو پشتی به ديواره که وه دا. دهسته کای به کراوه یی خستنه سر رانه کانی. ته قريبه ن وه کو نه وهی قسه له گه ل منا نه کات گووتی هه ندی جار بنيادهم واده زانی که دنيايه. به لام له راستيا دنيا نييه. من هيچم نه گووت. نيگای کردم و پرسى: ((رات له مباره يه وه چييه؟)) گووتم رهنگه نه مه وابی. به هه رحال رهنگه دنيا نه بم له وهی که مه به ستمه. به لام ته واو دنيايم له وهی که مه به ستم نييه. و به راستی نه وهی نه وه ديگووت بو من مه به ست و گرنگ نه بوو.

چاوه کانی وه رگيران و به هه مان دهقه وهو بی نه وهی وه زعی خوی بگوری ليی پرسيم نايانه م قسه يه م له رووی ناوميد يه وه نييه؟ بوم رونکرده وه که من ناوميد نيم. ته نيا دهرسم، و نه مه ش ناساييه. گووتی: ((که واته خوا کومه کت دهکات. هه ره موو نه وه که سانه ی که من له م وه زع و حاله ی تو دا ديتومن بولای خوا که راونه ته وه)) گووتم نه وه که سانه هه قی خويان بووه. و نه مه ش ده سه ليی که نه وانه وه ختی نه م کارانه يان هه بووه. من نامه وی که س يارمه تيم بدات، به راستی کاتی نه وم نييه تا بايه خ به شتی بده م که مه به ستم نييه.

له م ساته دا به نارحه تيبه وه دهسته کانی جولاند. پاشان به سه ر خويدا زال بوو و چرچی جبه که ی ريك خست. کاتی که نه م کاره ی ته واو بوو، له کاتيکا که به ((هاورييم)) ده يدوانم، گووتی نه گه ر نه وه به م شيويه له گه ل منا ددوی له به ر نه مه نييه که مه حکوم به مه رگم. به باوه رې نه وه نييه هه موو هه ر مه حکوم به مه رگين. لي من قسه که يم برې و نه م دوو مه حکوميه ته چون يه ک نين. نه مه جگه له وهی که نه م شته هه رگيز نابيته مایه ی سوکنايي بيرو ناسوده یی. قسه که ی سه ماندم و گووتی: ((هه لبه ته وايه، به لام نه گه ر نه مړو نه مری، سه ی هه رده مری. هه نگی روويه رووی هه مان مه سه له ده بيته وه. چون ته حه مولی نه م نه زموونه نه ستمه ده که ی؟)) ولامم دايه وه ريك وه کو چون نيستا ته حه مولی ده که م، ته حه مولی ده که م.

هه نگی له جيی خوی هه ستاو ريك چاوی له دورچاوم برې. نه مه که مه يه که تاييه تيبه و من زور چاکم ده زانی. زورچار نه م که مه يه م له گه ل عه مانوئيل يان سيلست دا ده کردو، به شيويه کی گشتی نه وان چاويان داده خست. که شيشه که ش نه م که مه يه ی باش ده زانی. يه کسه ر نه مه م بو دهرکه وت: نيگای نه ده له رزی، و هه روه ها ده نگی شي نه ده له رزی کاتی پيی گووتم: ((که واته هيچ نوميد يکت نييه، به م بيره وه ده ژی که بو هه ميشه ده مری؟)) ولامم دايه وه: ((به لي)) .

هه نگی سه ری داخست و دووباره دانيشته وه. گووتی دئی به حائی من ده سووتی و پيی وايه که ته حه مولی نه م جوړه هزرينه بو پياويک مه حاله. من هه ستم کرد که خه ريکه بيتاقه تم ده کات. منيش وه رسورام و چوومه ژير کلاورژنه که و شانم به ديواره که وه دا. بی نه وهی به ته واوه تی گوی له قسه کانی بگرم، گويم لي بوو دووباره ده سستی به پرسياران له من کرده وه. به ده نگی شي شپرزوه خيرا قسه ی ده کرد. بويه زانيم که هه لچووه، و باشت رگويم بوشل کرد.

پيی ده گووتم ليی عه يانه که داوی ته ميزه که م قه بول ده کری. به لام من ده بوايه خوم له باری قورسی نه و گوناحه رزگار بکه م که به سه ر شانه وه بوو. به باوه رې نه وه عه داله تی به شه ری هيچ بايه خيکی نييه و

هەر عه‌دالته‌تی خ‌وایی شته . بیرم خسته‌وه که عه‌دالته‌تی یه‌که‌م منی مه‌حکوم کردووه . وه‌لامی دایه‌وه له‌گه‌ل
 نه‌مه‌شا نه‌م مه‌حکومییه‌ته‌ گونا‌هی منی نه‌س‌رپوه‌ته‌وه . گووت‌م من نازان‌م گونا‌ه چیبیه . نه‌وان ته‌نیا
 نه‌وه‌یان تی‌گه‌یان‌دبووم که تا‌وانبار‌م . من تا‌وانبار بووم . و نه‌و سزا‌که‌یم ده‌دا ، نه‌ده‌کرا له‌وه‌ی پتر‌م تی‌دا‌وا
 بکه‌ن . له‌م ساته‌دا ، نه‌و دیسان هه‌ستایه‌وه سه‌رپی و بیرم کرده‌وه که نه‌ده‌کرا له‌م ژووره‌ته‌نگه‌دا به
 جوړیکی دیکه بجوئی . یا ده‌بی دانیشی یان به پیوه بوه‌ستی . چاوم بری بووه عارده‌که . هه‌نگاویکی به‌ره‌و
 من ناو ویستا . له‌وه ده‌چوو زات نه‌کات بیته پیشته‌وه . له به‌ینی شیشه‌کانه‌وه ده‌یروانییه عاسمان . پیی
 گووت‌م : ((کوره‌که‌م تو‌ه‌ه‌ه‌یت . ده‌شیت له‌مه پترت داوا لی‌بکری . ره‌نگیشه داوات تی بکه‌ن .)) پرسیم :

((له‌وه‌ی پتر چ شتی‌ک هه‌یه ؟)) گووتی : ((ده‌توانن داوات تی بکه‌ن که بیینی ، - چ شتی بیینی ؟))

هه‌نگی که شیشه‌که چاویکی به ژووره‌که‌ما گیراو به‌ده‌نگیک که له پر له‌لام خه‌مناک بوو ، وه‌لامی دایه‌وه :
 ((له‌م دیواره به‌ردینه‌وه ره‌نج و نازار ده‌تکی ، من نه‌مه ده‌زانم . هه‌رگیز به‌بی عه‌زاب سه‌یرم نه‌کردوون .
 به‌لام له‌ناخی ده‌هوه ده‌زانم که کلۆت‌ترینتان به‌چاوی خۆتان دیتوتانه که سیمایه‌کی خ‌وایی له قولایی
 تاریکییان‌هوه هاتۆته ده‌ری . نه‌مه نه‌و سیمایه‌یه که ده‌یان‌ه‌وی بیینی .))

توژی هه‌لچوو بووم . گوتم چه‌ندین مانگه که ده‌رانه‌مه نه‌م دیوارانه . له دنیا‌دا هیج شتی‌ک یا هیج
 که‌سی‌ک نییه که له‌م به‌ردانه‌ی با‌شتر بناسم . ماوه‌یه‌کی زۆر پیش نیستا تیا‌یان‌ا بو سیمایه‌ک گه‌ر‌ابووم .
 به‌لام نه‌م سیمایه ره‌نگی ناسمان و گری خۆزیای تیا بوو : سیمای ماری بوو و من بیه‌وده بۆی گه‌ر‌ابووم .
 نیستا نه‌ویش ته‌واو بوو بوو ، و به‌هه‌رحال چ شتی‌کی دیکه نه‌بیینی که له‌م به‌رده که‌وه‌بیانه‌وه بیته ده‌ری .
 که شیشه‌که به خه‌مینیه‌کی تاییه‌تییه‌وه سه‌یری کردم . نه‌و به ته‌واوه‌تی پشت‌م به دیواره‌که‌وه دا‌بوو .
 ورژ دا‌بووی له ناوچه‌وانم . که شیشه‌که چه‌ند قسه‌یه‌کی کرد که گویم لی‌یان نه‌بوو ، و خیرا لی‌ی پرسیم
 ئایا مۆله‌تی ده‌دم ما‌چم بکات ؟ وه‌لام دایه‌وه : ((نه)) . گه‌رایه‌وه‌وه به‌ره‌و دیواره‌که‌وه چوو و به نه‌سپایی
 ده‌ستی به دیواره‌که‌دا هی‌ناو له ژیر لی‌وان‌ه‌وه‌گووتی : ((باشه تا نه‌م راده‌یه نه‌م زه‌مین‌ه‌ت خۆش گه‌ره‌که ؟))
 هیج وه‌لامیک نه‌دایه‌وه .

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ماتی و سه‌رسامی مایه‌وه . ده‌مویست پیی بلیم بروات و وازم تی بیینی که له پریکا بۆلای
 من گه‌رایه‌وه‌وه به خروشیکی تاییه‌تییه‌وه هاواری کرد : ((نه ، من ناتوانم با‌وه‌ر به قسه‌کانی تو بکه‌م .
 دن‌نیام که هه‌ر ئاره‌زووی ژیانیکی دیکه‌ت کردووه .)) وه‌لام دایه‌وه هه‌لبه‌ته ، به‌لام نه‌م ئاره‌زووش وه‌کو
 ئاره‌زووی ده‌وله‌مه‌ندبوون ، یا باش مه‌له‌کردن ، یان هه‌بوونی زاریکی جوانتر ، بایه‌خیکی نه‌وتوی نییه .
 هه‌موو نه‌م ئاره‌زووانه له‌یه‌ک ریزدان . تی نه‌و ده‌یویست بزانی که من نه‌و ژیان‌ه‌ی دیکه چۆن ده‌بیینم . هه‌نگی
 هاوارم به‌سه‌ریا کرد : ((ژیانیک که بتوانم نه‌م ژیان‌ه‌ی تیا وه‌بیر بینمه‌وه)) ویه‌کسه‌ر پی‌م گوت به‌سه‌و
 تاقه‌تم نییه . هه‌مدیس ده‌یویست با‌سی خوام له‌گه‌ل‌دا بکات . تی من به‌ره‌و نه‌و چووم و بو‌دوا‌جار بو‌م
 روونکرده‌وه که کاتیکی که‌م ماوه‌و نامه‌وی به‌خواوه له‌ده‌ستی بده‌م . هه‌وئیدا با‌سه‌که بگوژی . ویی
 پرسیم بۆچی به‌ ((ناغا)) ی بانگ ده‌که‌م و پیی نا‌ئیم ((بابا)) نه‌مه تو‌ره‌ی کردم و وه‌لام دایه‌وه که بابی
 من نییه چونکه له‌گه‌ل نه‌وان دایه .

ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی : ((نه کوری خۆم ، من له‌گه‌ل تو‌دام . به‌لام تو ناتوانی له‌مه بگه‌ی .
 چونکه تو دل‌یکی نابینات هه‌یه . من له پیناوی تو‌دا نو‌یژ ده‌که‌م . دوعات بو‌ده‌که‌م .))

ههنگی نازانم بۆچی شتیك له ناخما ته قییه وهوو به هه موو هیژمه وه هاوارم کردو جنیوم دایی و پییم
 گووت که چیت نوێژ له پیناوی مندا نهکات. یه خهی جبه که یم گرت و هه رچیم له دندا بوو به هه لچوونیکی
 ناویته له شادی و تورپیی به سه رما رشت. زۆر ناسودهو دنییا دیار بوو، وانا؟ له گه ل نه مه شا، هیچ یه کیك
 له یه قینیات و دنیاییه کانی هه و دایه کی قژی نافرته تیکی نه ده هینا. نه و ته نانه ت دنییا نه وو له مه ی که
 زندووه. چونکه وهکو مردوو یه ک ده ژیا. راسته که من هیچم پی نه بوو، هیچم له ده ستا نه بوو، به لام به لای
 که مه وه له خوم دنییا بووم. له هه موو شتیك دنییا بووم، زۆر له و دنییا تر بووم. دنییا بووم له ژیانم و له م
 مه رگه ی که به ریوه بوو. به ئی من جگه له مه چ شتیکی دیکه م نه بوو. به لای که مه وه له م حه قیقه ته م له خو
 گرتبوو، وهکو چون حه قیقه ته که ش منی له خو گرتبوو. من له سه ر هه ق بووم، هیشتاش له سه ر هه قه م،
 هه میسه ش له سه ر هه ق بووم. من به و جوړه ژیا بووم و ده متوانی به جوړیکی دیکه ش بژیم. له مه م کردبوو و
 نه ووم نه کردبوو.) نه و کاره م کردبوو که واته نه مه ده توانی نه م کاره بکه م. پاشان؟ وهک بلیی به دیری ژیا
 هه موو کاته که چاوه پروانی نه م چرکه یه، و نه م سپیده کورته بووم تا پاک ببه وه. هیچ شتیك، هیچ شتیك
 که مترین بایه خی نه بوو و من چاک ده مزانی بۆچی. نه ویش ده یزانی بو- له قولایی ناینده مه وه،
 له سه رانه سی نه م ژیا نه پوچه وه که گوزه راندبووم، شنه وه نه ناسه یه کی نا ئوزو تاریک به نیو نه و سالانه دا
 که هیشتا نه هاتبوون به ره و رووم ده هات، نه م شنه یه له سه ر ریگه ی خویه وه هه موو شتیکی یه کسان ده کرد.
 هه موو نه و شتانه ی که سالانی نه زۆر واقیعیتر له و سالانه ی که گوزه راندمن، به منی ده به خشی. مه رگی
 که سانی دی یا میهرو سوژی دایکیك، یا خوا ی نه و به من چی، بو من ده یکرده چی؟ یان شیوه ی نه و ژیا نه ی
 که خه ئکی هه ئیده بژیرن، نه و چاره نووسه ی که هه ئیده بژیرن به من چی؟ بو من ده کاته چی؟ مادامیکی
 یه ک چاره نووس من هه ئبژیری، من و ملیاردان بنیاده می به خته وه ری خاوه ن ئیمتیاز هه ئبژیری که وه کونه م
 که شیشه خوی به برای من ده زانی. نایا نه یده زانی. نایا تی نه ده گه یی؟ هه موو خه ئکی هه ر خاوه ن ئیمتیاز
 بوون. هه موو تیره ی به شه ر به شیوه یه کی یه کسان مه حکوم به وه ی که روژی له روژان بمرن. روژیك نوره ی
 نه ویش دی. چی تیدایه نه گه ر نه و پاش تومه تبارکردن به کوشتن، له سه ر نه مه ی که له ریو ره سمی ناشتنی
 دایکیا نه گریاوه ئیعدام بکه ن؟ سه گه که ی سالامانو ی پیر له نه رخ ی ژنیا بوو. نه و ژنه زیته له ش ریك
 به نه ندازه ی نه و ژنه پارسییه ی که ماسون خواستبووی که مته ر خه م و تاوانبار بوو، یا به نه ندازه ی ماری
 که حه زی لیبوو شوو به من بکات. چ قه ییدییه که ریمون-ش وهکو سیلست، که بایه خی له و زیاتر بوو، بیی
 به هاوړیم؟ چی تیا بوو که ماری نه مرؤ لیوه کانی به مه رسویه کی تازه بسپییری؟ خودی که شیشه که وهکو
 که سیکی مه حکوم نه یده توانی له و شنه نا ئوزه، له و سرتیه تییگات که له ناینده ی منه وه ده هات...
 خه ریک بوو به ده م نه م هه موو هات و هاوارو فریاده وه خه فه ده بووم، به لام تازه که شیشه که یان له چنگه
 ده رباز کردبوو. پۆلیسه کان هه ره شه یان لیده کردم. له گه ل نه مه شا، که شیشه که هیوری کردنه وه بو ده میك
 به بیده نگه نیگای کردم و چاوه کانی ته ژری روندک بوو. رووی وه رگیرو له چاو ون بوو. نه و رویی من هیور
 بوومه وه. له ده ست و پی که وتبووم و خوم دا به سه ر ته خته که دا. پییم وایه نووستم. چونکه گاقی
 بیدار بوومه وه نه ستیران به دیارمه وه ده جریوانه وه. هه راو زه نای گوند ده گه ییه من، بوئی شه و بوئی خاک
 و خوی، لاجانگه کانی فینک ده کردمه وه. نارامی سه ییری نه م هاوینه خه وائووه، وهکو هه لکشانی ده ریا
 ده هاته ناومه وه. ریك له م ده مه دا، وله ناخرو نوخری شه و گویم له شووتی که شتیان بوو. نه م شووتانه

سهره‌تای سه‌فهریان بۆ دنیایه‌ک راده‌گه‌یاند که له ئیستاوه تا هه‌میشه به‌لای منه‌وه یه‌کسان و بی‌بایه‌خ بوو. بۆ یه‌که‌مین جار پاش ماوه‌یه‌کی درێژ بیرم له دایکم کرده‌وه. وام به‌خه‌یالدا هات که ده‌مزانێ بۆچی له کۆتایی ژیا‌نیا تازه‌تازه ((ده‌نکی)) گرتبوو، بۆچی له‌نوی گه‌مه‌ی ژیا‌نی ده‌ست پیکردبووه‌وه. له‌وه‌ی ، له‌ویش، له‌ده‌ورو به‌ری نه‌و که‌تره‌خانه‌یه‌ی که ژیا‌ن تیا‌یا ده‌کوژایه‌وه، شه‌و وه‌کو هه‌ئوه‌سته‌یه‌ک، وه‌کو هودنه‌یه‌کی خه‌مناک بوو. دیا‌ره دایکم که نه‌وه‌نده له‌مه‌رگ نزیک بووه‌ته‌وه ده‌بی هه‌ستی به‌وه کرد‌بی که ئازاد بووه‌و ئاماده‌بووه له‌نوی ده‌ست به‌ژیا‌ن کاته‌وه. هه‌یج که‌س، هه‌یج که‌س هه‌قی نه‌وه‌ی نه‌بوو بۆی بگری. و منیش هه‌ستم ده‌کرد ئاماده‌م که له‌وه‌ی ده‌ست به‌ژیا‌ن بکه‌مه‌وه. وه‌ک بلیی که‌ ئه‌م خرۆشی تو‌ره‌یه‌ی بی‌سنوره‌ منی له‌به‌دی و خراپی پاک کرد‌بیته‌وه، له‌هه‌یقی و ئومیدی خالی کرد‌بمه‌وه. بۆ یه‌که‌مین جار له‌به‌رده‌م ئه‌م شه‌وه پر له‌نیشانان و ستی‌راندا خۆم به‌ده‌ستی بی‌مو‌بالاتی و بی‌میهری دنیا سپارد. که زانی‌م دنیا به‌م راده‌یه له‌من ده‌چیت و نه‌وه‌نده بریا‌نه‌یه، هه‌ستم کرد که به‌خته‌وه‌ر بوومه‌و هه‌یشتاش هه‌ر به‌خته‌وه‌رم. جا بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک بگاته که‌مائی خۆی، و بۆ نه‌وه‌ی که‌مه‌تر هه‌ست به‌ته‌نیا‌یی خۆم بکه‌م، ته‌نیا نه‌مه‌م بۆ ما‌بووه‌وه که‌خۆزی بخوازم که له‌روژی ئی‌عدا‌مکردنه‌که‌مدا، ته‌مه‌شاقانانی‌کی فره‌ئاماده‌بن و به‌هاواری پر له‌کینه‌ی خۆیان پیشوا‌زیم بکه‌ن.

سه‌رچاوه:

البر کامو

بیگانه

جلال ال احمد_ علی اصغر خیره‌زاده

موسسه انتشارات نگاه

ته‌ران - ۱۳۸۵

